

Έγερση για Υπηρεσία

ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟ ΡΟΥΧΙ

Βιβλίο 2

Έγερση για Υπηρεσία

Ινστιτούτο Ρούχι

Τα βιβλία της Σειράς:

Παρακάτω είναι οι σημερινοί τίτλοι στη σειρά που έχει σχεδιαστεί από το Ινστιτούτο Ρούχι. Τα βιβλία προτίθενται να χρησιμοποιηθούν ως η κύρια ακολουθία των μαθημάτων σε μια συστηματική προσπάθεια ενίσχυσης της ικανότητας των νέων και των ενηλίκων να υπηρετούν τις κοινότητές τους. Το Ινστιτούτο Ρούχι αναπτύσσει επίσης μια σειρά από μαθήματα που βγαίνουν από το τρίτο βιβλίο στη σειρά για την εκπαίδευση των δασκάλων των μπαχάι μαθημάτων, καθώς κι ένα άλλο σετ από το Βιβλίο 5 για την προαγωγή Εμπυχωτών για ομάδες εφήβων. Και αυτά επίσης υποδηλώνονται στην παρακάτω λίστα. Πρέπει να σημειωθεί ότι η λίστα μπορεί να υποστεί αλλαγή καθώς προχωρά η εμπειρία και επιπρόσθετοι τίτλοι θα προστίθενται καθώς ο αριθμός των στοιχείων της ύλης που είναι σε εξέλιξη φτάνει στο σημείο όπου μπορούν να γίνουν ευρέως διαθέσιμα.

Βιβλίο 1	Στοχασμοί για τη Ζωή του Πνεύματος
Βιβλίο 2	Έγερση για υπηρεσία
Βιβλίο 3	Διδασκαλία Τάξεων Παιδιών, Επίπεδο 1 Διδασκαλία Τάξεων Παιδιών, Επίπεδο 2 (παράρτημα) Διδασκαλία Τάξεων Παιδιών, Επίπεδο 3 (παράρτημα) Διδασκαλία Τάξεων Παιδιών, Επίπεδο 4 (παράρτημα)
Βιβλίο 4	Οι Δίδυμες Φανερώσεις
Βιβλίο 5	Απελευθερώνοντας τις Δυνάμεις των Εφήβων Αρχική Παρόρμηση: Το πρώτο παράστημα του Βιβλίου 5 Διευρυνόμενος Κύκλος: Δεύτερο Παράρτημα του Βιβλίου 5
Βιβλίο 6	Διδασκαλία της Υπόθεσης
Βιβλίο 7	Βαδίζοντας μαζί σ' ένα Μονοπάτι Υπηρεσίας
Βιβλίο 8	Η Συνθήκη του Μπαχαολλά
Βιβλίο 9	Απόκτηση μιας Ιστορικής Προοπτικής
Βιβλίο 10	Χτίζοντας Παλλόμενες Κοινότητες
Βιβλίο 11	Υλικά Μέσα
Βιβλίο 12	(υπό έκδοση)
Βιβλίο 13	Ενασχόληση με την Κοινωνική Δράση
Βιβλίο 14	(υπό έκδοση)

Copyright © 1999, 2021 by the Ruhi Foundation, Colombia
All rights reserved. Edition 2.1.1.PE published in June 2021
Printed in Greece

Originally published in Spanish as *Levantémonos a servir*
Copyright © 1987, 1996, 2020 by the Ruhi Foundation, Colombia
ISBN 978-958-52941-0-3

Permission for a limited printing of this book in Greek has been granted by the Ruhi Institute.

Ruhi Institute
Cali, Colombia
Email: instituto@ruhi.org
Website: www.ruhi.org

Περιεχόμενα

Μερικές Σκέψεις για τον Επιμελητή.....v	v
Η Χαρά της Διδασκαλίας.....1	1
Ανυψωτικές Συζητήσεις.....15	15
Θέματα Εμβάθυνσης.....35	35

Μερικές Σκέψεις για τον Επιμελητή

Αυτό το βιβλίο, το δεύτερο στην κύρια σειρά μαθημάτων που προσφέρονται από το Ινστιτούτο Ρούχι, ασχολείται με ικανότητες που μας βοηθούν να συνεισφέρουμε σε ουσιαστική και ανυψωτική συζήτηση. Η συγκεκριμένη πράξη υπηρεσίας πάνω στην οποία εστιάζει το βιβλίο περιγράφεται στην τρίτη ενότητα. Σ' έναν κόσμο όπου ισχυρές δυνάμεις σπάνε κοινοτικούς δεσμούς, η πρακτική επίσκεψης φίλων και γειτόνων στα σπίτια τους για τη διερεύνηση θεμάτων σημαντικών για τη ζωή της κοινωνίας, αν γίνει ένα εξέχον χαρακτηριστικό της κουλτούρας, μπορεί να θεραπεύσει μερικά από τα δεινά που έχουν δημιουργηθεί από την αυξημένη απομόνωση. Οι δεσμοί της αλληλεγγύης που δημιουργούνται έτσι, προτείνει η ενότητα, χρησιμεύουν στο να ενισχύσουν τη διαδικασία οικοδόμησης παλλόμενων και αρμονικών κοινοτήτων.

Ένα συνεχιζόμενο πρόγραμμα επισκέψεων σε σπίτια σε μια γειτονιά ή σε χωριό απαιτεί έναν βαθμό οργάνωσης, περιλαμβάνοντας έναν πυρήνα αφοσιωμένων φίλων που υποστηρίζονται από τους απαιτούμενους διαχειριστικούς θεσμούς και φορείς. Ο επιμελητής, όταν καθοδηγεί μία ομάδα που κάνει το βιβλίο, θα πρέπει να έχει υπ' όψιν ότι οι συμμετέχοντες προετοιμάζονται για να συμμετάσχουν σε μια τέτοια συνεχιζόμενη προσπάθεια. Οι επισκέψεις που κανονίζονται για αυτούς σαν ένα συστατικό στοιχείο της μελέτης τους θα πρέπει να οδηγήσουν σε μια δέσμευση ότι θα λάβουν μέρος σ' αυτή την προσπάθεια τον ένα χρόνο μετά τον άλλο, μία σημαντική πλευρά μιας ζωής υπηρεσίας.

Η πρακτική της επίσκεψης σε σπίτια για τον σαφή σκοπό της διερεύνησης θεμάτων πνευματικής και κοινωνικής σπουδαιότητας εμπλουτίζει ξεκάθαρα την κουλτούρα μιας κοινότητας. Εξίσου κρίσιμες σ' αυτή την περίπτωση είναι οι πολλές ανεπίσημες συζητήσεις που γίνονται στο σπίτι και στον χώρο εργασίας, στο σχολείο και στην αγορά. Η εισαγωγή πνευματικών αρχών στις καθημερινές συνομιλίες από καιρό σε καιρό, λοιπόν, είναι μία ικανότητα που αξίζει να της δοθεί προσοχή. Η ανάπτυξή της είναι το επίκεντρο της δεύτερης ενότητας, θέτοντας έτσι τα θεμέλια για τη μελέτη που γίνεται στην τρίτη.

Αν θέλουμε οι συζητήσεις μας με φίλους και γείτονες να είναι ανυψωτικές, πρέπει να μπορούμε να προσδίδουμε χαρά στις αλληλεπιδράσεις μαζί τους. Αυτό είναι το θέμα που θίγεται στην πρώτη ενότητα, «Η Χαρά της Διδασκαλίας». Όλες οι πράξεις διδασκαλίας που προτείνονται από το Ινστιτούτο Ρούχι περιλαμβάνουν, ουσιαστικά, το μοίρασμα με άλλους των μαργαριταριών της θείας σοφίας που ανακαλύπτουμε στον ωκεανό της Αποκάλυψης του Μπαχαλλά. Η μελέτη της πρώτης ενότητας έχει την πρόθεση να αυξήσει την επίγνωση της χαράς που ενυπάρχει σ' αυτή την επιδίωξη. Οι συμμετέχοντες καλούνται σε διάφορα κεφάλαια να στοχαστούν τον Λόγο του Θεού και τι ευλογία είναι να τον μοιράζεσαι με άλλους. Από αυτή την πράξη, προτείνει η ενότητα, προκύπτει η χαρά που κινητοποιεί τα βήματά μας καθώς βαδίζουμε στο μονοπάτι της υπηρεσίας. Εντούτοις, ακόμη κι αν είμαστε εντελώς πεπεισμένοι για αυτή τη βαθιά πνευματική αλήθεια, μπορούμε να χάσουμε τη χαρά της διδασκαλίας αν αποτύχουμε να αναλογιστούμε τις ιδιότητες και τις στάσεις που πρέπει να διακρίνουν την υπηρεσία. Αυτές είναι αντικείμενα συζήτησης σε ακόλουθα βιβλία στη σειρά και μόνο μερικές εξετάζονται εδώ, ξεκινώντας με την αποδέσμευση στο Κεφάλαιο 7. Μία συλλογή αποσπασμάτων από τις μπαχάι γραφές διαμορφώνει τη βάση για περισυλλογή για αυτή την ιδιότητα, μία ιδιότητα άκρως απαραίτητη αν δε θέλουμε οι εξωτερικοί παράγοντες να μειώσουν τη χαρά της υπηρεσίας. Αυτό που είναι σημαντικό είναι ότι οι συμμετέχοντες δε βγαίνουν από τη μελέτη τους με τη λανθασμένη άποψη ότι η αποδέσμευση υποδηλώνει αποστασιοποίηση ή έλλειψη ενδιαφέροντος. Πρέπει συνεχώς να πασχίζουμε να εντείνουμε τις προσπάθειές μας και να αυξάνουμε την αποδοτικότητα της υπηρεσίας μας καθώς προσπαθούμε να επιτύχουμε όλο και καλύτερα αποτελέσματα. Αυτό απαιτεί μία επαρκή κατανόηση του χαρακτήρα της προσπάθειας, ένα θέμα που εξετάζεται στο Κεφάλαιο 8. Η αισιοδοξία και η ευγνωμοσύνη, δύο συμπεριφορές που είναι

θεμελιώδεις στο μονοπάτι της υπηρεσίας, συζητούνται με συντομία στο επόμενο και τελευταίο κεφάλαιο.

Η δεύτερη ενότητα του βιβλίου, «Ανυψωτικές Συζητήσεις», εστιάζει στην ικανότητα ανύψωσης του επιπέδου μιας ανεπίσημης συζήτησης αναφέροντας πνευματικές αρχές όταν το επιτρέπει η κατάσταση. Αποτελείται από μια σειρά σύντομων δηλώσεων για ποικίλα θέματα, που, αν και δεν είναι ακριβή αποσπάσματα, βασίζονται στα λόγια του Αμπντολ-Μπαχά και περιλαμβάνουν πολλά από τα λόγια και τις φράσεις που χρησιμοποίησε. Έχοντας παγκόσμια απήχηση, απευθύνονται στις φιλοδοξίες και στις ανησυχίες των ανθρώπων κάθε προέλευσης. Ελπίζουμε ότι, μελετώντας τις δηλώσεις, οι συμμετέχοντες θα αντλήσουν έμπνευση από τον τρόπο με τον οποίο εξηγούσε ο Αμπντολ-Μπαχά πνευματικές αρχές και θα αποκτήσουν τη συνήθεια να στρέφονται σ' Εκείνον καθώς πασχίζουν να ανακαλύψουν τα μαργαριτάρια που κείτονται στον ωκεανό της Αποκάλυψης του Μπαχαλλά, καταλαβαίνουν τη σημασία και τις συνέπειες των διδασκαλιών του Πατέρα Του, και τις μοιράζονται γενναιόδωρα με άλλους.

Για την επίτευξη του στόχου αυτής της ενότητας, θα πρέπει να δοθεί η ευκαιρία στους συμμετέχοντες να ξαναδοούν κάθε δήλωση κάμποσες φορές, να εντοπίσουν τον ειρμό των σκέψεων και να εξασκηθούν λέγοντάς την μέχρι που θα έχουν εσωτερικεύσει τις ιδέες έτσι που να μπορούν να τις εκφράζουν με φυσικότητα. Αρχικά, μερικοί, θα απομνημονεύσουν, κατά βάση τις δηλώσεις και θα τις επαναλάβουν πάνω κάτω με τον τρόπο που εμφανίζονται στην ενότητα. Αυτό είναι κάτι που είναι αναμενόμενο. Καθώς η γνώση τους για την Πίστη εμβαθύνει και αυξάνεται η εμπειρία τους, θα έχουν πρόσβαση σε ένα μεγαλύτερο εύρος περιεχομένου και πολύ πιο πλούσιο λεξιλόγιο, που θα αντανακλάται στις αλληλεπιδράσεις τους με άλλους. Ο επιμελητής θα πρέπει ν' αναγνωρίζει ότι, σ' αυτή τη φάση, αυτό που επιδιώκεται έχει διπλή διάσταση: άνεση στην επεξήγηση των διδασκαλιών και ευθυγράμμιση με τη σκέψη του Αμπντολ-Μπαχά.

Αφού τα μέλη της ομάδας μάθουν να παρουσιάζουν το περιεχόμενο κάθε δήλωσης, προχωρούν σε άλλη δραστηριότητα στην οποία ενθαρρύνονται να συσχετίζουν τις ιδέες που έχουν μελετήσει με ζητήματα που απασχολούν τις οικογένειές τους, τους φίλους και τους συνεργάτες τους. Έχοντας αυτό ως σκοπό, τους ζητείται να σκεφτούν μερικά από τα θέματα και ερωτήματα που αναφέρθηκαν στη συζήτηση και ν' αποφασίσουν ποια θα τους πρόσφεραν τη δυνατότητα να παρουσιάσουν τις ιδέες σε συζήτηση. Για μερικές από τις δηλώσεις, αναφέρονται ένα ή δύο παραδείγματα για να δείξουν πώς οι πνευματικές αρχές που διατυπώθηκαν από τον Αμπντολ-Μπαχά ρίχνουν φως σε ζητήματα που απασχολούν τους ανθρώπους παντού. Αυτή η άσκηση θα αποφέρει καλύτερους καρπούς αν, ενώ η μελέτη του βιβλίου βρίσκεται σε εξέλιξη, ο επιμελητής μπορεί να βοηθήσει κάθε μέλος να διαλέξει μία από τις δηλώσεις και δυο τρία άτομα με τα οποία να συνομιλήσει για τις ιδέες που περιέχει. Με αυτό τον τρόπο, μπορεί να διατεθεί χρόνος για τους συμμετέχοντες, όταν συναντιούνται, να περιγράψουν ο ένας στον άλλον τις δυναμικές των συζητήσεων με τις οποίες έχουν ενασχοληθεί.

Για κάθε δήλωση σ' αυτή την ενότητα, περιλαμβάνονται μερικά κείμενα από τις Γραφές του Μπαχαλλά για αποστήθιση. Η έμφαση που δίνει το Ινστιτούτο Ρούχι στην αποστήθιση, κάτι που είναι ήδη φανερό στο πρώτο βιβλίο της σειράς, γίνεται ακόμη πιο έκδηλο στο Βιβλίο 2. Υποτίθεται ότι, τώρα πια, οι συμμετέχοντες έχουν επίγνωση της πνευματικής γαλούχησης που δέχονται ανακαλώντας στη μνήμη κείμενα από τις Γραφές από καιρό σε καιρό. Σ' αυτό το βιβλίο, λοιπόν, θα στοχαστούν περαιτέρω τις επιδράσεις του Λόγου του Θεού στην ανθρώπινη καρδιά, και στην τρίτη ενότητα, όπως και στη δεύτερη, θα μάθουν να παρουσιάζουν αρχές και ιδέες που απαντώνται στις Γραφές στις συνομιλίες τους και, όταν αρμόζει, να παραθέτουν κατευθείαν τα αποσπάσματα. Η ακριβής επεξήγηση των διδασκαλιών, η προσφορά τους σε άλλους στη γνήσια μορφή τους, συγκαταλέγεται ανάμεσα στις ικανότητες που όλοι επιζητούμε ν' αναπτύξουμε καθώς βαδίζουμε στο

μονοπάτι της υπηρεσίας. Το ότι ένα άριστο σημείο ν' αρχίσουμε είναι να μελετήσουμε τις εξηγήσεις του Αμπντολ-Μπαχά και να προσπαθήσουμε να τις εκφράσουμε με τον τρόπο που το έκανε Εκείνος αποτελεί μία βάση συλλογισμού πάνω στην οποία στηρίζεται η δομή της δεύτερης ενότητας.

Όπως αναφέρθηκε παραπάνω, η τρίτη ενότητα που έχει τον τίτλο «Θέματα Εμβάθυνσης» ασχολείται με την πράξη υπηρεσίας που πραγματεύεται αυτό το βιβλίο – δηλαδή, επισκέψεις σε φίλους και γείτονες για τον ξεκάθαρο σκοπό της ενασχόλησης με συζητήσεις ζωτικές για τη ζωή της κοινότητας. Τρία είδη συνομιλίας προβλέπονται στην ενότητα και, για το κάθε ένα προτείνεται ένα συγκεκριμένο περιεχόμενο. Το πρώτο είδος περιστρέφεται γύρω από μια σειρά θεμάτων που μπορούν να διερευνηθούν μαζί με τους κατοίκους ενός χωριού ή μιας γειτονιάς σ' ένα πρόγραμμα συστηματικών επισκέψεων. Παρόλο που το περιεχόμενο που σκιαγραφείται θα μπορούσε κάλλιστα να μοιραστεί με ενδιαφερόμενο κοινό με ποικίλους τρόπους, η αρχική πρόθεση των θεμάτων –να προσφέρουν στα μέλη ενός σπιτιού την ευκαιρία να εμβαθύνουν τη γνώση τους για την Πίστη- παραμένει το πιο σημαντικό. Το μεγαλύτερο μέρος της ενότητας, λοιπόν, αφιερώνεται σ' αυτό το είδος συνομιλίας.

Όμως, η πρακτική επισκέψεων σε σπίτια έχει προσλάβει νέες διαστάσεις τα τελευταία χρόνια, ειδικά καθώς όλο και μικρότερες γεωγραφικές ενότητες, φτάνοντας και στο επίπεδο χωριών και αστικών γειτονιών, έχουν παρατηρήσει μια αύξηση στον αριθμό ατόμων που μπορούν να δρουν ως επιμελητές, εμπυχωτές ομάδων εφήβων και δάσκαλοι για τάξεις παιδιών. Συγκεκριμένα, η πρακτική έχει αποδειχτεί ότι είναι ουσιαστική όχι μόνο για τον σκοπό της διάδοσης γνώσης για την Πίστη, αλλά επιβάλλεται επίσης για το επιτυχές ξεδίπλωμα των προγραμμάτων για την πνευματική ενδυνάμωση εφήβων και για την πνευματική εκπαίδευση παιδιών. Αυτό που έχει φανεί ξεκάθαρα είναι ότι χρειάζεται να γίνονται τακτικές επισκέψεις από εμπυχωτές και δασκάλους στους γονείς των παιδιών που είναι στα δύο προγράμματα για να συζητηθούν οι έννοιες και οι προσεγγίσεις που τα διαμορφώνουν. Αυτού του είδους οι συζητήσεις συνιστούν έναν δεύτερο τύπο συνομιλίας που εξετάζεται στα κεφάλαια 14 και 15. Το περιεχόμενο που καλύπτεται σ' αυτά τα κεφάλαια δεν είναι διόλου εκτενές διότι οι συμμετέχοντες θα εξοικειωθούν πολύ περισσότερο με τα δύο εκπαιδευτικά προγράμματα σε μελλοντικές σειρές μαθημάτων. Αλλά για να είναι ενήμεροι για τη σπουδαιότητα αυτού του τύπου συνομιλίας και να συνοδεύουν δασκάλους παιδιών και εμπυχωτές ομάδων εφήβων κατά τις επισκέψεις τους στους γονείς μπορεί να αποδειχτεί καρποφόρο σ' αυτή την πρώτη φάση.

Ένας τρίτος τύπος συνομιλίας που απεικονίζεται στην ενότητα εξυπηρετεί έναν πολύ ειδικό σκοπό. Τόσοι πολλοί νέοι και νέες αναζητούν τομείς όπου μπορεί να εκδηλωθεί η ένθερμη επιθυμία τους να συνεισφέρουν στην καλύτερευση του κόσμου. Αντιπροσωπεύουν μία τεράστια δεξαμενή ικανοτήτων για την αλλαγή της κοινωνίας που περιμένει, μάλλον, λαχταρά να χρησιμοποιηθεί. Μία συνομιλία ανάμεσα σε συνομήλικους κατά την οποία στοχάζονται τις ευκαιρίες και τις ευθύνες που είναι μοναδικές για την περίοδο της νιότης, με όλη της την ενέργεια και ασυνήθιστη δυναμικότητα, μπορεί, αρκετά συχνά, να οδηγήσει σε μια συζήτηση για την υπηρεσία και να ξυπνήσει το ενδιαφέρον στο έργο που βρίσκεται σε εξέλιξη σε χωριά και σε γειτονιές σε όλη την υφήλιο. Αμέτρητοι είναι εκείνοι που, με τη σειρά τους, θα καλοδεχτούν μία πρόσκληση να συμμετάσχουν στη σειρά μαθημάτων του ινστιτούτου σαν ένα μέσο απόκτησης της ικανότητας να παρέχουν πνευματική εκπαίδευση σε επερχόμενες γενεές όπως δάσκαλοι τάξεων παιδιών και εμπυχωτές ομάδων εφήβων. Τα κεφάλαια 9 και 10 παρουσιάζουν κάποιες ιδέες που μπορούν να διερευνηθούν σ' αυτόν τον τύπο συνομιλίας.

Για την ενίσχυση των ικανοτήτων που βοηθούν τα άτομα να ξεκινήσουν και να διατηρήσουν ουσιαστικές συνομιλίες, η ενότητα πρέπει, βεβαίως, να πάει πέρα από το να προτείνει ευρέα θέματα και το αντίστοιχο περιεχόμενο. Εκτός από την ικανότητα να

εκφράζουν ιδέες με σαφήνεια, οι συμμετέχοντες χρειάζεται ν' αναπτύξουν τις απαραίτητες συμπεριφορές και πνευματικές ιδιότητες. Σ' αυτές βασίζονται πολλές από τις αφηγήσεις που εκτυλίσσονται στην ενότητα, αλλά η σπουδαιότητά τους για τις εν λόγω ικανότητες γίνεται ξεκάθαρη στο κεφάλαιο 4, όπου οι συμμετέχοντες σκέφτονται τι είδους αισθήματα και σκέψεις θα πρέπει να γεμίζουν την καρδιά και τον νου μας όταν προετοιμαζόμαστε για μια επίσκεψη, και στο κεφάλαιο 5, όπου στοχάζονται την ιδιότητα της ταπεινοφροσύνης. Ο επιμελητής θα θέλει αυτά τα κεφάλαια να τύχουν επαρκούς προσοχής από τους συμμετέχοντες, διότι, άσχετα από το πόσες γνώσεις αποκτούμε, άσχετα με το πόσο καλά εκφράζουμε ιδέες, η αποτελεσματικότητα των συνομιλιών μας θα εξαρτηθεί από τις ιδιότητες και τις συμπεριφορές που προσδίδουμε σε αυτές.

Θα πρέπει να σημειωθεί ότι οι πράξεις υπηρεσίας που περιγράφονται σ' αυτή τη σειρά βιβλίων, αν και είναι ουσιαστικές για την ανάπτυξη και την πρόοδο της κοινότητας, είναι πάνω απ' όλα στοιχεία μιας διαδικασίας που επιζητεί να αυξήσει την ατομική ικανότητα μέσα από τη μελέτη και τη δράση. Εκείνο που θα πρέπει να συνειδητοποιήσει κάθε επιμελητής είναι ότι αυτές οι δράσεις χτίζονται η μία πάνω στην άλλη, και η περιπλοκότητά τους αυξάνεται από βιβλίο σε βιβλίο. Η μάθηση να εκτελούμε κάθε πράξη υπηρεσίας αποτελεσματικά αποδεικνύεται κρίσιμη στην ικανότητα που απαιτείται για την εκτέλεση εκείνων που θα ακολουθήσουν. Η διατήρηση μιας συνεχιζόμενης συνομιλίας σε μια σειρά διαφόρων επισκέψεων σε ένα σπίτι, όπως προτείνεται σ' αυτό το βιβλίο, είναι σαφώς πιο απαιτητική από ό,τι η δραστηριότητα που ενθαρρύνεται στο Βιβλίο 1, εκείνη της οργάνωσης μιας τακτικής ευλαβικής συγκέντρωσης, είτε από κάποιον μόνο του είτε σε συνεργασία με μερικούς άλλους. Και δεν είναι δύσκολο να δει κανείς πώς, προκειμένου ν' αναλάβουν πιο σύνθετες πράξεις υπηρεσίας από πριν, θα είναι ουσιώδες για τους συμμετέχοντες να προσοδεύουν στις ικανότητες που θίγονται εδώ.

Όπως αναφέρθηκε στα εισαγωγικά σχόλια του Βιβλίου 1, οι συμμετέχοντες στα μαθήματα του Ινστιτούτου Παγκοσμίως προέρχονται από ποικίλες προελεύσεις και, αρχικά, έχουν διαφορετικό βαθμό εξοικείωσης με τις μπαχάι διδασκαλίες. Ήδη τον καιρό που θα αρχίσουν αυτό το δεύτερο βιβλίο, θα έχουν όντως, όλοι ανεξαιρέτως, ξεκινήσει το μονοπάτι της υπηρεσίας που ανοίγεται από τις σειρές μαθημάτων. Αλλά κάποιες διαφορές παραμένουν. Στην περίπτωση των νέων, για παράδειγμα, εκτός κι αν έχουν περάσει από τα εκπαιδευτικά προγράμματα για παιδιά και εφήβους, πολλές από τις δηλώσεις και τα θέματα που παρουσιάζονται στο βιβλίο θα τους είναι καινούργιες και η μελέτη τους θα χρησιμεύσει σαν ένα μέσον να εμβαθύνουν τη γνώση τους για την Πίστη. Ο επιμελητής θα πρέπει να είναι έτοιμος σ' αυτή την περίπτωση να επιδείξει την απαραίτητη ευελιξία και δημιουργικότητα για να ενθαρρύνει την κατανόηση σε κάθε μέλος της ομάδας, ενώ φροντίζει ώστε ο κύριος στόχος της σειράς, που είναι να κάνει τους συμμετέχοντες να συμμετάσχουν σε ουσιαστική και ανυψωτική συζήτηση, να επιτυγχάνεται. Επιπλέον, στις χιλιάδες περιοχές όπου χρησιμοποιείται το βιβλίο, η διαδικασία οικοδόμησης κοινότητας στην οποία οι τρεις ενότητες επιδιώκουν να συμβάλουν δε βρίσκεται στο ίδιο σημείο ανάπτυξης. Η εφαρμογή αυτού που μαθαίνουν, λοιπόν, μπορεί να προσλάβει ένα κάπως διαφορετικό σχήμα από περιοχή σε περιοχή και αυτό, επίσης, παρέχει μία ένδειξη της φροντίδας και της σχολαστικότητας με την οποία πρέπει ένας επιμελητής να ανταποκρίνεται στις ανάγκες κάθε μέλους καθοδηγώντας μία ομάδα μέσα από αυτές τις σελίδες.

Η Χαρά της Διδασκαλίας

Σκοπός

Η αναγνώριση ότι η χαρά της διδασκαλίας
βρίσκεται στην πράξη τού να μοιράζεσαι με άλλους
τον Λόγο του Θεού

ΜΕΡΟΣ 1ο

Η έγερση για υπηρεσία είναι το δεύτερο θέμα στην ακολουθία μαθημάτων που προσφέρονται από το Ινστιτούτο Ρούχι το οποίο επιδιώκει να συνδυάσει τη μελέτη με τη δράση. Στόχος του είναι να σας βοηθήσει να εξελιχτείτε ακόμη περισσότερο στο μονοπάτι της υπηρεσίας που έχετε εισέλθει καθώς πασχίζετε να εκπληρώσετε έναν διπλό σκοπό: να επιδιώξετε τη δική σας πνευματική και διανοητική ανάπτυξη και να συνεισφέρετε στη μεταμόρφωση της κοινωνίας. Από τη συμμετοχή σας στην πρώτη ακολουθία μαθημάτων, πρέπει ήδη να αντιληφθήκατε ότι το μονοπάτι στο οποίο αναφερόμαστε προσδιορίζεται από μια σειρά πράξεων υπηρεσίας, πράξεις που εκτελούμε με τα μάτια μας προσηλωμένα στον στόχο μιας νέας παγκόσμιας τάξης όπως τον έχει οραματιστεί ο Μπαχαλλά στις Γραφές Του. Συνεπώς, ένα μεγάλο μέρος αυτού που αποκαλούμε «βαδίζοντας ένα μονοπάτι υπηρεσίας» αποτελείται από τις προσπάθειές μας να εφαρμόζουμε τις διδασκαλίες Του στη δική μας ζωή και στη ζωή της ανθρωπότητας. Αυτός ο ίδιος μιλάει για την Αποκάλυψή Του με αυτούς τους όρους:

«Ω υπηρέτες Μου! Η άγια, η θεικά καθορισμένη Αποκάλυψή Μου μπορεί να παρομοιαστεί με έναν ωκεανό στα βάθη του οποίου βρίσκονται κρυμμένα αναρίθμητα μαργαριτάρια μεγάλης αξίας και ανυπέβλητης λάμψης. Καθήκον του κάθε αναζητητή είναι να ενεργοποιηθεί και να προσπαθήσει να φτάσει στις ακτές αυτού του ωκεανού, έτσι ώστε, ανάλογα με τον ενθουσιασμό της αναζήτησής του και τις προσπάθειες που έχει καταβάλει, να λάβει ένα μερίδιο από τα αγαθά που έχουν προκαθοριστεί στις αμετάκλητες και απόκρυφες Πινακίδες του Θεού.»¹

Σ' αυτή την πρώτη ενότητα, οι σκέψεις μας στρέφονται προς τη χαρά που γεμίζει τις καρδιές μας καθώς ανακαλύπτουμε τα μαργαριτάρια της σοφίας που κείτονται κρυμμένα στον ωκεανό της Αποκάλυψης του Μπαχαλλά και τα μοιραζόμαστε με άλλους. Ήδη από τη μελέτη σας του Βιβλίου 1 έχετε δει πόσο εξαιρετικά όμορφα είναι τα μαργαριτάρια της θείας καθοδήγησης που υπάρχουν στις Γραφές Του. Ας στοχαστούμε πάνω σε κάποια ακόμη αποσπάσματα:

«Ο λόγος του Θεού είναι μία λάμπα της οποίας το φως είναι αυτά τα λόγια: Είστε οι καρποί ενός δέντρου και τα φύλλα ενός κλάδου.»²

«Το πιο αγαπητό απ' όλα στα μάτια Μου είναι η Δικαιοσύνη· μην απομακρύνεσαι απ' αυτήν εάν Με επιθυμείς και μην την παραμελείς για να μπορώ να σε εμπιστευόμαι.»³

«Ασχοληθείτε εναγωνίως με τις ανάγκες της εποχής που ζείτε και

συγκεντρώστε τις σκέψεις σας στις ανάγκες και στις απαιτήσεις της.»⁴

«Όλοι οι άνθρωποι έχουν δημιουργηθεί για να προωθήσουν έναν συνεχώς εξελισσόμενο πολιτισμό.»⁵

«Ο κόσμος περνάει κι εκείνο που είναι παντοτινό είναι η αγάπη του Θεού.»⁶

«Εσύ είσαι ο λύχνος Μου και το φως μου βρίσκεται μέσα σου. Πάρε από αυτό την ακτινοβολία σου και μην αναζητάς κανέναν άλλον εκτός από Εμένα. Διότι σε έχω δημιουργήσει πλούσιο και έχω σκορπίσει πάνω σου γενναϊόδωρα τη χάρη Μου.»⁷

Μπορεί να θελήσετε να αποστηθίσετε αυτά τα σύντομα κείμενα με τον καιρό.

ΜΕΡΟΣ 2ο

Για να αρχίσετε τις συζητήσεις σας στο κύριο θέμα αυτής της ενότητας, ξαναδιαβάστε το πρώτο κείμενο που έχει παρατεθεί στο προηγούμενο κεφάλαιο και εκτελέστε τις ακόλουθες ασκήσεις:

1. Συμπληρώστε τις παρακάτω προτάσεις.
 - α. Είναι καθήκον μας να _____ και να _____ στις _____ του ωκεανού της Αποκάλυψης του Μπαχαλλά.
 - β. Πρέπει να προσπαθήσουμε να φτάσουμε στις ακτές του ωκεανού της Αποκάλυψης του Μπαχαλλά έτσι ώστε να λάβουμε ένα μερίδιο _____ που έχουν προκαθοριστεί στις αμετάκλητες και απόκρυφες Πινακίδες του Θεού.
 - γ. Τα αγαθά που λαμβάνουμε από τον ωκεανό της Αποκάλυψης του Μπαχαλλά θα είναι ανάλογα με _____
2. Τι σημαίνει να «ενεργοποιηθεί»; _____

3. Τι σημαίνει «να προσπαθήσει να φτάσει»; _____

4. Τι πρέπει να προσπαθήσει να φτάσει κάθε αναζητητής; _____

5. Τι σημαίνει κάτι είναι «ανάλογο» με κάτι άλλο; _____

6. Ο Μπαχαλλά μας λέει ότι θα λάβουμε τα αγαθά του ωκεανού της Αποκάλυψης Του ανάλογα με τις προσπάθειες που καταβάλλουμε.
 - α. Δώστε παραδείγματα από τις προσπάθειες που καταβάλλουμε οι οποίες μας κάνουν αποδέκτες αυτών των αγαθών:

 - β. Δώστε παραδείγματα από τα αγαθά που λαμβάνουμε: _____

ΜΕΡΟΣ 3ο

Γνωρίζοντας ότι η Αποκάλυψη του Μπαχαλλά είναι σαν έναν ωκεανό στα βάθη του οποίου κείτονται μαργαριτάρια ανεκτίμητης αξίας, μπορούμε ν' ασκήσουμε τη μέγιστη προσπάθεια να συμμετάσχουμε στα οφέλη του και να βοηθήσουμε κι άλλους να φτάσουν

στις ακτές του. Αλλά πόσο μακριά από μας, μπορούμε να αναρωτηθούμε, είναι οι ακτές αυτού του ωκεανού; Ο Μπαχαολλά δηλώνει:

«Ω υπηρέτες Μου! Ο ένας αληθινός Θεός είναι μάρτυς Μου! Αυτός ο μέγιστος, αυτός ο ανεξιχνίαστος και κυματώδης ωκεανός βρίσκεται κοντά, εκπληκτικά κοντά, σε σας. Δείτε τον είναι πιο κοντά σε σας απ' ό,τι η φλέβα της ζωής σας! Γρήγορα, εν ριπή οφθαλμού μπορείτε, αν το επιθυμείτε, να φτάσετε και να μετάσχετε σ' αυτή την άφθαρτη εύνοια, αυτή τη Θεόσταλη χάρη, αυτό το ακατάλυτο δώρο, αυτή την πλέον ισχυρή και απεριγράπτα ένδοξη γενναιοδωρία.»⁸

1. Σε τι αναφέρεται η φράση «αυτός ο μέγιστος, αυτός ο ανεξιχνίαστος και κυματώδης ωκεανός»;

2. Πόσο κοντά σε μας είναι αυτός ο ωκεανός;

3. Πόσο γρήγορα μπορούμε να φτάσουμε σ' αυτόν τον ωκεανό;

4. Συμπληρώστε τις ακόλουθες προτάσεις:
 - α. Ο μέγιστος ωκεανός της Αποκάλυψης του Μπαχαολλά είναι κοντά, _____, σε μας.
 - β. Ο ωκεανός της Αποκάλυψης του Μπαχαολλά είναι _____ σε μας από ό,τι η φλέβα της ζωής μας.
 - γ. Γρήγορα _____ μπορούμε, αν το επιθυμούμε, να _____ και να _____ τον ωκεανό της Αποκάλυψής Του.
 - δ. Γρήγορα, εν ριπή οφθαλμού μπορούμε, _____, να φτάσουμε και να μετάσχουμε στον ωκεανό της Αποκάλυψής Του.

ΜΕΡΟΣ 4ο

Έχοντας φτάσει στις ακτές του ωκεανού της Αποκάλυψης του Μπαχαολλά, αντλούμε από τους θησαυρούς του και μοιραζόμαστε ελεύθερα και άνευ όρων με άλλους τα μαργαριτάρια του της θείας καθοδήγησης, που συνεχώς ανακαλύπτουμε στη δική μας μελέτη, προσευχή και διαλογισμό και στις προσπάθειές μας να υπηρετούμε την Υπόθεσή Του και την ανθρωπότητα. Μπορεί να θελήσετε να αφιερώσετε λίγο χρόνο για να αποστηθίσετε το ακόλουθο κείμενο, που αποτελεί μία συνεχή υπενθύμιση της ιερότητας αυτού του καθήκοντος:

«Ω οδοιπόρε στο μονοπάτι του Θεού! Λάβε το μερίδιό σου από τον ωκεανό της χάρης Του και μη στερείς τον εαυτό σου από τα πράγματα που βρίσκονται κρυμμένα στα βάθη του. Να είσαι απ' αυτούς που έχουν μετάσχει στους θησαυρούς του. Μια σταγόνα απ' αυτό τον ωκεανό, αν έπεφτε πάνω σ' όλους που είναι στους ουρανούς και στη γη, θα αρκούσε για να τους εμπλουτίσει με τη γενναιοδωρία του Θεού, του Παντοδύναμου, του Παντογνώστη, του Πάνσοφου. Με τα χέρια της αυταπάρνησης πάρε από τα ζωογόνα ύδατά του και ράντισε με αυτά όλα τα δημιουργήματα ώστε να εξαγνιστούν απ' όλους τους περιορισμούς που δημιούργησαν οι ίδιοι οι άνθρωποι και να πλησιάσουν την ισχυρή έδρα του Θεού, αυτό το καθαγιασμένο και περιλαμπρο Σημείο.»⁹

ΜΕΡΟΣ 5ο

Καθώς προχωρούμε στα μαθήματα του ινστιτούτου, εκτελώντας τη μελέτη και τις δραστηριότητες που απαιτούν, η ικανότητά μας για υπηρεσία θα μεγαλώνει και θα μπορούμε να αναλαμβάνουμε πράξεις υπηρεσίας που προσφέρουν τεράστια χαρά στις καρδιές μας και μας βοηθούν στην εκπλήρωση του διττού σκοπού μας –πράξεις όπως διδασκαλία μαθημάτων για την πνευματική εκπαίδευση των παιδιών, εμπλοκή των εφήβων σ' ένα πρόγραμμα για την πνευματική τους ενδυνάμωση και βοηθώντας μία ομάδα φίλων να μελετήσουν τα βιβλία της κύριας ακολουθίας. Σε όλο αυτό το ταξίδι, ο Λόγος του Θεού, που θα μοιραζόμαστε με άλλους, νέους και ηλικιωμένους, θα είναι η συνεχής μας πηγή έμπνευσης. Αρμόζει, λοιπόν, να διαλογιζόμαστε συχνά τη δύναμη και την επίδρασή του πάνω στην ανθρώπινη καρδιά. Στο ακόλουθο απόσπασμα, ο Μπαχαλλά μιλάει για αυτή τη δύναμη:

«Ο Λόγος του Θεού μπορεί να παρομοιαστεί με ένα δενδρύλλιο, του οποίου οι ρίζες έχουν εμφυτευτεί στις καρδιές των ανθρώπων. Επιβάλλεται σ' εσάς να φροντίσετε την ανάπτυξή του με τα ζώντα ύδατα της σοφίας, των καθαγιασμένων και ιερών λόγων, έτσι ώστε η ρίζα του να στερεωθεί γερά και τα κλαδιά του να απλωθούν ψηλά ως τα ουράνια και ακόμη πιο πέρα.»¹⁰

1. Με τι μπορεί να παρομοιαστεί ο Λόγος του Θεού; _____

2. Πού έχουν εμφυτευτεί οι ρίζες του δέντρου του Λόγου του Θεού; _____

3. Πώς μπορούμε να φροντίσουμε για την ανάπτυξη αυτού του δέντρου; _____

4. Σε τι ύψη μπορεί να φτάσει αυτό το δέντρο; _____

5. Εξηγήστε σε μερικές προτάσεις γιατί το μοίρασμα του Λόγου του Θεού με άλλους είναι υψίστης σημασίας.

ΜΕΡΟΣ 6ο

Θα πρέπει πάντα να θυμόμαστε πώς μας ενθάρρυνε ο Αμπντολ-Μπαχά να αφιερωνόμαστε στην εξύψωση της ανθρωπότητας:

«Είμαστε όλοι ενωμένοι σ' έναν Θεϊκό σκοπό, δεν έχουμε κανένα υλικό κίνητρο και η προσφιλέστερη ευχή μας είναι να διαδίδουμε την Αγάπη του Θεού σε ολόκληρο τον κόσμο!»¹¹

Ας υποθέσουμε ότι προκύπτει η ευκαιρία να μοιραστείτε μ' έναν φίλο τα αποσπάσματα από το Μέρος 1 που έχετε αποστηθίσει. Από πού προέρχεται η χαρά που νιώθετε στην καρδιά σας; Φυσικά, ελπίζετε πως ο φίλος σας θα νιώσει ψυχική ανάταση από τα λόγια του Μπαχαλλά. Αλλά τι θα γίνει αν δε δείξει τον ενθουσιασμό που περιμένετε; Μήπως η χαρά στην καρδιά σας απλώς εξαφανίζεται; Γιατί όχι;

ΜΕΡΟΣ 7ο

Όταν το συνειδητοποιούμε ότι, από όλα όσα κάνουμε στη ζωή μας, οι στιγμές που δαπανούμε μοιραζόμενοι τον Λόγο του Θεού με άλλους είναι προικισμένες με ειδικές ευλογίες, φτάνουμε σε ένα πολύ σπουδαίο συμπέρασμα: ότι η χαρά που αντλούμε από την υπηρεσία βρίσκεται στην ίδια την πράξη. Ελπίζουμε, βεβαίως, πως οι πράξεις υπηρεσίας που εκτελούμε θα αποφέρουν πολύτιμα αποτελέσματα, αλλά αν είμαστε πολύ προσκολλημένοι στα αποτελέσματα, αν επηρεαζόμαστε υπερβολικά από τον έπαινο ή την κριτική, θα χάσουμε τη χαρά της διδασκαλίας. Εκείνο που θα πρέπει να μας εμπνέει να υπηρετούμε είναι η αγάπη του Θεού, όχι η επιθυμία να έχουμε επιτυχία, να λαμβάνουμε οφέλη, ή να κερδίζουμε αναγνώριση. Η αποδέσμευση σε όλα αυτά είναι μια προϋπόθεση για χαρούμενη υπηρεσία. Η μελέτη των ακόλουθων αποσπασμάτων θα σας βοηθήσει να στοχαστείτε αυτό το θέμα:

«Ω άνθρωπε των δύο οράσεων! Κλείσε το ένα μάτι και άνοιξε το άλλο. Κλείσε το ένα στον κόσμο και σ' ότι βρίσκεται σε αυτόν και άνοιξε το άλλο στην αγιασμένη ωραιότητα του Αγαπημένου.»¹²

«Ω φίλοι! Μην εγκαταλείπετε την αιώνια ομορφιά για μια ομορφιά που πρέπει να πεθάνει και μην μένετε προσηλωμένοι σ' αυτόν τον θνητό κόσμο της σκόνης.»¹³

«Ω Γιέ του Λόγου! Στρέψε το πρόσωπό σου προς το δικό Μου και απαρνήσου τα πάντα εκτός από Εμένα, γιατί η κυριαρχία μου διαρκεί και η επικράτειά Μου δε χάνεται. Αν αναζητάς άλλον εκτός από Εμένα, ακόμα και αν ερευνάς το σύμπαν εις τον αιώνα τον άπαντα, η αναζητήσή σου θα είναι μάταιη.»¹⁴

«Ω ευνοούμενε ξένε! Η λαμπάδα της καρδιάς σου είναι αναμμένη από το χέρι της ισχύος Μου, μην την σβήνεις με τους αντίθετους ανέμους του εγωισμού και του πάθους. Ο θεραπευτής όλων των ασθενειών σου είναι η ανάμνησή Μου. Μην το ξεχνάς. Κάνε την αγάπη Μου θησαυρό σου και φύλαξέ την ακόμη και σαν την ίδια σου την όραση και ζωή.»¹⁵

«Η αποδέσμευση είναι σαν τον ήλιο, σε όποια καρδιά και να λάμψει σβήνει τη φωτιά του πόθου και του εγωισμού. Αυτός του οποίου η όραση φωτίζεται με το φως της κατανόησης σίγουρα θα αποδεσμεύσει τον εαυτό του από τον κόσμο και τις ματαιότητές του... Μην αφήνετε τον κόσμο και την ποταπότητά του να σας λυπήσουν. Ευτυχισμένος είναι αυτός τον οποίο τα πλούτη δε γεμίζουν με ματαιοδοξία, ούτε η φτώχεια με θλίψη.»¹⁶

1. Το να είναι κανείς αποδεσμευμένος από αυτόν τον κόσμο σημαίνει ότι πρέπει να ζει σαν ερημίτης; _____
2. Είναι δυνατόν να είναι κανείς αποδεσμευμένος από αυτόν τον κόσμο και ταυτόχρονα να κατέχει πράγματα; _____
3. Ένας άνθρωπος που αφιερώνει πρακτικά κάθε ώρα της ζωής του στη δουλειά του, είναι αποδεσμευμένος από τα πράγματα του κόσμου; _____

4. Ένας άνθρωπος που εργάζεται μόνο όσο χρειάζεται για να καλύψει τις βασικές ανάγκες του και περνάει τον υπόλοιπο χρόνο του χωρίς να κάνει τίποτα είναι αποδεσμευμένος από αυτόν τον κόσμο;

5. Ένας άνθρωπος που είναι ανίκανος ν' αντέξει την υλική δυσφορία στο πεδίο της υπηρεσίας είναι αποδεσμευμένος από τον κόσμο; _____

6. Υπάρχουν πολλά πράγματα στα οποία μπορούμε να είμαστε προσκολλημένοι. Σε τι θα ήσασταν προσκολλημένοι αν ήσασταν άνθρωποι που

- θέλουν να τα παρατήσουν όταν εκτελούν μία πράξη υπηρεσίας και κανείς δεν τους την αναγνωρίζει;

- νιώθουν αποθαρρυσμένοι όταν κάποιος δεν αποδέχεται τις ιδέες που προσφέρουν;

- κρύβουν τα πιστεύω τους από φόβο να απορριφτούν από τους άλλους;

7. Η αποδέσμευση δεν υποδηλώνει αποστασιοποίηση ή αδιαφορία. Ποιο από τα παρακάτω θα μπορούσε να είναι ένα σημάδι ότι κάποιος δεν είναι αποδεσμευμένος;

- Αντλεί χαρά βλέποντας την πρόοδο των άλλων
- Σταματάει να διδάσκει μία τάξη όταν μερικά παιδιά παρεκτρέπονται
- Καυχιέται για τα κατορθώματά του
- Μελετάει σκληρά και νιώθει ικανοποίηση με την πρόοδο που κάνει
- Δουλεύει σκληρά για ν' αναπτύξει την ικανότητά του να υπηρετεί το κοινό καλό
- Πασχίζει να πετύχει αρτιότητα στο επάγγελμά του
- Ασχολείται με την καθαριότητα και διατηρεί το σπίτι του καθαρό και τακτικό
- Φροντίζει τα προσωπικά του αντικείμενα
- Νοιάζεται για την ευεξία των άλλων
- Αποκαρδιώνεται όταν δεν επαινείται για τις προσπάθειές του

8. Είναι τόσο σημαντική η αποδέσμευση για τον καθένα από μας που σας προτείνουμε ν' αποστηθίσετε όλα τα αποσπάσματα αυτού του κεφαλαίου.

ΜΕΡΟΣ 8ο

Για να λαμβάνουμε τα δώρα μιας χαρούμενης ζωής υπηρεσίας προς την ανθρωπότητα, πρέπει να είμαστε πρόθυμοι να καταβάλλουμε προσπάθειες και οι προσπάθειές μας μπορεί να απαιτήσουν έναν βαθμό αυτοθυσίας. Χρησιμοποιούμε τη λέξη «θυσία» συχνά στην καθημερινή μας ζωή. Αν μια φίλη επιστρέφει από ένα ταξίδι, μπορούμε να ξυπνήσουμε νωρίς για να την παραλάβουμε. Μπορούμε να πούμε ότι θυσιάσαμε μερικές ώρες ύπνου. Κάποιος αγαπημένος μας αρρωσταίνει. Απέχουμε κάποιες

ώρες από την αγαπημένη μας απασχόληση για να τον φροντίσουμε. Υπάρχουν περιστάσεις στη ζωή όπου πρέπει να δουλεύουμε εξαιρετικά σκληρά και μπορεί να σκεφτούμε ότι θυσιάζουμε την άνεση προκειμένου να επιτύχουμε έναν στόχο.

Όλοι μας έχουμε την υπέρτατη επιθυμία να υπηρετήσουμε την Υπόθεση, προσφέροντας γενναιόδωρα τον χρόνο και την ενέργειά μας και, στον βαθμό που γίνεται, ένα μέρος των υλικών μας πόρων. Όταν το κάνουμε αυτό, θα πρέπει να θυμόμαστε ότι, στο μονοπάτι της υπηρεσίας, μπορεί να χρειαστεί να εγκαταλείψουμε κάποια πράγματα αυτού του κόσμου, αλλά αυτό που λαμβάνουμε είναι πραγματική χαρά καθώς αναπτυσσόμαστε πνευματικά. Θα έχουμε την ευκαιρία να στοχαστούμε περισσότερο τη φύση της θυσίας σε μελλοντικά μαθήματα. Αυτό που είναι σημαντικό ν' αναγνωρίσουμε ήδη από την αρχή είναι ότι έχει να κάνει με την αποποίηση εκείνου που είναι κατώτερο για εκείνο που είναι ανώτερο, ακριβώς όπως ο σπόρος θυσιάζεται έτσι ώστε να γεννηθεί ένα δέντρο. Η θυσία είναι ο φορέας της χαράς και αυτή η χαρά δε θα γίνει δική μας εκτός κι αν είμαστε πρόθυμοι να καταβάλλουμε σταθερή προσπάθεια.

Ο Μπαχαλλά δηλώνει:

«Χρειάζεται κόπος, αν είναι να Τον αναζητήσουμε. Χρειάζεται ζήλος, αν είναι να πιούμε από το νέκταρ της επανασύνδεσης μαζί Του. Και αν δοκιμάσουμε από αυτό το κύπελλο, θα αποποιηθούμε τον κόσμο.»¹⁷

Και ο Αμπντολ-Μπαχά μας συμβουλεύει:

«...μην αναπαύεστε, μην επιζητείτε την ηρεμία, μην προσκολλήστε στις πολυτέλειες αυτού του εφήμερου κόσμου, απελευθερωθείτε από κάθε δέσμευση και αγωνιστείτε με καρδιά και ψυχή να εγκατασταθείτε πλήρως στο Βασίλειο Του Θεού. Κατακτήστε τους ουράνιους θησαυρούς. Μέρα με τη μέρα να γίνετε πιο φωτισμένοι. Πλησιάστε όλο και πιο κοντά στο κατώφλι της ενότητας.»¹⁸

Πιστεύουμε όλοι ότι, για να πετύχουμε τους στόχους μας, πρέπει να καταβάλλουμε προσπάθεια. Αλλά αυτή η απλή πίστη έχει ορισμένες πρακτικές συνέπειες που δε θα πρέπει να ξεχνούμε. Πρώτα απ' όλα, είναι απαραίτητο να θυμόμαστε ότι υπάρχει σχέση ανάμεσα στο ποσοστό ενέργειας που απαιτείται και το επίπεδο δυσκολίας του συγκεκριμένου στόχου ή έργου που έχουμε μπροστά μας. Αυταπατόμαστε αν νομίζουμε ότι μπορεί να επιτευχθεί με κάτι λιγότερο. Αλλά το μέγεθος της προσπάθειας δεν είναι ο μοναδικός παράγοντας που πρέπει να ληφθεί υπόψη. Είναι απαραίτητο να υπάρχει συνέπεια και επιμονή. Χρειάζεται να είμαστε επικεντρωμένοι. Αυτό που είναι ουσιώδες είναι η συνήθεια της ολοκλήρωσης του έργου και όχι να πηδάει κανείς από το ένα στο άλλο αφήνοντας το έργο ατελές. Προσπάθειες που γίνονται με μισή καρδιά δεν αποφέρουν καρπούς. Φανταστείτε μία εβδομαδιαία τάξη για την πνευματική εκπαίδευση των παιδιών. Ο δάσκαλος πρέπει να αφιερώνει έναν ορισμένο αριθμό ωρών για να προετοιμάζει το κάθε μάθημα, να παραμένει απόλυτα συγκεντρωμένος σε όλη τη διάρκεια του μαθήματος βοηθώντας τους μαθητές να κατανοήσουν το περιεχόμενο του μαθήματος, να επισκέπτεται τακτικά τους γονείς των παιδιών και να παρακολουθεί την ατομική τους πρόοδο κάθε εβδομάδα. Ποια θα είναι η μοίρα μιας τάξης της οποίας ο δάσκαλος προετοιμάζεται μόνο περιστασιακά, τελειώνει το μάθημα πιο νωρίς ή απότομα όταν κουράζεται και αποτυγχάνει να αφιερώσει τον απαραίτητο χρόνο να σκεφτεί για το κάθε παιδί και να συζητά με τους γονείς του για την πρόδο του; Και τι γίνεται αν το μάθημα απλώς ακυρώνεται όποτε ο δάσκαλος θέλει να παρευρίσκεται σε άλλη υποχρέωση, ας πούμε, να είναι με έναν φίλο που ήρθε να τον επισκεφτεί από άλλη πόλη;

Αυτές οι λίγες παρατηρήσεις γίνονται για να μας πείσουν ότι πρέπει να δίνουμε προσοχή τόσο στο μέγεθος όσο και στην ποιότητα της προσπάθειας που απαιτεί κάθε εγχείρημα. Αυτό ισχύει όχι μόνο για τις πράξεις υπηρεσίας στις οποίες συμμετέχουμε.

Ισχύει εξίσου και για τη δική μας ανάπτυξη. Ακόμη και οι πνευματικές συνήθειες που εξετάσαμε στο πρώτο βιβλίο αυτής της σειράς –να προσευχόμαστε τακτικά, να διαβάζουμε τις Γραφές κάθε μέρα, να στοχαζόμαστε πώς να κάνουμε τη ζωή μας να συμμορφώνεται με τις διδασκαλίες, να συμμετέχουμε ολόκαρδα σε ευλαβικές συναντήσεις- εξαρτώνται από τη συνεχή προσπάθεια. Παρακάτω υπάρχουν διάφορες δηλώσεις που σχετίζονται με την προσπάθεια. Η απόφαση για το ποια είναι σωστή θα σας βοηθήσει να στοχαστείτε παραπάνω αυτό το ζήτημα:

- Αν είσαι έξυπνος, δε χρειάζεται να δουλεύεις σκληρά.
- Γιατί να πάρεις τον μακρύ δρόμο. Να ψάχνεις πάντα τον συντομότερο δρόμο.
- Αγαθά κόποις κτώνται.
- Να κάνεις μεγάλα όνειρα. Οι ευχές σου θα πραγματοποιηθούν.
- Όσο μεγαλύτερο είναι το έπαθλο τόσο μεγαλύτερος είναι ο κόπος.
- Αν δεν πετύχεις με την πρώτη, προσπάθησε ξανά.
- Γιατί να δουλεύεις αφού μπορείς να βάλεις άλλους να το κάνουν για σένα;
- Αν κάτι απαιτεί υπερβολική προσπάθεια, δεν είναι να γίνει.
- Μικρά βήματα –συχνά και σταθερά- μπορούν να οδηγήσουν στην επιτυχία
- Τίποτε που ν' αξίζει δεν επιτυγχάνεται εύκολα.
- Η αριστεία προϋποθέτει ολόκαρδη αφοσίωση.
- Το ταξίδι των χιλίων μιλίων αρχίζει μ' ένα και μόνο βήμα.
- Δεν αρκεί απλώς να τα βγάζεις πέρα.
- Δε θα πρέπει να περιμένουμε να συμβούν τα πράγματα. Θα πρέπει να τα επιδιώκουμε.
- Η επιτυχία είναι θέμα τύχης.
- Δε θα πετύχουμε τον διπλό σκοπό μας με τρόπο μαγικό
- Πρέπει να δίνουμε λόγο για τις πράξεις μας κάθε μέρα

Βαδίζουμε στο μονοπάτι της υπηρεσίας, αγωνιζόμενοι να πετύχουμε τη δική μας πνευματική και διανοητική ανάπτυξη και να συνεισφέρουμε στη μεταμόρφωση της κοινωνίας. Είναι σαφές ότι η επιδίωξη αυτού του διπλού σκοπού απαιτεί μεγάλη προσπάθεια από την πλευρά μας. Ο Μπαχαλλά μας λέει:

«Ο απαράμιλλος Δημιουργός έχει δημιουργήσει όλους τους ανθρώπους από την ίδια ουσία και έχει εξυψώσει την οντότητά τους πάνω από τα υπόλοιπα πλάσματά Του. Η επιτυχία ή η αποτυχία, το κέρδος ή η απώλεια, πρέπει συνεπώς, να εξαρτώνται από τις ίδιες τις προσπάθειες του ανθρώπου. Όσο πιο πολύ προσπαθεί, τόσο πιο μεγάλη θα είναι η πρόοδός του.»¹⁹

Μπορεί να θελήσετε να αποστηθίσετε το παραπάνω κείμενο αν δεν το έχετε ήδη κάνει αυτό.

ΜΕΡΟΣ 9ο

Προκειμένου να μπορέσουμε ν' αντλήσουμε χαρά από την υπηρεσία, πρέπει ν' αναπτύξουμε κάποιες συμπεριφορές μέσα μας. Για παράδειγμα, πρέπει να είμαστε ευγνώμονες για την ευεργεσία της υπηρεσίας που μας έχει απονείμει ο Θεός. Είναι αδιανόητο να φανταζόμαστε ότι κάνουμε χάρη στον Θεό όταν υπηρετούμε την Υπόθεσή Του. Πρέπει να μάθουμε επίσης ν' αποφεύγουμε την απαισιοδοξία και να προσεγγίζουμε τη ζωή με μια αισιόδοξη αντίληψη περί του κόσμου. Τα εμπόδια στο μονοπάτι της υπηρεσίας μπορούν να μετατραπούν σε σκαλοπάτια για περαιτέρω πρόοδο. Ακόμη και εν μέσω δυσκολιών, κοιτάζουμε με τα μάτια της πίστης στο μέλλον. Τα ακόλουθα λόγια του Αμπντολ-Μπαχά τονίζουν την ελπίδα και την αισιόδοξία που θα πρέπει να χαρακτηρίζει τις προσπάθειές μας:

«Στην αρχή πόσο μικρός είναι ο σπόρος, αλλά στο τέλος γίνεται ένα ισχυρό δέντρο. Μην κοιτάζετε τον σπόρο, κοιτάζτε το δέντρο, τα άνθη του, τα φύλλα και τους καρπούς του.»²⁰

«Να ξέρετε λοιπόν τη ζωτική σημασία αυτού του μικρού σπόρου που ο αληθινός Γεωργός έχει σπείρει, με τα χέρια του ελέους Του, στα οργωμένα χωράφια του Κυρίου, και έχει ποτίσει με τη βροχή των δώρων και των ευεργεσιών και τώρα θρέφεται στη θερμότητα και στο φως του Ήλιου της Αλήθειας.»²¹

«Όταν βλέπετε ένα δέντρο να μεγαλώνει και ν' αναπτύσσεται, να είστε αισιόδοξοι για την έκβασή του. Τελικά θα ανθίσει και θα αποφέρει καρπούς. Αν δείτε ξερό ξύλο ή γέρικά δέντρα, δεν υπάρχει καμία απολύτως ελπίδα να καρποφορήσουν.»²²

«Ως εκ τούτου οι αγαπημένοι του Θεού πρέπει, φιλόπονα, με τα ύδατα της προσπάθειάς τους, να περιποιούνται, να θρέφουν και να φροντίζουν αυτό το δέντρο της ελπίδας.»²³

«Αν η καρδιά αδιαφορεί για τις ευλογίες που προσφέρει ο Θεός πώς μπορεί να ελπίζει να ευτυχήσει; Αν δεν εναποθέτει την ελπίδα και την εμπιστοσύνη της στο έλεος του Θεού, πού μπορεί να βρει ηρεμία;»²⁴

Για να στοχαστείτε τα παραπάνω κείμενα, συμπληρώστε τις ακόλουθες προτάσεις:

1. Στην αρχή, πόσο μικρός είναι ο σπόρος, αλλά στο τέλος _____

2. Δεν πρέπει να κοιτάμε τον μικρό σπόρο αλλά _____

3. Θα πρέπει ν' αναγνωρίσουμε, λοιπόν, τη σημασία του μικρού σπόρου που ο Θεός, με τα χέρια του ελέους Του, έχει _____

4. Όταν βλέπουμε ένα δέντρο να μεγαλώνει και ν' αναπτύσσεται, θα πρέπει να _____

5. Όταν βλέπουμε ένα δέντρο να μεγαλώνει και ν' αναπτύσσεται, θα πρέπει να είμαστε αισιόδοξοι ότι θα _____

6. Με τα ύδατα της προσπάθειάς μας, θα πρέπει _____

7. Αν η καρδιά αδιαφορεί για τις ευλογίες που προσφέρει ο Θεός

8. Αν η καρδιά δεν εναποθέτει την ελπίδα και την εμπιστοσύνη της στο έλεος του Θεού _____

Τώρα, στοχαστείτε για μια στιγμή: Συμφωνείτε ότι το χαρούμενο και αισιόδοξο πνεύμα μας όταν συνδυάζεται με μια στάση ταπεινής ευγνωμοσύνης είναι μια πηγή χαράς για τους άλλους; Και, ας έχουμε πάντα στον νου ότι, όταν εγειρόμαστε να υπηρετήσουμε την Υπόθεση, διαβιβάζουμε τις χαρμόσυνες ειδήσεις της ανατολής μιας νέας Ημέρας, της Ημέρας της συγκομιδής της ανθρωπότητας. Είθε τα λόγια του Μπαχασολλά ν' αντηχήσουν στις καρδιές μας:

«Ευτυχισμένοι εκείνοι που πράττουν. Ευτυχισμένοι εκείνοι που κατανοούν. Ευτυχισμένος εκείνος ο άνθρωπος που έχει προσηλωθεί στην αλήθεια, έχει αποδεσμευτεί απ' όλα όσα υπάρχουν στους ουρανούς και όλα όσα υπάρχουν στη γη.»²⁵

ΠΑΡΑΠΟΜΠΕΣ

- ¹ Ανθολογία από τις Γραφές του Μπαχαολλά, CLIII, παρ. 5.
- ² Αυτόθι, CXXXII, παρ. 3.
- ³ Μπαχαολλά, Τα Απόκρυφα Λόγια, Αραβικά αρ. 2.
- ⁴ Ανθολογία από τις Γραφές του Μπαχαολλά, CVI, παρ. 1.
- ⁵ Αυτόθι, CIX, παρ. 2.
- ⁶ Bahá'u'lláh, in *Women: Extracts from the Writings of Bahá'u'lláh, 'Abdu'l-Bahá, Shoghi Effendi and the Universal House of Justice*, compiled by the Research Department of the Universal House of Justice (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1986, 1997 printing), no. 53, p. 26.
- ⁷ Τα Απόκρυφα Λόγια, Αραβικά αρ. 11.
- ⁸ Ανθολογία από τις Γραφές του Μπαχαολλά, CLIII, παρ. 5.
- ⁹ Αυτόθι, CXXIX, παρ. 1.
- ¹⁰ Αυτόθι, XLIII, παρ. 9.
- ¹¹ From a talk given on 19 November 1911, published in *Paris Talks: Addresses Given by 'Abdu'l-Bahá in 1911* (Wilmette: Bahá'í Publishing, 2006, 2016 printing), no. 32.2, p. 121.
- ¹² Τα Απόκρυφα Λόγια, Περσικά αρ. 12.
- ¹³ Αυτόθι, Περσικά αρ. 14.
- ¹⁴ Αυτόθι, Αραβικά αρ. 15.
- ¹⁵ Αυτόθι, Περσικά αρ. 32.
- ¹⁶ Bahá'u'lláh, in *The Bahá'í World: Volume One, 1925–1926* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1926, 1980 printing), p.42.
- ¹⁷ *The Call of the Divine Beloved: Selected Mystical Works of Bahá'u'lláh* (Haifa: Bahá'í World Centre, 2018), no. 2.12, p.17.
- ¹⁸ *Tablets of the Divine Plan: Revealed by 'Abdu'l-Bahá to the North American Bahá'ís* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1993, 2006 printing), no. 13.6, pp. 95–96.
- ¹⁹ Ανθολογία από τις Γραφές του Μπαχαολλά, XXXIV, παρ. 8.
- ²⁰ *Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá* (Wilmette: Bahá'í Publishing, 2010, 2015 printing), no. 40.3, pp. 118–19.
- ²¹ *Ibid.*, no. 40.3, p. 119.
- ²² From a talk given on 11 May 1912, published in *The Promulgation of Universal Peace: Talks Delivered by 'Abdu'l-Bahá during His Visit to the United States and Canada in 1912* (Wilmette: Bahá'í Publishing, 2012), par. 2, p. 153.
- ²³ *Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá*, no. 206.13, pp. 356–57.
- ²⁴ From a talk given by 'Abdu'l-Bahá on 21 November 1911, published in *Paris Talks*, no. 34.8, p. 133.
- ²⁵ Bahá'u'lláh, *Epistle to the Son of the Wolf* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1988, 2016 printing), p. 139.

Ανυψωτικές Συζητήσεις

Σκοπός

Απόκτηση της ικανότητας για την εισαγωγή
πνευματικών αρχών σε μια συζήτηση

ΜΕΡΟΣ 1ο

Στην πρώτη ενότητα αυτού του βιβλίου μιλήσαμε για την αμέτρητη χαρά που αντλούμε όταν μοιραζόμαστε τον Λόγο του Θεού με τους άλλους. Καθώς βαδίζουμε στο μονοπάτι της υπηρεσίας, μας παρουσιάζονται αναρίθμητες ευκαιρίες για συζήτηση με φίλους και γνωστούς για τις βαθιές ιδέες που σταχυολογούμε από την Αποκάλυψη του Μπαχαλλά. Μεταξύ των πιο ουσιαστικών ικανοτήτων που χρειαζόμαστε όλοι ν' αναπτύξουμε, λοιπόν, είναι εκείνες που μας βοηθούν να συνεισφέρουμε σε ουσιαστική και ανυψωτική συζήτηση. Ο σκοπός αυτής της ενότητας και της επόμενης είναι να σας βοηθήσει σ' αυτή την περίπτωση. Εδώ θα ασχοληθείτε με το πώς θα ανεβάσετε το επίπεδο της συζήτησης αναφέροντας πνευματικές αρχές, όταν το απαιτεί η κατάσταση. Στην επόμενη ενότητα, θα σκεφτείτε το πώς θα ξεκινήσετε και θα διατηρήσετε μια σειρά συζητήσεων για ορισμένα θέματα σαν ένα μέρος μιας συστηματικής προσπάθειας να χτίσετε μία παλλόμενη κοινότητα στο χωριό ή στη γειτονιά σας.

Αυτό που θα κάνουμε στα κεφάλαια που ακολουθούν είναι να δείτε μια σειρά από δηλώσεις πάνω σε ποικίλα θέματα οι οποίες, παρόλο που δεν είναι ακριβή αποσπάσματα, βασίζονται όλες πάνω σε ομιλίες και Πινακίδες του Αμπντολ-Μπαχά και περιλαμβάνουν πολλές από τις φράσεις που χρησιμοποίησε. Θα πρέπει να διαβάσετε κάθε δήλωση κάμποσες φορές, να προσδιορίσετε την ακολουθία των ιδεών και με τη σειρά ο ένας μετά τον άλλον τα μέλη της ομάδας σας να τις πείτε δυνατά μέχρι που να μπορέσετε να τις εκφράσετε φυσικά. Αυτή η άσκηση θα σας βοηθήσει να προετοιμαστείτε για να μιλάτε με άνεση όταν κρίνετε ότι είναι η κατάλληλη στιγμή να χρησιμοποιήσετε τις διδασκαλίες της Πίστης για να προκαλέσετε μια συζήτηση.

Θα συνεχίσετε σ' αυτή την ενότητα, φυσικά, να αποστηθίζετε κείμενα από τις Γραφές, διότι διαθέτουν μία ιδιαίτερη δύναμη που διεισδύει στην ανθρώπινη καρδιά και, αν συνυφανθούν με τον λόγο σας, θα έχουν μία βαθιά επίδραση πάνω στον ακροατή. Ωστόσο, χρειάζεται σοφία όταν κανείς παραθέτει αποσπάσματα από τις Γραφές. Αυτό που απαιτείται είναι μετριοπάθεια, ισορροπία μεταξύ άμεσης παράθεσης από τις Γραφές και χρήσης των δικών μας λόγων για να εξηγήσουμε τις διδασκαλίες της Πίστης. Για να επιτύχετε αυτή την ισορροπία, χρειάζεται ν' αφιερώσετε πολύ χρόνο και ενέργεια στη μελέτη των Γραφών και να τις αφήσετε να διαμορφώσουν τις σκέψεις και τα συναισθήματά σας.

ΜΕΡΟΣ 2ο

Η πρώτη δήλωση που καλείστε να μελετήσετε αφορά την ανάγκη της ανθρωπότητας για έναν Εκπαιδευτή.

Όταν παρατηρούμε την ύπαρξη, βλέπουμε ότι η σφαίρα των ορυκτών, των φυτών, των ζώων και των ανθρώπων, όλα ανεξαιρέτως έχουν ανάγκη από έναν εκπαιδευτή. Ο κήπος έχει ανάγκη από έναν κηπουρό. Για ν' αποφέρει η γη μια άφθονη σοδειά έχει ανάγκη από έναν αγρότη. Αν ένας άνθρωπος βρεθεί εγκαταλελειμμένος στην ερημιά, θα προσλάβει τις συμπεριφορές του ζώου. Αν εκπαιδευτεί θα μπορέσει να φτάσει στα μεγαλύτερα επιτεύγματα. Αν δεν υπήρχαν εκπαιδευτές, δε θα υπήρχε πολιτισμός.

Η εκπαίδευση είναι τριών ειδών: υλική, ανθρώπινη και πνευματική. Η υλική εκπαίδευση ασχολείται με την ανάπτυξη του σώματος. Η ανθρώπινη εκπαίδευση σχετίζεται με τον πολιτισμό και την πρόοδο. Ασχολείται με τη διακυβέρνηση, την κοινωνική τάξη, την ανθρώπινη ευημερία, το εμπόριο και τη βιομηχανία, τις τέχνες και τις επιστήμες, βαρυσήμαντες ανακαλύψεις και σπουδαία εγχειρήματα. Η πνευματική εκπαίδευση συνίσταται στην απόκτηση τελειοτήτων. Αυτή είναι η

αληθινή εκπαίδευση, διότι με τη βοήθειά της αναπτύσσεται η πνευματική φύση, η ανώτερη φύση του ανθρώπου.

Προκειμένου να προοδεύσει η ανθρωπότητα, έχει ανάγκη από έναν εκπαιδευτή που να έχει μία σαφή εξουσία ως υλικός, ανθρωπίνος και πνευματικός εκπαιδευτής. Αν πει κάποιος, «Είμαι προικισμένος με μεγάλη ευφυΐα και δεν έχω καμιά ανάγκη για έναν τέτοιο εκπαιδευτή», θα αρνιόταν το προφανές. Θα ήταν σαν να έλεγε ένα παιδί, «δεν έχω ανάγκη από εκπαίδευση. Θα δρω σύμφωνα με τη δική μου σκέψη και νοημοσύνη και θα αριστεύσω μόνο μου.» Η ανθρωπότητα είχε πάντα ανάγκη από έναν τέτοιο τέλει εκπαιδευτή, έναν που μπορεί να τη βοηθήσει να οργανώσει τα ζητήματα που σχετίζονται με τη θρέψη και την υγεία του σώματος, που μπορεί να την εμπνεύσει να εξελιχτεί στις γνώσεις, στις εφευρέσεις και στις ανακαλύψεις, και, πάνω απ' όλα, που μπορεί να εμφυσήσει μέσα της τη ζωή του πνεύματος. Κανένα κοινό ανθρώπινο ον δεν είναι ικανό να επιτύχει αυτά τα τρομερά έργα. Μόνο οι Φανερώσεις του Θεού έχουν τη δύναμη να τα κατορθώνουν. Αυτές είναι επίλεκτες Ψυχές που έχουν σταλεί από τον Θεό από καιρό σε καιρό για να είναι οι παγκόσμιοι Εκπαιδευτές της ανθρωπότητας.

1. Διαβάστε τη δήλωση μερικές φορές στην ομάδα σας και βοηθήστε ο ένας τον άλλον να μάθει το περιεχόμενό της καλά. Θα πρέπει να κάνετε ερωτήσεις ο ένας από τον άλλον που σχετίζονται με τις ιδέες που παρουσιάζονται και να εξασκηθείτε στο να τις εκφράζετε με τρόπο φυσικό και άνετο.
2. Ύστερα, συζητήστε στην ομάδα σας πώς οι ιδέες που έχετε μάθει να εκφράζετε εύγλωττα εδώ θα μπορούσαν να παρουσιαστούν σε μια συζήτηση. Προφανώς δε θα πείτε ξαφνικά στους φίλους σας ότι η εκπαίδευση είναι τριών ειδών. Αξίζει, λοιπόν, να σκεφτείτε τους τύπους των αλληλεπιδράσεων που θα συσχετιζόνταν με τις παραπάνω ιδέες. Ίσως το ζήτημα που συζητιέται είναι η ηθική κατάπτωση της κοινωνίας ή πώς να εργαζόμαστε για την καλύτερευση του κόσμου. Στοχαστείτε τις ποικίλες συζητήσεις στις οποίες συμμετέχετε με φίλους, μέλη της οικογένειας και γνωστούς. Μεταξύ των ζητημάτων που απασχολούν το μυαλό τους, υπάρχουν κάποια που θα μπορούσαν να προσφερθούν για συζήτηση γύρω από τις ιδέες που υπάρχουν σ' αυτή τη δήλωση;

3. Συχνά προκύπτουν ερωτήματα σε συζητήσεις πάνω στα θέματα σαν εκείνο που μόλις μελετήσατε. Τι θα απαντούσατε αν κάποιος ρωτούσε: «Ποιοι είναι μερικοί από αυτούς τους Εκπαιδευτές στους οποίους αναφέρατε;

4. Παρακάτω υπάρχουν μερικά αποσπάσματα από τις Γραφές του Μπαχασλλά που σχετίζονται με την ανάγκη της ανθρωπότητας για έναν Εκπαιδευτή. Στοχαστείτε τις και αποστηθίστε τουλάχιστον ένα. Με αυτό τον τρόπο, θα μπορείτε να υψάνετε κείμενα από τις Γραφές μέσα στον λόγο σας εκεί που ταιριάζει.

«Όλοι οι άνθρωποι έχουν δημιουργηθεί για να προωθήσουν έναν συνεχώς εξελισσόμενο πολιτισμό.»¹

«Ο σκοπός του ενός αληθινού Θεού, εξυψωμένη ας είναι η δόξα Του όταν αποκαλύπτει τον Εαυτό Του στους ανθρώπους είναι να φέρει στο φως εκείνα τα πετράδια που βρίσκονται κρυμμένα μέσα στο ορυχείο του αληθινού και ενδότατου εαυτού τους.»²

«Ο σκοπός του Θεού στέλνοντας τους Προφήτες Του στους ανθρώπους είναι διπλός. Ο πρώτος είναι να απελευθερώσει τα τέκνα των ανθρώπων από το σκοτάδι της άγνοιας και να τα καθοδηγήσει στο φως της αληθινής αντίληψης. Ο δεύτερος είναι να εξασφαλίσει την ειρήνη και την ηρεμία της ανθρωπότητας και να παράσχει όλα τα μέσα με τα οποία μπορούν αυτά να εδραιωθούν.»³

«Οι άνθρωποι πάντα και κάτω απ' όλες τις συνθήκες έχουν την ανάγκη από κάποιον να τους παρακινεί, να τους καθοδηγεί, να τους εκπαιδεύει και να τους διδάσκει.»⁴

ΜΕΡΟΣ 3 ο

Οι ακόλουθες παράγραφοι περιγράφουν πώς μπορεί ο Θεός να αναγνωριστεί μόνο μέσω των Φανερώσεών Του και θα σας είναι βοηθητικές όταν συζητάτε με φίλους:

Σκεφτείτε το άπειρο σύμπαν. Είναι δυνατόν να έχει δημιουργηθεί χωρίς έναν Δημιουργό; Ή ότι η οντότητα του Δημιουργού θα μπορούσε ποτέ να γίνει κατανοητή από το δημιούργημά Του; Αν παρατηρήσουμε ολόκληρη τη δημιουργία, βλέπουμε ότι οτιδήποτε είναι κατώτερο είναι ανίκανο να κατανοήσει τη δύναμη εκείνου που είναι ανώτερο. Έτσι η πέτρα και το δέντρο, όσο πολύ κι αν εξελιχτούν, δεν μπορούν ποτέ να φανταστούν τις δυνάμεις της όρασης και της ακοής. Το ζώο δεν μπορεί ποτέ να κατανοήσει την πραγματικότητα του ανθρώπινου όντος και να έχει γνώση των δυνάμεων του ανθρώπινου πνεύματος. Συνεπώς, πώς μπορούμε εμείς, τα δημιουργήματα, να καταλάβουμε την πραγματικότητα του Δημιουργού;

Παρόλο που η κατανόησή μας δεν μπορεί ποτέ να φτάσει τον Θεό, δε στερούμαστε από το να Τον γνωρίσουμε. Κατά καιρούς εμφανίζεται στη γη ένα ιδιαίτερο Ον που είναι Φανέρωση του Θεού. Κάθε τελειότητα, γενναιοδωρία και μεγαλείο που ανήκει στον Θεό εμφανίζεται σ' Αυτές τις Άγιες Φανερώσεις. Όπως οι ακτίνες του ήλιου που εμφανίζονται σ' έναν καθαρό, γυαλισμένο καθρέφτη. Όταν λέμε ότι ο καθρέφτης αντανακλά τον ήλιο δε σημαίνει ότι ο ήλιος έχει κατέλθει από τα ύψη του κι έχει ενσωματωθεί στον καθρέφτη. Ομοίως, ο Θεός δεν κατεβαίνει από τον ουρανό της αγιότητας σ' αυτή τη σφαίρα της ύπαρξης. Αυτό που εννοείται είναι: Όσα γνωρίζει η ανθρωπότητα, μαθαίνει και καταλαβαίνει από τα ονόματα, τις ιδιότητες και τελειότητες του Θεού, αναφέρονται στις Άγιες Φανερώσεις Του.

1. Αφού διαβάσετε αυτή τη δήλωση μερικές φορές στην ομάδα σας και απαντήσετε στις ερωτήσεις που έχει θέσει ο ένας στον άλλον για αυτό το περιεχόμενο, θα πρέπει να εξασκηθείτε λέγοντας τις ιδέες με κάποια άνεση.
2. Τώρα συζητήστε στην ομάδα σας πώς θα μπορούσατε να εισαγάγετε με τρόπο φυσικό σε μία συζήτηση τις ιδέες που έχετε μάθει εδώ. Αυτό θα μπορούσε να γίνει εύκολα, για παράδειγμα, σε μια συζήτηση για την ύπαρξη του Θεού ή τον σκοπό της ζωής. Ποια είναι μερικά άλλα θέματα και ερωτήματα που εγείρονται στη συζήτηση ανάμεσα στην οικογένειά σας και στους φίλους σας που θα σας πρόσφεραν τη δυνατότητα να μοιραστείτε αυτές τις ιδέες;

-
-
-
-
3. Ας υποθέσουμε ότι, σε μια συζήτηση με τους φίλους σας, έχετε την ευκαιρία να παρουσιάσετε τις ιδέες που έχετε μόλις μελετήσει. Πώς θα απαντούσατε αν ένας από αυτούς σας έκανε την ακόλουθη ερώτηση: «Ποια είναι μερικά από τα πράγματα που γνωρίζουμε για τον Θεό μέσω των Φανερώσεών Του;

-
-
-
-
4. Μπορεί να θελήσετε να αποστηθίσετε ένα ή περισσότερα από τα ακόλουθα κείμενα από τις Γραφές του Μπαχαλλά έτσι ώστε να μπορείτε να τα παραθέτετε όταν μιλάτε με φίλους για αυτό το θέμα:

«Η γνώση περί Εκείνου, ο Οποίος είναι η Προέλευση των πάντων και η προσέγγιση σ' Εκείνον, είναι αδύνατη παρά μόνο μέσα από τη γνώση και την προσέγγιση αυτών των φωτεινών Όντων που προέρχονται από τον Ήλιο της Αλήθειας.»⁵

«Το Πρόσωπο της Φανέρωσης υπήρξε πάντα ο εκπρόσωπος και το φερέφωνο του Θεού. Αυτός, αληθινά, είναι η Χαραυγή των πιο έξοχων Τίτλων του Θεού και το Σημείο Ανατολής των εξυψωμένων Του Ιδιοτήτων.»⁶

«Να είστε βέβαιοι, επιπλέον, ότι τα έργα και οι πράξεις κάθε μιας από αυτές τις Φανερώσεις του Θεού, μάλλον οτιδήποτε σχετίζεται με αυτές, και οτιδήποτε μπορεί να εμφανίσουν στο μέλλον, είναι όλα καθορισμένα από τον Θεό και αποτελούν μια αντανάκλαση της Θέλησης και του Σκοπού Του.»⁷

ΜΕΡΟΣ 4ο

Η ενότητα της θρησκείας είναι ένα ενδιαφέρον θέμα για πολλούς και οι ακόλουθες ιδέες θα σας βοηθήσουν σε αναρίθμητες περιπτώσεις:

Πρέπει να είμαστε λάτρεις του φωτός άσχετα από ποια λάμπα εμφανίζεται. Πρέπει να είμαστε λάτρεις του ρόδου άσχετα σε ποιον κήπο ανθίζει. Πρέπει να είμαστε αναζητητές της αλήθειας άσχετα από ποια πηγή προέρχεται. Η προσκόλληση σε μία λάμπα μπορεί να μας εμποδίσει από το να εκτιμήσουμε το φως όταν λάμπει σε κάποια άλλη. Όταν αναζητούμε την αλήθεια, πρέπει να απαλλαγούμε από προκατειλημμένες ιδέες και να εγκαταλείψουμε τις προκαταλήψεις. Αν το κύπελλό μας είναι γεμάτο από το εγώ μας, δεν υπάρχει χώρος για το ύδωρ της ζωής.

Η θρησκεία είναι το φως του κόσμου. Καθοδηγεί τα βήματά μας και μας ανοίγει τις πόρτες της ατελείωτης ευτυχίας. Όταν ερευνούμε τις διδασκαλίες όλων των μεγάλων θρησκειών, απαλλαγμένοι από τους περιορισμούς δογματικών πεποιθήσεων και τυφλής απομίμησης, φτάνουμε στο σημείο να συνειδητοποιήσουμε ότι βασίζονται στα ίδια θεμέλια. Όλες αποκαλύπτουν τη γνώση του Θεού. Επιζητούν την πρόοδο του κόσμου της ανθρωπότητας.

Υπάρχουν, βέβαια, διαφορές ανάμεσα στους κοινωνικούς νόμους και στους κανόνες που διακηρύσσονται από κάθε θρησκεία ανάλογα με τις απαιτήσεις της εποχής και του τόπου. Στην ουσία όλες οι θρησκείες είναι μία. Καλλιεργούν πίστη, γνώσεις, βεβαιότητα, δικαιοσύνη, ευλάβεια, υψηλοφροσύνη, αξιοπιστία, αγάπη για τον Θεό

και φιλανθρωπία. Διδάσκουν αγνότητα, αποδέσμευση, ταπεινοφροσύνη, μακροθυμία, υπομονή και συνέπεια. Αυτές οι ανθρωπίνες αρετές ανανεώνονται σε κάθε Θεϊκή Αποκάλυψη.

Ατυχώς, εξαιτίας των προκαταλήψεων και της τυφλής απομίμησης, πολλοί δεν μπορούν να δουν την υποκείμενη ενότητα της θρησκείας. Η καθοδήγηση που δίνει ο Θεός στην ανθρωπότητα είναι η αλήθεια και η αλήθεια δεν έχει διαιρέσεις. Είναι μία. Αν ερευνούμε την αλήθεια ανεξάρτητα, βάζοντας στην άκρη προκατειλημμένες ιδέες, η έρευνά μας θα μας οδηγήσει στην ενότητα. Η θρησκεία θα πρέπει να μας ενοποιεί. Πρέπει να εγκαθιδρύει δεσμούς αγάπης ανάμεσα στους ανθρώπους. Αν γίνει αιτία έχθρας και διαμάχης, η απουσία της είναι προτιμότερη.

1. Όπως και με το προηγούμενο κεφάλαιο, θα πρέπει να διαβάσετε αυτή τη δήλωση κάμποσες φορές στην ομάδα σας, να κάνετε ερωτήσεις ο ένας από τον άλλον σχετικά με τις ιδέες και να εξασκηθείτε στο να τις εκφράζετε καλά.
2. Συζητήστε στην ομάδα σας πώς μπορείτε να υφάνετε τις ιδέες που έχετε μελετήσει σε μια συζήτηση, ας πούμε, σχετικά με τη θρησκευτική διαμάχη, που υπάρχει τόσο συχνά στο μυαλό των ανθρώπων. Μπορεί όμως να βρεθείτε ανάμεσα σε διάφορους φίλους που συζητούν τη σημασία της διερεύνησης της αλήθειας και να μην χειραγωγηθείτε από την προπαγάνδα. Σκεφτείτε πάλι τις πρόσφατες συζητήσεις σας με φίλους και γείτονες, συνεργάτες και γνωστούς. Ποια είναι κάποια ζητήματα στο μυαλό τους που θα ωφελούνταν από μία συζήτηση γύρω από αυτές τις ιδέες;

3. Πώς θα απαντούσατε αν, αφού έχετε μοιραστεί τις παραπάνω ιδέες σε συζήτηση, κάποιος σας ρωτούσε, «Ποιες είναι κάποιες αλήθειες που είναι κοινές σε όλες τις θρησκείες;»

4. Σας προτείνουμε ν' αποστηθίσετε ένα ή δύο από τα ακόλουθα κείμενα από τις Γραφές του Μπαχαλλά:

«Δεν μπορεί να υπάρξει καμιά απολύτως αμφιβολία ότι οι λαοί του κόσμου, οποιασδήποτε φυλής ή θρησκείας, αντλούν την έμπνευσή τους από μία ουράνια Πηγή και είναι υπήκοοι ενός Θεού.»⁸

«Συναναστραφέιτε με τους οπαδούς όλων των θρησκειών με ένα πνεύμα φιλικότητας και αλληλεγγύης.»⁹

«Ο θεμελιώδης σκοπός που ζωογονεί την Πίστη του Θεού και τη Θρησκεία Του είναι να διαφυλάξει τα συμφέροντα και να προωθήσει την ενότητα της ανθρωπίνης φυλής...»¹⁰

«Η θρησκεία του Θεού προορίζεται για την αγάπη και την ενότητα. Μην την κάνετε αιτία έχθρας και διχόνοιας.»¹¹

ΜΕΡΟΣ 5ο

Η σχέση ανάμεσα στην επιστήμη και τη θρησκεία είναι το επόμενο θέμα που σας ζητείται να μελετήσετε.

Η επιστήμη πρέπει να συμφωνεί με τη θρησκεία. Ο Θεός μας έχει προικίσει με λογική έτσι ώστε να μπορούμε ν' αντιλαμβανόμαστε ότι είναι αληθινό. Τόσο η επιστήμη όσο και η θρησκεία αναμένεται ότι πρέπει να ανταποκρίνονται στα κριτήρια της λογικής. Άρα, οφείλουν να συμφωνούν η μία με την άλλη. Αποτελούν τις δύο φτερούγες πάνω στις οποίες μπορεί να πετάξει η ανθρώπινη νοημοσύνη, τις δύο φτερούγες με τις οποίες μπορεί να πετάξει η ανθρωπότητα. Η μία φτερούγα δεν είναι αρκετή.

Η επιστήμη είναι ένα δώρο από τον Θεό. Ανακαλύπτει τους νόμους του φυσικού κόσμου και μας δίνει τη δυνατότητα να ξεπεράσουμε τους περιορισμούς που μας έχει επιβάλει η φύση. Με τη βοήθεια επιστημονικών οργάνων, βλέπουμε πράγματα που είναι αόρατα με το γυμνό μάτι και επικοινωνούμε με τεράστιες αποστάσεις σε μία στιγμή. Η επιστήμη ενώνει το παρόν και το παρελθόν και διεισδύει στα μυστήρια του μέλλοντος. Η πρόοδος ενός λαού εξαρτάται από επιστημονικά επιτεύγματα.

Η θρησκεία του Θεού προάγει την αλήθεια, υποστηρίζει τη γνώση και εκπολιτίζει την ανθρώπινη φυλή. Χωρίς τη θρησκεία, η επιστήμη γίνεται ένα εργαλείο για την προώθηση του υλισμού, οδηγώντας τελικά στην απόγνωση. Όταν η θρησκεία αντιτίθεται στη λογική, δε γίνεται τίποτα άλλο εκτός από δεισιδαιμονία. Αν η θρησκεία και η επιστήμη βαδίζουν μαζί με αρμονία, ένα μεγάλο μέρος του μίσους και της πικρίας που δημιουργούν τώρα την αθλιότητα στην ανθρωπότητα θα εξαφανιστεί.

1. Όπως πάντα, διαβάστε τη δήλωση κάμποσες φορές στην ομάδα σας, παράγραφο παράγραφο και κάντε ερωτήσεις ο ένας στον άλλον μέχρι να μάθετε το περιεχόμενο αρκετά καλά για να το εκφράσετε με φυσικό τρόπο.
2. Πώς θα απαντούσατε σε κάποιον που θα έλεγε: «η θρησκεία ανήκει στο παρελθόν. Η επιστήμη θα λύσει όλα τα προβλήματα της ανθρωπότητας.» Θα σας βοηθούσε αν διευκρινίζατε ότι η θρησκεία δεν είναι ίδια με τη δεισιδαιμονία, αλλά έτσι γίνεται χωρίς την επιστήμη, και ότι η επιστήμη χωρίς τη θρησκεία οδηγεί στην απόγνωση που δημιουργείται από τον υλισμό; Θα μπορούσατε να δώσετε παραδείγματα για το πώς συμβαίνει αυτό;

3. Προτείνουμε να αποστηθίσετε ένα ή περισσότερα από τα ακόλουθα αποσπάσματα από τις Γραφές του Μπαχαλλά:

«Πρώτη και κύρια ανάμεσα σ' αυτές τις εύνοιες που έχει απονείμει ο Παντοδύναμος στον άνθρωπο είναι το δώρο της αντίληψης.... Αυτό το δώρο δίνει στον άνθρωπο τη δύναμη να διακρίνει την αλήθεια σ' όλα τα πράγματα, τον οδηγεί σ' ό,τι είναι σωστό και τον βοηθά ν' ανακαλύψει τα μυστικά της δημιουργίας.»¹²

«Κοίταξε τον κόσμο και στοχάσου τον λίγο. Αποκαλύπτει το βιβλίο του εαυτού του μπροστά στα μάτια σου και φανερώνει εκείνο που η Πένα του Κυρίου σου, του Πλάστη, του Ενήμερου των πάντων, έχει χαραξει εκεί μέσα.»¹³

«Η γνώση είναι σαν τις φτερούγες για τη ζωή του ανθρώπου και μία κλίμακα για την άνοδό του. Η απόκτησή της επιβάλλεται στον κάθε ένα.»¹⁴

ΜΕΡΟΣ 6ο

Η ενότητα της ανθρωπότητας είναι ένα θέμα που αντηχεί στις καρδιές των ανθρώπων παντού σήμερα και πολλοί θα δέχονταν με χαρά να συζητήσουν μαζί σας τις ιδέες που παρουσιάζονται παρακάτω.

Ένας κήπος στον οποίο άνθη πολλών χρωμάτων και ευωδιών μεγαλώνουν πλάι πλάι είναι ευχάριστος στο μάτι. Και κάθε λουλούδι, αν και διαφορετικό, αναζωογονείται από την ίδια βροχή και δέχεται τη θερμότητα ενός ήλιου. Το ίδιο επίσης ισχύει για την ανθρωπότητα. Αποτελείται από πολλές φυλές και χρώματα. Αλλά όλοι προέρχονται από τον ίδιο Θεό και όλοι έχουν την ίδια προέλευση. Η πολυμορφία στην ανθρώπινη οικογένεια θα πρέπει να είναι μια πηγή αρμονίας, όπως συμβαίνει και στη μουσική όπου διαφορετικές νότες συνδυάζονται μαζί για να σχηματίσουν μία τέλεια συγχορδία.

Η ενότητα είναι απαραίτητη για την ύπαρξη. Η αγάπη είναι η ίδια η αιτία της ζωής. Στον υλικό κόσμο, τα στοιχεία όλων των πραγμάτων συγκρατούνται μαζί χάρη στον νόμο της έλξης. Ο νόμος της έλξης συνδέει μαζί ορισμένα στοιχεία με τη μορφή ενός όμορφου λουλουδιού. Αλλά όταν αφαιρείται εκείνη η έλξη, το λουλούδι αποσυντίθεται και παύει να υπάρχει. Το ίδιο ισχύει με την ανθρωπότητα. Η έλξη, η αρμονία και η ενότητα είναι δυνάμεις που συγκρατούν μαζί την ανθρωπότητα.

Ο Μπαχαλλά έχει φτιάξει ένα σχέδιο για την ενοποίηση όλων των λαών του κόσμου. Θα πρέπει να καταβάλλουμε κάθε προσπάθεια να τους τραβήξουμε σ' αυτόν τον κύκλο της ενότητας. Όταν συναντούμε ανθρώπους από φυλές, εθνικότητες, θρησκείες και απόψεις διαφορετικές από τις δικές μας, δε θα πρέπει να επιτρέπουμε σ' αυτές τις διαφορές να γίνουν εμπόδια μεταξύ μας. Θα πρέπει να τους βλέπουμε σαν τριαντάφυλλα διαφορετικών χρωμάτων που μεγαλώνουν στον όμορφο κήπο της ανθρωπότητας και να είμαστε χαρούμενοι που είμαστε ανάμεσά τους.

1. Αφού μελετήσετε την παραπάνω δήλωση όπως κάνατε με τις προηγούμενες, σκεφτείτε τις πολλές συζητήσεις που εκτυλίσσονται γύρω σας. Ποια είναι μερικά από τα θέματα στον νου των ανθρώπων που θα μπορούσαν να δώσουν σε σας τη δυνατότητα να μοιραστείτε αυτές τις ιδέες μαζί τους;

2. Μία συνομιλία για την ενότητα της ανθρωπότητας μπορεί να οδηγήσει σε μία συζήτηση σχετικά με τη σημασία της ενότητας στην κοινότητά μας. Μπορείτε να πείτε μερικά λόγια για το πώς μπορεί ο καθένας από μας να συνεισφέρει σ' αυτήν;

3. Μπορεί να θελήσετε ν' αποστηθίσετε ένα ή περισσότερα από τα ακόλουθα αποσπάσματα έτσι ώστε ν' αναφερθείτε σ' αυτά όταν μιλάτε γι' αυτό το θέμα με τους φίλους σας:

«Ο ναός της ενότητας έχει εγερθεί· μη θεωρείτε ο ένας τον άλλο σαν ξένο. Είστε οι καρποί ενός δέντρου και τα φύλλα ενός κλάδου.»¹⁵

«Είναι τόσο δυνατό το φως της ενότητας που μπορεί να φωτίσει ολόκληρη τη γη.»¹⁶

«Προσηλώστε τα πρόσωπά σας στην ενότητα και αφήστε την ακτινοβολία του φωτός της να λάμψει πάνω σας. Συναχτείτε και για χάρη του Θεού αποφασίστε να ξεριζώσετε οτιδήποτε αποτελεί πηγή διαμάχης ανάμεσά σας.»¹⁷

«Επιβάλλεται στον άνθρωπο να προσκολλάται επίμονα σ' εκείνο που θα προωθήσει την αλληλεγγύη, την καλοσύνη και την ενότητα.»¹⁸

ΜΕΡΟΣ 7ο

Η ακόλουθη δήλωση θα σας βοηθήσει να συνεισφέρετε σε συζητήσεις για το θέμα της δικαιοσύνης, ένα ζήτημα μεγάλου ενδιαφέροντος για τους περισσότερους ανθρώπους:

Η διαφορά ικανότητας στα άτομα είναι θεμελιώδης για την ανθρώπινη ύπαρξη. Συνεπώς, δεν είναι δυνατόν για όλους τους ανθρώπους να είναι ίσοι από κάθε άποψη. Ωστόσο, οι ανθρώπινες υποθέσεις, στην ολότητά τους, θα πρέπει να διέπονται από την αρχή της δικαιοσύνης. Η δικαιοσύνη πρέπει να είναι ιερή και τα δικαιώματα κάθε ατόμου πρέπει να διαφυλάσσονται.

Η δικαιοσύνη δεν περιορίζεται. Είναι μία καθολική ιδιότητα. Πρέπει να λειτουργεί σε όλους τους τομείς της ανθρώπινης ζωής. Κάθε μέλος της κοινωνίας θα πρέπει ν' απολαμβάνει τα οφέλη του πολιτισμού, επειδή όλοι μας ανήκουμε στο σώμα της ανθρωπότητας. Αν ένα μέλος αυτού του σώματος βρίσκεται σε ανησυχία ή δυσφορία, όλα τα άλλα μέλη υποφέρουν κι αυτά αναπόφευκτα. Πώς μπορεί να πλήττεται κάποιος και οι άλλοι να βρίσκονται σε ηρεμία; Η σημερινή κοινωνία έχει έλλειψη από την απαραίτητη αμοιβαιότητα και συμμετρία. Δεν είναι καλά οργανωμένη. Απαιτούνται νόμοι και αρχές που θα εξασφαλίζουν την ευεξία και την ευτυχία ολόκληρης της ανθρώπινης οικογένειας.

Η δικαιοσύνη βασίζεται στις κολώνες της ανταμοιβής και της τιμωρίας. Κυβερνήσεις που διοικούνται από άπιστους ανθρώπους, χωρίς τον φόβο Θεϊκής τιμωρίας, θα εκτελούν άδικους νόμους. Τόσο η ελπίδα για ανταμοιβή όσο και ο φόβος της τιμωρίας είναι απαραίτητα αν θέλουμε ν' αποφευχθεί η καταπίεση. Οι νομοθέτες και οι διαχειριστές των νόμων πρέπει να έχουν επίγνωση των πνευματικών συνεπειών των αποφάσεών τους. Ηγέτες που πιστεύουν ότι οι συνέπειες των πράξεών τους θα τους ακολουθούν και πέρα από αυτή τη γήινη ζωή και οι οποίοι ξέρουν ότι οι κρίσεις τους θα ζυγίζονται με βάση τη Θεϊκή δικαιοσύνη σίγουρα θα αποφεύγουν την τυραννία και την καταπίεση.

1. Μόλις θα έχετε μάθει να εκφράζετε τις παραπάνω ιδέες με φυσικό τρόπο, σκεφτείτε ποια θέματα συζήτησης θα ωφελούνταν από την ενόραση που προσφέρει η δήλωση.

2. Πώς θα ανταποκρινόσασταν σε κάποιον που πιστεύει ότι η αδικία δε θα τελειώσει ποτέ;

3. Παρακάτω υπάρχουν μερικά αποσπάσματα από τις Γραφές του Μπαχαλλά που σχετίζονται με τη δικαιοσύνη που σας ενθαρρύνουμε ν' αποστηθίσετε.

«Το φως των ανθρώπων είναι η Δικαιοσύνη. Μην το σβήνετε με τους αντίθετους ανέμους της καταπίεσης και της τυραννίας. Ο σκοπός της δικαιοσύνης είναι η εμφάνιση της ενότητας ανάμεσα στους ανθρώπους.»¹⁹

«Καμία ακτινοβολία δεν μπορεί να συγκριθεί με εκείνη της δικαιοσύνης. Η οργάνωση του κόσμου και η ηρεμία της ανθρωπότητα βασίζονται πάνω της.»²⁰

«Αυτό που εκπαιδεύει τον κόσμο είναι η δικαιοσύνη, διότι στηρίζεται σε δύο κολόνες, την ανταμοιβή και την τιμωρία. Αυτές οι δύο κολόνες είναι οι πηγές της ζωής για τον κόσμο.»²¹

ΜΕΡΟΣ 8ο

Το χάσμα μεταξύ των πλουσίων και των φτωχών διευρύνεται με την κάθε μέρα που περνάει και η παρακάτω δήλωση θα σας βοηθήσει όταν συζητάτε με φίλους γι' αυτό και για σχετικά θέματα.

Σήμερα, εξαιτίας της έλλειψης αμοιβαιότητας και αρμονικών σχέσεων, κάποια μέλη της κοινωνίας είναι ικανοποιημένα, ζώντας με μεγάλες ανέσεις και πολυτέλειες, τη στιγμή που άλλοι έχουν ανάγκη από τροφή και στέγη. Κάποιοι είναι υπερβολικά πλούσιοι και άλλοι ζουν σε απόλυτη φτώχεια.

Οι νόμοι της κοινωνίας πρέπει να διατυπώνονται και να τίθενται σε ισχύ με τέτοιο τρόπο που να μην είναι δυνατόν λίγοι να συσσωρεύουν υπερβολικό πλούτο και άλλοι να είναι πάμφτωχοι. Αυτό δε σημαίνει ότι όλοι πρέπει να είναι ίσοι, διότι οι διαφορές στον βαθμό και στην ικανότητα είναι εγγενείς στην πλάση. Αλλά η αξιοθρήνητη υπεραφθονία του πλούτου που συνοδεύεται από μια εξαχρειωτική φτώχεια μπορεί να καταργηθεί. Αν είναι δίκαιο για έναν καπιταλιστή να κατέχει μία περιουσία, είναι εξίσου δίκαιο ο εργάτης να έχει επαρκή μέσα διαβίωσης. Όταν βλέπουμε ακραία φτώχεια, κάπου θα βρούμε και τυραννία.

Η ουσία του θέματος είναι ότι η Θεία δικαιοσύνη πρέπει να γίνει φανερή στις ανθρώπινες συνθήκες. Τα θεμελιώδη στοιχεία όλης της οικονομικής κατάστασης είναι θεϊκής φύσεως και συνδέονται με τον κόσμο της καρδιάς και του πνεύματος. Οι πλούσιοι πρέπει να δίνουν από την αφθονία τους, πρέπει να μαλακώσουν την καρδιά τους και να καλλιεργήσουν μία ευσπλαχνική νοημοσύνη. Οι καρδιές πρέπει να συνδεθούν μαζί, η αγάπη πρέπει να κυριαρχεί τόσο που οι πλούσιοι πολύ πρόθυμα θα πάρουν μέτρα για να καθιερώσουν οικονομικές προσαρμογές μόνιμα. Οι ίδιοι πρέπει να συνειδητοποιήσουν ότι δεν είναι ούτε δίκαιο ούτε νόμιμο να κατέχουν μεγάλο πλούτο ενώ υπάρχει αξιοθρήνητη φτώχεια στην κοινότητα. Με αυτόν τον τρόπο, θα δίνουν πρόθυμα από τον πλούτο τους, ενώ θα κρατούν τόσα όσα θα τους δίνουν τη δυνατότητα να ζουν άνετα.

1. Διαβάστε τη δήλωση και μελετήστε την στην ομάδα σας με τον συνηθισμένο τρόπο. Υπάρχουν πολλά ζητήματα στον νου των ανθρώπων που σχετίζονται με τον πλούτο και τη φτώχεια –εργασία, μισθοί, στέγαση, για ν' αναφέρουμε μερικά. Μπορείτε να

σκεφτείτε άλλα θέματα των οποίων η συζήτηση θα ωφελείτο από τις ιδέες σ' αυτή τη δήλωση;

2. Τι θα απαντούσατε αν κάποιος που σας άκουγε να αναφέρετε τις παραπάνω ιδέες σας ρωτούσε τα ακόλουθα: «Λέτε, δηλαδή, ότι οι πλούσιοι θα φτάσουν στο σημείο να καταλάβουν και να υποστηρίξουν αυστηρούς νόμους φορολογίας και θα πληρώνουν πρόθυμα τα όσα θα έπρεπε πραγματικά; Τι σας κάνει να πιστεύετε ότι αυτό είναι δυνατό;

3. Προτείνουμε ν' αποστηθίσετε ένα ή δύο από αυτά τα αποσπάσματα από τις Γραφές του Μπαχαλλά:

«... πρέπει να προσφέρετε καλούς και θαυμαστούς καρπούς, έτσι ώστε και εσείς οι ίδιοι αλλά και οι άλλοι να επωφεληθούν από αυτούς. Συνεπώς επιβάλλεται στον καθένα ν' ασχολείται με τέχνες και επαγγέλματα, διότι σ' αυτά βρίσκεται το μυστικό του πλούτου, ω άνθρωποι της κατανόησης!»²²

«Αν είναι τα μάτια σου να στραφούν προς το έλεος, απαρνήσου τα πράγματα που σε ωφελούν και προσκολλησου σ' εκείνο που θα ωφελήσει την ανθρωπότητα. Και αν είναι τα μάτια σου να στραφούν προς τη δικαιοσύνη, διάλεξε για τον πλησίον σου εκείνο που θα διάλεγες για τον εαυτό σου.»²³

«Ευλογημένος εκείνος που προτιμάει τον αδελφό του από τον εαυτό του.»²⁴

«Καμιά όμορφη πράξη δεν πήγε ούτε θα πάει ποτέ χαμένη, διότι οι καλόβουλες πράξεις είναι θησαυροί που διαφυλάσσονται από τον Θεό προς όφελος εκείνου που πράττει.»²⁵

«...προσέξτε μήπως υπερβείτε τα όρια της μετριοπάθειας και συγκαταλεχθείτε ανάμεσα σ' αυτούς που είναι υπερβολικοί στη συμπεριφορά τους.»²⁶

ΜΕΡΟΣ 9ο

Παρακάτω υπάρχουν μερικές ιδέες που θα σας βοηθήσουν να συμμετάσχετε σε συζητήσεις για το θέμα της προκατάληψης.

Η προκατάληψη σε όλες τις μορφές της –θρησκευτική, φυλετική, φύλου, εθνικότητας, οικονομική- καταστρέφει το οικοδόμημα της ανθρωπότητας και αντιτίθεται στις εντολές του Θεού. Για χιλιάδες χρόνια η ανθρωπότητα υποφέρει από πολέμους και αιματοχυσίες που προκαλούνταν από τη μία ή την άλλη προκατάληψη. Όσο επιμένουν, η ανθρωπότητα δε θα ησυχάζει.

Ο Θεός έχει στείλει τους Προφήτες Του για τον μοναδικό σκοπό της δημιουργίας αγάπης και ενότητας. Όλα τα ουράνια Βιβλία αποτελούν τα γραπτά λόγια αγάπης. Αν καταλήξουν να γίνουν αιτία αποξένωσης, είναι ανώφελα. Επομένως, η θρησκευτική προκατάληψη αντιτίθεται στο θέλημα και στην εντολή του Θεού.

Η εθνική προκατάληψη είναι εντελώς αδικαιολόγητη. Η γη είναι ένας τόπος, μία χώρα. Τα όρια και τα σύνορα που χωρίζουν τα έθνη είναι πλασματικά. Δε δημιουργήθηκαν από τον Θεό. Οι άνθρωποι ορίζουν πως ένα ποτάμι είναι η συνοριακή γραμμή ανάμεσα σε δύο χώρες, δίνοντάς του η κάθε πλευρά ένα όνομα, ενώ το ποτάμι έχει δημιουργηθεί και για τις δύο και είναι μία φυσική αρτηρία για όλους. Δεν είναι αυτό φαντασία και άγνοια που ωθεί τους ανθρώπους να κάνουν τα δώρα της ζωής αιτία πολέμων και καταστροφής;

Η φυλετική προκατάληψη δεν είναι τίποτε άλλο από δεισιδαιμονία. Το χρώμα της επιδερμίδας ενός ανθρώπου είναι απλώς το αποτέλεσμα προσαρμογών των προγόνων του στο κλίμα και στο περιβάλλον. Ο χαρακτήρας είναι το πραγματικό κριτήριο της ανθρωπιάς. Η αριστεία δεν εξαρτάται από τη φυλή και το χρώμα. Η πίστη, η αγνότητα της καρδιάς, οι καλές πράξεις και η αξιέπαινη ομιλία είναι αυτά που γίνονται αποδεκτά στο κατώφλι του Θεού.

Για πολύ μεγάλο διάστημα, οι γυναίκες θεωρούνταν υποδεέστερες από τους άντρες και αδικούνταν. Η διάκριση μεταξύ αντρών και γυναικών είναι μία απαίτηση του φυσικού κόσμου. Στον κόσμο του πνεύματος είναι και οι δύο ίσοι. Στην εκτίμηση του Θεού, δεν υπάρχει μια τέτοια διάκριση μεταξύ αντρών και γυναικών. Όλη η ανθρωπότητα έχει προικιστεί από Αυτόν με εξυπνάδα και αντίληψη. Όλοι έχουν τη δυνατότητα ν' αποκτήσουν αρετές. Δεν υπάρχει καμία περίπτωση σήμερα στην οποία το φύλο κάποιου ατόμου να του παρέχει τις βάσεις για την άσκηση διάκρισης.

Σύμφωνα με τα λόγια της Παλαιάς Διαθήκης, ο Θεός έχει πει, «ποιήσωμεν ἄνθρωπον κατ' εἰκόνα ἡμετέραν καὶ καθ' ὁμοίωσιν». Αυτό ισχύει σαφώς και για τις γυναίκες. Το ανθρώπινο ον έχει δημιουργηθεί κατ' εικόνα του Θεού. Αυτό σημαίνει ότι οι θείες αρετές αντανακλώνται και αποκαλύπτονται στην ανθρώπινη οντότητα. Αυτό ισχύει για όλη την ανθρωπότητα. Πόσο εντελώς αβάσιμο είναι να ισχυριστούμε ότι μόνο όσοι έχουν ένα συγκεκριμένο χρώμα, εθνότητα ή εθνικότητα έχουν δημιουργηθεί καθ' ομοίωση του Θεού. Πόσο παράλογο να υπονοήσει κανείς ότι μόνο οι πλούσιοι έχουν φτιαχτεί κατ' εικόνα Του ή να σκεφτεί ότι ένα κριτήριο για την εγγύτητα στον Θεό είναι μια υψηλή θέση στην κοινωνία. Η ανθρωπότητα δεν μπορεί να φτάσει στη φώτιση εκτός μέσα από την εγκατάλειψη των προκαταλήψεων και την απόκτηση των ηθών της Βασιλείας.

1. Μελετήστε τις δηλώσεις όπως κάνατε με τις προηγούμενες και μετά σκεφτείτε μερικές προκλήσεις που έχουν παρουσιάσει σε συζήτηση οι φίλοι και οι γείτονές σας που απαιτούν την εξάλειψη των προκαταλήψεων.

2. Τι θα απαντούσατε αν κάποιος ακούγοντάς σας να μοιράζεστε τις παραπάνω ιδέες σας ρωτούσε: «Μπορεί να συμβεί να έχουμε προκατάληψη και να μην το γνωρίζουμε;»

3. Μπορεί να το δείτε σαν ευκαιρία να συμπεριλάβετε στις συζητήσεις σας για αυτές τις ιδέες το ένα ή το άλλο από τα ακόλουθα αποσπάσματα από τις Γραφές του Μπαχαλλά:

«Η γη δεν είναι παρά μία μόνο χώρα και η ανθρωπότητα πολίτες της.»²⁷

«Όλα τα δενδρύλλια του κόσμου έχουν εμφανιστεί από ένα Δέντρο και όλες οι σταγόνες από έναν Ωκεανό και όλα τα όντα οφείλουν την ύπαρξή τους σε ένα Ον.»²⁸

«Πραγματικός άνθρωπος είναι αυτός ο οποίος σήμερα αφιερώνεται στην υπηρεσία ολόκληρης της ανθρώπινης φυλής.»²⁹

«Το φως ενός καλού χαρακτήρα ξεπερνά το φως του ήλιου και την ακτινοβολία του.»³⁰

«Η διάκριση του ανθρώπου βρίσκεται όχι στα στολίδια ή στον πλούτο, αλλά αντιθέτως στην ενάρετη συμπεριφορά και στην αληθινή κατανόηση.»³¹

«Ας δώσει ο Θεός να βοηθηθείτε ευσπλαχνικά κάτω απ' όλες τις συνθήκες να συντρίψετε τα είδωλα της δεισιδαιμονίας και να σκίσετε τα πέπλα των ανθρώπινων φαντασιώσεων.»³²

«Απ' όλους τους ανθρώπους ο πιο αμελής είναι εκείνος που λογομαχεί μάταια και επιζητεί να πάρει το προβάδισμα σε βάρος του αδελφού του.»³³

ΜΕΡΟΣ 10ο

Όταν συνομιλείτε με φίλους, συχνά θα μπορείτε να χρησιμοποιήσετε τις ιδέες στην ακόλουθη δήλωση σχετικά με την ισότητα αντρών και γυναικών:

Ο φυσικός ήλιος, μέσω του φωτός και της θερμότητάς του, αποκαλύπτει την πραγματικότητα των πάντων πάνω στη γη. Ο καρπός που είναι κρυμμένος μέσα στο δέντρο εμφανίζεται πάνω στα κλαδιά του ανταποκρινόμενος στη δύναμη του ήλιου. Ομοίως, ο Ήλιος της Αλήθειας, λάμποντας με το πλήρες μεγαλείο του στον πνευματικό ουρανό, φέρνει στο φως αλήθειες που δεν ήταν εμφανείς στο παρελθόν. Γι' αυτό, σ' αυτή την εποχή, η αρχή της ισότητας αντρών και γυναικών έχει πλήρως αναγνωριστεί και είναι τώρα ένα καθιερωμένο γεγονός.

Ο Μπαχαλλά έχει δηλώσει με τους πιο σαφείς όρους ότι ενώπιον του Θεού δεν υπάρχει διάκριση ανάμεσα στους άντρες και στις γυναίκες. Η κατάσταση της ανισότητας που υπήρχε σε όλους τους αιώνες δεν είναι το αποτέλεσμα της ανωτερότητας των αντρών. Οφείλεται απλώς στο ότι δε δόθηκε η ίδια ευκαιρία στις γυναίκες ν' αναπτύξουν όλες τις δυνατότητές τους. Παρά την προκατάληψη εναντίον τους, ωστόσο, η ιστορία καταγράφει τις ζωές αναρίθμητων γυναικών που πέτυχαν τα μεγαλύτερα κατορθώματα.

Μία τέτοια γυναίκα ήταν η Περσίδα ποιήτρια Ταχερέ. Γεννήθηκε στις αρχές του 1800 σε μία χώρα όπου οι γυναίκες ήταν εντελώς υποδεέστερες από τους άντρες. Αφού ήταν μάρτυρας της χαραυγής μιας νέας Ημέρας, ήταν πεπεισμένη ότι είχε έρθει ο καιρός η ισότητα αντρών και γυναικών να γίνει πραγματικότητα. Αφιέρωσε την ενέργειά της στη διακήρυξη αυτής της αλήθειας. Οι γνώσεις και η ευγλωττία της έφεραν σύγχυση στους πιο μορφωμένους άντρες της εποχής της. Παρόλο που όλες οι δυνάμεις ενός καταπιεστικού βασιλιά και ενός αδαούς και περήφανου κλήρου ήταν εναντίον της, ούτε για μια στιγμή δε δίστασε να μιλήσει για την αλήθεια. Και στο τέλος, έδωσε τη ζωή της για την Υπόθεση που είχε ασπαστεί τόσο ένθερμα.

Το να πιστεύει κανείς σ' εκείνο που δεν έχει προορίσει ο Θεός είναι άγνοια και δεισιδαιμονία. Σήμερα θα πρέπει να δίνεται κάθε ευκαιρία στις γυναίκες να μορφώνονται και να καταλαμβάνουν μία θέση ισότητας με τους άντρες σε όλα τα πεδία της ανθρώπινης προσπάθειας. Αν δε γίνει πραγματικότητα η ισότητα αντρών και γυναικών σ' αυτόν τον κόσμο, όπως συμβαίνει στην πνευματική σφαίρα, η πραγματική πρόοδος της ανθρωπότητας δε θα είναι δυνατή.

1. Ως συνήθως, θα πρέπει να μελετήσετε αυτή τη δήλωση στην ομάδα σας και να εξασκηθείτε λέγοντας τις ιδέες σας. Υπάρχουν καθόλου συνομιλίες που να είχατε με τους φίλους σας που θα μπορούσαν να ωφεληθούν από τις ιδέες που προσφέρει; Ποια ήταν τα υπό συζήτηση ζητήματα;

2. Ποια είναι μερικά από τα πιστεύω και συμπεριφορές που επικρατούν στη σημερινή κοινωνία και που πρέπει ν' αλλάξουν αν είναι οι γυναίκες να καταλάβουν μία ίση θέση με τους άντρες σε όλα τα πεδία προσπάθειας;

3. Παρακάτω υπάρχουν μερικά αποσπάσματα από τις Γραφές του Μπαχαλλά που μπορεί να θέλετε ν' αποστηθίσετε.

«Οι γυναίκες και οι άντρες ήταν και θα είναι πάντα ίσοι ενώπιον του Θεού.»³⁴

«Δε γνωρίζετε γιατί σας δημιουργήσαμε όλους από την ίδια σκόνη; Για να μην εξυψώνει κανείς τον εαυτό του πάνω από τον άλλον.»³⁵

«Αυτή την Ημέρα το Χέρι της θείας χάρης έχει απομακρύνει όλες τις διακρίσεις. Οι υπηρέτες του Θεού και οι δούλες Του θεωρούνται ότι βρίσκονται στο ίδιο επίπεδο.»³⁶

ΜΕΡΟΣ 11ο

Η τελευταία δήλωση που σας ζητείται να μελετήσετε σχετίζεται με το θέμα της καθολικής εκπαίδευσης:

Η προαγωγή της εκπαίδευσης αποτελεί την πιο επείγουσα απαίτηση της εποχής μας. Κανένα έθνος δεν μπορεί να επιτύχει την ευημερία εκτός κι αν κάνει την εκπαίδευση ένα από τα κεντρικά του μελήματα. Η πρωταρχική αιτία για την κατάπτωση ενός λαού είναι η έλλειψη πρόσβασης στη γνώση.

Η εκπαίδευση πρέπει να ξεκινήσει στη νηπιακή ηλικία. Καθήκον του πατέρα και της μητέρας είναι να κάνουν ό,τι καλύτερο μπορούν για να εκπαιδεύσουν τα παιδιά τους, να εξευγενίσουν τον χαρακτήρα τους σύμφωνα με τους πνευματικούς και ηθικούς νόμους και να φροντίσουν ώστε να μορφώνονται στις τέχνες και στις επιστήμες. Οι μητέρες είναι οι πρώτες παιδαγωγοί της ανθρωπότητας. Θρέφουν τα παιδιά τους στο στήθος της γνώσης. Κάθε παιδί πρέπει να εκπαιδευτεί. Αυτό δεν είναι ένα θέμα που μπορεί να παραμεληθεί. Αν οι γονείς έχουν την ικανότητα να καλύψουν τα απαραίτητα έξοδα, πρέπει να το κάνουν αυτό. Αλλιώς η κοινότητα πρέπει να παρέχει τα μέσα για την εκπαίδευση του παιδιού.

Η εκπαίδευση θα πρέπει ν' αναπτύσσει σε κάθε ανθρώπινο ον την επιθυμία να επιτύχει την αριστεία. Θα πρέπει να γοητευόμαστε από την ανθρώπινη τελειότητα και να την επιδιώκουμε με πάθος. Θα πρέπει να αποβλέπουμε στην πνευματική διάκριση, να γινόμαστε γνωστοί για τις αρετές του ανθρώπινου κόσμου –για την ειλικρίνεια, την πιστότητα, την υπηρεσία προς την ανθρωπότητα, την αγάπη και τη δικαιοσύνη. Πρέπει να επιζητούμε να διακριθούμε για τις προσπάθειές μας στην προαγωγή της ειρήνης και της ενότητας και στην ενθάρρυνση της μάθησης. Η καθοδήγηση των ανθρώπων σ' ένα τέτοιο μονοπάτι είναι το πραγματικό έργο της εκπαίδευσης.

1. Αφού μελετήσετε αυτή τη δήλωση στην ομάδα σας, προσπαθήστε να προσδιορίσετε μερικές από τις ανησυχίες που έχουν οι φίλοι σας για την εκπαίδευση. Πώς εγκύπτουν οι παραπάνω ιδέες στις ανησυχίες τους;

2. Σας προτείνουμε ν' αποστηθίσετε ένα ή παραπάνω από τα ακόλουθα αποσπάσματα από τις Γραφές του Μπαχαλλά:

«Δεν είναι επιθυμητό να αφεθεί ο άνθρωπος χωρίς γνώσεις ή επιδεξιότητες, διότι θα είναι τότε ένα άγονο δέντρο.»³⁷

«Επικεντρώσετε τον νου και τη θέλησή σας στην εκπαίδευση των λαών και ανθρώπων της γης...»³⁸

«Οι τέχνες, οι χειροποίητες δημιουργίες και οι επιστήμες ανυψώνουν τον κόσμο της ύπαρξης και συντελούν στην εξύψωσή του.»³⁹

«Στην πραγματικότητα, η γνώση είναι ένας αληθινός θησαυρός για τον άνθρωπο και μια πηγή δόξας, ευεργεσίας, χαράς, εξύψωσης, και ευχάριστης διάθεσης γι' αυτόν.»⁴⁰

ΜΕΡΟΣ 12 ο

Η ειρήνη είναι ένα θέμα που υπάρχει στον νου του καθενός. Η εγκαθίδρυσή της είναι άκρως επιτακτική και ζωτική. Τώρα που έχετε σκεφτεί λίγο τις αρχές που σκιαγραφούνται στις προηγούμενες δηλώσεις, μπορεί να το βρείτε ωφέλιμο να στοχαστείτε το ζήτημα της οικουμενικής ειρήνης.

Πολλά εξαρτώνται, βέβαια, από τις κυβερνήσεις να πάρουν πρακτικά μέτρα για την εξάλειψη του πολέμου. Πολιτικές συμφωνίες για την επίλυση διαφορών και τη μείωση όπλων είναι ουσιώδεις για την επιδίωξη της ειρήνης, όπως και μυριάδες μορφές διεθνούς συνεργασίας ανάμεσα στα έθνη. Ωστόσο, άσχετα με το πόσο σημαντικά είναι τέτοια μέτρα, δε θα οδηγήσουν σε διαρκή ειρήνη αν οι αρχές που συζητήθηκαν νωρίτερα δεν εγκαθιδρυθούν σε ολόκληρο τον κόσμο. Αν δε μάθουν οι άνθρωποι να ερευνούν την αλήθεια και δε φτάσουν στο σημείο να αναγνωρίσουν ότι η αλήθεια είναι μία, δε θα συνεχίσουν να υπάρχουν οι προαιώνιες έχθρες, πρέπει ν' αναρωτηθούμε; Έχουμε όλοι την ίδια προέλευση. Ο Θεός μας προστατεύει όλους και μας εκπαιδεύει όλους μέσω των Φανερώσεών Του. Οι διδασκαλίες Του βασίζονται πάνω στα ίδια θεμέλια της αγάπης και της αλληλεγγύης. Μόνο όταν η ενότητα της θρησκείας αναγνωριστεί θα πάψει η θρησκευτική διαμάχη και το φως της θρησκείας θα φωτίσει το μονοπάτι της ειρήνης. Δεν είναι απαραίτητο η επιστήμη και η θρησκεία να συνεργάζονται αρμονικά, πρέπει να

αναρωτηθούμε περαιτέρω, για να διαλύσουν τα σύννεφα της άγνοιας και να επιδείξουν την πλάνη κάθε μορφής προκατάληψης, που είναι ένα ισχυρό εμπόδιο για την ειρήνη; Μπορεί να χτιστεί ένας ειρηνικός κόσμος, είναι άλλη μια ερώτηση που μπορούμε να θέσουμε, αν η τωρινή υπέρμετρη διαφορά μεταξύ πλουσίων και φτωχών δε διευθετηθεί σε κάθε γωνιά της υφηλίου; Και μόνο όταν επιτραπεί στις γυναίκες να κινηθούν σε όλες τις σφαίρες της ανθρώπινης προσπάθειας επί ίσοις όροις με τους άντρες η βία που έχει χαρακτηρίσει τόσο πολύ την ιστορία θα δώσει τη θέση της στην ειρήνη και στην αληθινή ευημερία. Οι επερχόμενες γενιές πρέπει να εκπαιδεύονται καθολικά σύμφωνα με τέτοιες αρχές, αλλιώς κάθε ελπίδα για ειρήνη θα γκρεμιστεί. Μπορεί να θελήσετε ν' αποστηθίσετε τα ακόλουθα λόγια του Μπαχαλλά έτσι ώστε να μπορέσετε να τα μοιραστείτε με άλλους που ενδιαφέρονται για το μέλλον της ανθρωπότητας:

«Η ευημερία της ανθρωπότητας, η ειρήνη και η ασφάλειά της είναι ανέφικτες αν δεν και μέχρις ότου εδραιωθεί σταθερά η ενότητά της.»⁴¹

-
- ¹ Ανθολογία από τις Γραφές του Μπαχαλλά (Εκδόσεις Αηδόνι, 2005) CIX, παρ. 2.
- ² Αυτόθι, CXXXII, παρ. 1.
- ³ Αυτόθι, XXXIV, παρ. 5.
- ⁴ *Tablets of Bahá'u'lláh Revealed after the Kitáb-i-Aqdas* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1988, 2005 printing), no. 11.1, p. 161.
- ⁵ Bahá'u'lláh, *The Kitáb-i-Íqán: The Book of Certitude* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 2003, 2018 printing), par. 151, p. 131.
- ⁶ Ανθολογία από τις Γραφές του Μπαχαλλά (Εκδόσεις Αηδόνι, 2005) XXVIII CIX, παρ. 2.
- ⁷ Αυτόθι, XXIV, παρ. 1.
- ⁸ Αυτόθι, CXI, παρ. 1.
- ⁹ Αυτόθι, XLIII, παρ. 6.
- ¹⁰ Αυτόθι, CX, παρ. 1.
- ¹¹ *Tablets of Bahá'u'lláh Revealed after the Kitáb-i-Aqdas*, no. 15.4, p. 220.
- ¹² Ανθολογία από τις Γραφές του Μπαχαλλά (Εκδόσεις Αηδόνι, 2005), XCV, παρ. 1.
- ¹³ *Tablets of Bahá'u'lláh Revealed after the Kitáb-i-Aqdas*, no. 9.13, p. 141.
- ¹⁴ *Ibid.*, no. 5.13, p. 51.
- ¹⁵ Ανθολογία από τις Γραφές του Μπαχαλλά (Εκδόσεις Αηδόνι, 2005), CXII, παρ. 1.
- ¹⁶ Αυτόθι, CXXXII, παρ. 3.
- ¹⁷ Αυτόθι, CXI, παρ. 1.
- ¹⁸ *Tablets of Bahá'u'lláh Revealed after the Kitáb-i-Aqdas*, no. 7.20, p. 90.
- ¹⁹ *Ibid.*, no. 6.25, pp. 66–67.
- ²⁰ Bahá'u'lláh, cited by Shoghi Effendi, *The Advent of Divine Justice* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 2006, 2018 printing), par. 42, p. 41.
- ²¹ *Tablets of Bahá'u'lláh Revealed after the Kitáb-i-Aqdas*, no. 3.23, p. 27.
- ²² Μπαχαλλά, Τα Απόκρυφα Λόγια (Εκδόσεις Πανελληνιος Σύνδεσμος των Μπαχάι, 1993) Περσικά, αρ. 80.
- ²³ *Tablets of Bahá'u'lláh Revealed after the Kitáb-i-Aqdas*, no. 6.19, p. 64.
- ²⁴ *Ibid.*, no. 6.37, p. 71.
- ²⁵ Bahá'u'lláh, in *Huqúqu'lláh—The Right of God: A Compilation of Extracts from the Writings of Bahá'u'lláh and 'Abdu'l-Bahá and from Letters Written by and on Behalf of Shoghi Effendi and the Universal House of Justice*, compiled by the Research Department of the Universal House of Justice (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 2007), no. 16, p. 16.
- ²⁶ Ανθολογία από τις Γραφές του Μπαχαλλά (Εκδόσεις Αηδόνι, 2005) CXVIII, παρ. 2.
- ²⁷ Αυτόθι, CXVII, παρ. 1.
- ²⁸ Bahá'u'lláh, cited by Shoghi Effendi, *The Promised Day Is Come* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1996, 2018 printing), par. 279, p. 187.
- ²⁹ Ανθολογία από τις Γραφές του Μπαχαλλά (Εκδόσεις Αηδόνι, 2005), CXVII, παρ. 1.
- ³⁰ *Tablets of Bahá'u'lláh Revealed after the Kitáb-i-Aqdas*, no. 4.11, p. 36.
- ³¹ *Ibid.*, no. 6.3, p. 57.
- ³² *Ibid.*, no. 6.3, p. 58.
- ³³ Τα Απόκρυφα Λόγια, Περσικά αρ. 5.

³⁴ Bahá'ú'lláh, in *Women: Extracts from the Writings of Bahá'ú'lláh, 'Abdu'l-Bahá, Shoghi Effendi and the Universal House of Justice*, compiled by the Research Department of the Universal House of Justice (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1986, 1997 printing), no. 54, p. 26.

³⁵ Τα Απόκρυφα Λόγια, Αραβικά, αρ. 68.

³⁶ Bahá'ú'lláh, in the compilation *Women*, no. 3, p. 3.

³⁷ Bahá'ú'lláh, in *Excellence in All Things: A Compilation of Extracts from the Bahá'í Writings*, compiled by the Research Department of the Universal House of Justice (London: Bahá'í Publishing Trust, 1981, 1989 printing), no. 5, p. 2.

³⁸ Ανθολογία από τις Γραφές του Μπαχαλλά (Εκδόσεις Αηδόνι, 2005), CLVI, παρ. 1.

³⁹ Bahá'ú'lláh, *Epistle to the Son of the Wolf* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1988, 2016 printing), p. 26.

⁴⁰ *Tablets of Bahá'ú'lláh Revealed after the Kitáb-i-Aqdas*, no. 5.13, p. 52.

⁴¹ Ανθολογία από τις Γραφές του Μπαχαλλά (Εκδόσεις Αηδόνι, 2005), CXXXI, παρ. 2.

Θέματα Εμβάθυνσης

Σκοπός

Ανάπτυξη της συνήθειας να επισκεπτόμαστε φίλους και γείτονες για να συνομιλήσουμε για θέματα πνευματικής σημασίας

ΜΕΡΟΣ 1ο

Η τρίτη ενότητα, όπως η προηγούμενη, ασχολείται με τις ικανότητες που μας δίνουν τη δυνατότητα να εισέλθουμε σε ουσιαστική και ανυψωτική συζήτηση. Στη δεύτερη ενότητα εστιάσαμε στις αναρίθμητες ευκαιρίες που παρουσιάζονται για την ανύψωση του επιπέδου της συζήτησης όταν αναφερόμαστε σε πνευματικές αρχές. Εδώ η εστίαση μετατίθεται στις επισκέψεις που κάνουμε στα σπίτια φίλων και γειτόνων για να διερευνήσουμε μαζί θέματα σημαντικά για τη ζωή της κοινότητας.

Σε χωριά και σε γειτονίες σ' ολόκληρο τον κόσμο, ομάδες φίλων ενασχολούνται έντονα με μια σειρά αλληλοσχετιζόμενων δραστηριοτήτων που περιλαμβάνουν τακτικές ευλαβικές συναντήσεις, τάξεις για την πνευματική εκπαίδευση παιδιών, συναντήσεις εφήβων, κύκλους μελέτης και καμπ νέων και διαφόρων ειδών εκστρατείες. Καθώς αυτό το σχέδιο δραστηριότητας ριζώνει σε κάθε τόπο και καθώς όλο και περισσότεροι αφιερώνονται σε πράξεις υπηρεσίας, ο πυρήνας των φίλων μεγαλώνει σε μέγεθος και δύναμη. Ένα συστηματικό πρόγραμμα επισκέψεων σε όλο και περισσότερα σπίτια στο χωριό ή στη γειτονιά αποτελεί ένα ζωτικό συστατικό στοιχείο της διαδικασίας οικοδόμησης κοινότητας που τώρα αποκτάει κεκτημένη ταχύτητα. Μια πολυμορφία θεμάτων θίγονται στη διάρκεια τέτοιων επισκέψεων. Ο δάσκαλος μπαχάι μαθημάτων για παιδιά, για παράδειγμα, πρέπει συχνά να επισκέπτεται τους γονείς των νέων για να συζητήσουν θέματα σχετικά με την εκπαίδευση. Παρόμοιες επισκέψεις χρειάζεται να γίνονται στα σπίτια των εφήβων και των νέων από εκείνους που υπηρετούν ως εμπυχωτές και επιμελητές για να συζητήσουν θέματα που βασίζονται σε προκλήσεις και ευκαιρίες που σχετίζονται με αυτά τα πολλά υποσχόμενα χρόνια στη ζωή ενός ανθρώπου. Συζητήσεις που γίνονται με τα μέλη ενός σπιτιού για θέματα που εμβαθύνουν τις γνώσεις τους για την Πίστη αποδεικνύονται εξίσου ουσιώδεις. Γενικά, η επίδραση τέτοιων επισκέψεων στην κουλτούρα της αλληλεγγύης που αναδύεται στην κοινότητα δεν μπορεί να υπερτιμηθεί.

ΜΕΡΟΣ 2ο

Για τους σκοπούς αυτής της ενότητας, θα πάρουμε μία φανταστική γειτονιά στην οποία εξελίσσεται η διαδικασία που περιγράφηκε παραπάνω και θα τη χρησιμοποιήσουμε σαν ένα πλαίσιο για να εξετάσουμε τα είδη συζήτησης που μπορεί να προκύψουν στη διάρκεια μίας επίσκεψης σε κάποιο σπίτι.

Η Αλεξάνδρα είναι μια νεαρή γυναίκα στο τρίτο έτος πανεπιστημίου. Αυτή κι ένας από τους αδερφούς της που είναι κι αυτός φοιτητής, ζουν με τους γονείς τους στη γειτονιά που φανταζόμαστε, στο σπίτι όπου γεννήθηκαν και μεγάλωσαν. Οι τέσσερις τους κι ένα νεαρό ζευγάρι που πρόσφατα μετακόμισε στη γειτονιά συναντιούνται κάθε εβδομάδα για να προσευχηθούν και να συζητήσουν για την πρόοδο των δραστηριοτήτων που εγκαθιδρύονται γύρω τους μέσα σ' έναν πληθυσμό περίπου 8.000 ατόμων. Τρεις άλλοι συμμετέχουν από καιρό σε καιρό σ' αυτές τις εβδομαδιαίες συναντήσεις και αρχίζουν να σκέφτονται συστηματικά όχι μόνο τις δικές τους πράξεις υπηρεσίας αλλά και ολόκληρη τη διαδικασία οικοδόμησης κοινότητας: ένας δάσκαλος τάξης παιδιών που ξεκίνησε πριν από έξι μήνες και δύο δεκαεφτάχρονοι νέοι που καθοδηγούν τις προσπάθειες μιας ομάδας εφήβων με βοήθεια από έναν μεγαλύτερο αδερφό της Αλεξάνδρας, ο οποίος ήταν ο εμπυχωτής της δικής τους ομάδας όταν ήταν νεότεροι και ο οποίος επισκέπτεται τους γονείς του τακτικά.

Η πρώτη σειρά συζητήσεων που θα εξετάσουμε γίνεται ανάμεσα στην Αλεξάνδρα και τους Σαντσέζ, μία οικογένεια που είναι πολύ γνωστή και σεβαστή στη γειτονιά. Ο σύζυγος και η σύζυγος είναι εξηντάρηδες και αφού έχουν μεγαλώσει τους γιους και τις κόρες τους, ζουν μόνοι τους μερικά τετράγωνα πιο μακριά από το σπίτι της Αλεξάνδρας. Ο κύριος και η κυρία Σαντσέζ έχουν βασική μόρφωση αλλά δεν έχουν λάβει ακαδημαϊκή εκπαίδευση. Ο ευρύς σεβασμός που απολαμβάνουν οφείλεται στη σοφία που έχουν

αποκτήσει μέσω της εμπειρίας σε μια ζωή γενναιοδωρίας και αγνών πράξεων. Έχουν επίγνωση των μπαχάι διδασκαλιών εδώ και κάποιο καιρό, αλλά μόνο πρόσφατα αποφάσισαν να τις ερευνήσουν πιο σοβαρά. Πριν μία εβδομάδα, μετέφεραν στους γονείς της Αλεξάνδρας την επιθυμία τους να μουν στην κοινότητα. Έχει ήδη σχεδιαστεί μια συνάντηση για το καλωσόρισμά τους και, επιπλέον, έχει συμφωνηθεί η Αλεξάνδρα να τους επισκέπτεται τακτικά επί μερικές εβδομάδες για να μοιράζεται μαζί τους μια σειρά από θέματα που θα τους βοηθήσουν να εμβαθύνουν τις γνώσεις τους για την Πίστη. Παρακολουθώντας την περιγραφή των επισκέψεων, θα μπορέσετε να διερευνήσετε αυτά τα θέματα και την ίδια στιγμή να στοχαστείτε τις δυναμικές της συζήτησης σε τέτοιες περιστάσεις.

ΜΕΡΟΣ 3ο

Η Αλεξάνδρα σχεδιάζει να βασίσει την πρώτη της συνομιλία με τον κύριο και την κυρία Σαντσέζ πάνω στην παρακάτω σύντομη επεξήγηση για το θέμα, η αιώνια Συνθήκη του Θεού.

Ο Δημιουργός των πάντων είναι ο Θεός, ο Ένας, ο Απαράμιλλος, ο Αυθύπαρκτος. Ο Μπαχαλλά μας διδάσκει ότι η ουσία του Θεού είναι αδιανόητη στο ανθρώπινο μυαλό, διότι το πεπερασμένο δεν μπορεί να κατανοήσει το απεριόριστο. Οι αναπαραστάσεις που κάνουν οι άνθρωποι για Αυτόν δεν είναι παρά καρποί της δικής τους φαντασίας. Ο Θεός δεν είναι άνθρωπος και δεν είναι απλώς μια δύναμη που εξαπλώνεται σε όλο το σύμπαν. Οι λέξεις που πρέπει απαραίτητα να χρησιμοποιούμε για ν' αναφερθούμε στην Πηγή της ύπαρξής μας, όπως Ουράνιος Πατέρας, Ουράνια Δύναμη, Μεγάλο Πνεύμα, εκφράζουν τα ονόματα και τις ιδιότητές Του στην ανθρώπινη γλώσσα και είναι εντελώς ανεπαρκείς για να Τον περιγράψουν.

Στα Απόκρυφα Λόγια διαβάζουμε:

«Ω Υιε του Ανθρώπου! Αγάπησα τη δημιουργία σου, εξ' ου και σε δημιούργησα. Γι' αυτό, αγάπα Με κι εσύ, ώστε να αναφέρω το όνομά σου και να γεμίσω την ψυχή σου με το πνεύμα της ζωής.»¹

Σ' αυτό το κείμενο, ο Μπαχαλλά μας λέει ότι η αγάπη του Θεού για μας είναι ακριβώς ο σκοπός της ύπαρξής μας. Πρέπει να έχουμε επίγνωση αυτής της αγάπης η οποία μας προστατεύει, μας στηρίζει και μας γεμίζει με το πνεύμα της ζωής. Σε στιγμές δυσκολίας ή άνεσης, λύπης ή χαράς, πρέπει να θυμόμαστε ότι η αγάπη Του μας αγκαλιάζει πάντα.

Από τις μπαχάι διδασκαλίες μαθαίνουμε ότι, ο Θεός, αφού μας δημιούργησε από την αγάπη Του, εισήλθε σε μία Συνθήκη μαζί μας. Η λέξη «συνθήκη» σημαίνει συμφωνία ή υπόσχεση μεταξύ δύο ή περισσότερων ανθρώπων. Σύμφωνα με την αιώνια Συνθήκη, ο Ευεργετικός στους πάντες Δημιουργός δε μας εγκαταλείπει ποτέ και, από καιρό σε καιρό, γνωστοποιεί σε μας το Θέλημα και τον Σκοπό Του μέσω της μιας από τις Φανερώσεις Του.

Το ρήμα «φανερώνω» σημαίνει αποκαλύπτω, δείχνω κάτι που δεν ήταν γνωστό πριν. Οι Φανερώσεις του Θεού είναι εκείνα τα ιδιαίτερα Όντα που μας αποκαλύπτουν τον Λόγο του Θεού. Είναι παγκόσμιοι Εκπαιδευτές που μας διδάσκουν πώς να ζούμε σύμφωνα με το Θέλημα του Θεού και πώς να επιτυγχάνουμε αληθινή ευτυχία. Μεταξύ αυτών των Φανερώσεων συγκαταλέγονται ο Αβραάμ, ο Κρίσνα, ο Μωυσής, ο Ζωροάστρης, ο Βούδας, ο Χριστός, ο Μωάμεθ και, φυσικά, ο Μπαμπ και ο Μπαχαλλά, οι Δίδυμες Φανερώσεις του Θεού για αυτή την εποχή της ανθρώπινης ιστορίας.

Συνεπώς, στην αιώνια Συνθήκη του Θεού, το δικό Του μέρος έχει εκπληρωθεί. Μία θεμελιώδη ερώτηση που πρέπει όλοι να κάνουμε στον εαυτό μας είναι, «Πώς εκπληρώνω εγώ το δικό μου μέρος στη Συνθήκη;» Η απάντηση που βρίσκουμε σε όλα τα θρησκευτικά κείμενα είναι: με την αναγνώριση της Φανέρωσης του Θεού και την υπακοή στις διδασκαλίες Της. Αυτή η απάντηση τονίζει τον ίδιο τον σκοπό της ζωής μας, που είναι να γνωρίζουμε και να λατρεύουμε τον Θεό. Στη Μικρή Υποχρεωτική Προσευχή δηλώνουμε:

«Ομολογώ, ω Θεέ μου, ότι με έχεις δημιουργήσει για να Σε γνωρίζω και να Σε λατρεύω. Μαρτυρώ, αυτή τη στιγμή, την αδυναμία μου και την ισχύ Σου, τη φτώχεια μου και τον πλούτο Σου.

«Δεν υπάρχει κανένας άλλος Θεός εκτός από Εσένα, τον Βοηθό στον Κίνδυνο, τον Αυθύπαρκτο.»²

Αφού είναι αδύνατον για μας να γνωρίσουμε τον Θεό παρά μόνο μέσω των Φανερώσεών Του, ο μόνος τρόπος που μπορούμε να πετύχουμε τον σκοπό της ζωής μας είναι να Τους αναγνωρίσουμε και ν' ακολουθήσουμε τις διδασκαλίες Τους. Σήμερα, οι καρδιές μας ξεχειλίζουν από ευγνωμοσύνη για το δώρο να ζούμε σε μια εποχή στην οποία η υπόσχεση που έχει δοθεί σε όλα τα Άγια Βιβλία, ότι η ειρήνη και η δικαιοσύνη θα εγκαθιδρυθούν πάνω στη γη, εκπληρώνεται. Ο Μπαχαλλά διακηρύσσει:

«Αυτή είναι η Ημέρα κατά την οποία οι πιο υπέροχες εύνοιες του Θεού έχουν σκορπιστεί πάνω στους ανθρώπους, η Ημέρα κατά την οποία η πιο ισχυρή χάρη Του έχει μεταδοθεί σε όλα τα δημιουργήματα. Επιβάλλεται σ' όλους τους λαούς του κόσμου να διευθετήσουν τις διαφορές τους και με τέλεια ενότητα και ειρήνη να κατοικήσουν κάτω από τη σκιά του Δέντρου της φροντίδας και της στοργικής Του καλοσύνης.»³

Προτού συνεχίσουμε με την ιστορία μας, θα πρέπει να διαβάσετε την παραπάνω εξήγηση και να τη στοχαστείτε παράγραφο παράγραφο με τους άλλους συμμετέχοντες της ομάδας σας. Μπορείτε να κάνετε ερωτήσεις ο ένας στον άλλον και να τις απαντήσετε μαζί μέχρι που να μπορεί ο καθένας να εκφράσει τις ιδέες με φυσικό και άνετο τρόπο. Είναι ιδιαίτερα σημαντικό να μαθαίνει κανείς τα αποσπάσματα καλά, διότι είναι άκρως απαραίτητο να μοιράζεται κανείς κείμενα από τις Γραφές σε αυτού του είδους συζητήσεις. Οι ακόλουθες ασκήσεις θα σας βοηθήσουν να σκεφτείτε τις ιδέες που παρουσιάζονται σε αυτό το κεφάλαιο και τη σημασία των κειμένων που παρατίθενται:

1. Πώς θα εξηγούσατε σε κάποιον ότι ο Θεός είναι μια ακατάληπτη ουσία; Η πρώτη παράγραφος στα παραπάνω θα πρέπει να σας βοηθήσει σ' αυτή την περίπτωση.

2. Γιατί μας δημιούργησε ο Θεός;

3. Τι σημαίνει η λέξη «συνθήκη»;

4. Τι έχει υποσχεθεί ο Θεός στην αιώνια Συνθήκη Του με την ανθρωπότητα;
- _____
- _____
5. Ποιος είναι ο σκοπός της ζωής μας;
- _____
- _____
6. Αν δεν μπορούμε ποτέ να γνωρίσουμε τον Θεό, τότε τι σημαίνει ότι ο σκοπός της ζωής μας είναι να γνωρίσουμε τον Θεό;
- _____
- _____
7. Τι σημαίνει η λέξη «φανερώνω»;
- _____
- _____
8. Πείτε τα ονόματα μερικών Φανερώσεων του Θεού:
- _____
- _____
9. Τι απαιτείται από εμάς προκειμένου να εκπληρώσουμε το μέρος μας στη Συνθήκη;
- _____
- _____
10. Συμπληρώστε τις ακόλουθες προτάσεις:
- α. Σήμερα, _____ του Θεού έχουν σκορπιστεί πάνω στην ανθρωπότητα.
- β. Σήμερα, _____ του Θεού έχει μεταδοθεί σε όλα τα δημιουργήματα.
- γ. Σήμερα, θα πρέπει _____ τις διαφορές μας, και, με τέλεια ενότητα και ειρήνη, _____.
11. Τι ζητάει ο Μπαχαλλά να κάνουν οι λαοί του κόσμου;
- _____
- _____

ΜΕΡΟΣ 4ο

Το περιεχόμενο του θέματος που σχεδιάζει να μοιραστεί η Αλεξάνδρα με τον κύριο και την κυρία Σαντσέζ δεν είναι το μόνο πράγμα που έχει στο μυαλό της. Ευελπιστεί να χτίσει έναν ισχυρό δεσμό φιλίας με το ζεύγος. Από την εμπειρία που έχει από πρώτο χέρι, γνωρίζει τις κακόβουλες επιδράσεις τόσο της προκατάληψης όσο και μιας πατροναριστικής συμπεριφοράς. Φυσικά θα τις αποφύγει αυτές. Οι ανώτερες σπουδές της δεν έχουν μειώσει την ταπεινοφροσύνη της. Δεν έχει τίποτα στην καρδιά της παρά γνήσια αγάπη και σεβασμό για τους Σαντσέζ. Καθώς σκέφτεται πώς θα εξηγήσει το πρώτο θέμα, υπενθυμίζει στον εαυτό της ότι πρόκειται για το ξεκίνημα μιας συνεχιζόμενης συζήτησης που θα εκτυλίσσεται για πολλές εβδομάδες. Αναγνωρίζει ότι, παρόλο που είναι σημαντικό να παρουσιάζει την ακολουθία των ιδεών με σαφήνεια, θα πρέπει να σταματά σε ορισμένα σημεία για ν' ακούσει την ανταπόκριση του ζεύγους. «Θα πρέπει να προσπαθήσω να μην είμαι αγχωμένη,» λέει στον εαυτό της, «διότι τότε είναι που μιλάω ασταμάτητα και δε θα υπάρξει ευκαιρία να γίνει συζήτηση.» Η Αλεξάνδρα συνεχίζει να σκέφτεται την επίσκεψή

της για ένα διάστημα με βάση αυτά. Αν ήσασταν εσείς στη θέση της, ποιές από τις ακόλουθες σκέψεις θα θεωρούσατε κατάλληλες να εισέλθουν στο μυαλό σας;

___ Η δουλειά μου είναι να καθοδηγήσω τους Σαντσεζ στην Πίστη και να φροντίσω ώστε να μάθουν τα πάντα που τους διδάσκω.

___ Τι προνόμιο να μπορώ να περάσω λίγο χρόνο με αυτό το υπέροχο ζεύγος και να μοιραστώ μαζί τους κείμενα από τις Γραφές.

___ Ξέρω ότι αυτή η επίσκεψη είναι σημαντική. Ωστόσο, ελπίζω να μη διαρκέσει πολύ επειδή έχω κι άλλα πράγματα να κάνω.

___ Τα αποσπάσματα θα είναι πολύ δύσκολα για αυτούς. Θα πρέπει μόνο να αναφέρω μερικές απλές ιδέες. Αυτό που έχει σημασία είναι να τους δείξω αγάπη.

___ Μπορούν να διαβάζουν. Θα παρουσιάσω μόνο το θέμα και θα τους αφήσω τα αποσπάσματα για να τα μελετήσουν μόνοι τους.

___ Όταν παρουσιάζω τις ιδέες, θα πρέπει να κάνω παύση συχνά έτσι ώστε να μπορούμε να μελετήσουμε μαζί τα αποσπάσματα και να τα συζητήσουμε.

___ Ελπίζω να μπορέσω να παρουσιάσω όλο το θέμα χωρίς διακοπή και να τους ρωτήσω αν έχουν κάποιες απορίες στο τέλος.

Μπορείτε να σκεφτείτε άλλα συναισθήματα που θα θέλατε ή δε θα θέλατε να έχετε στην προετοιμασία μιας τέτοιας επίσκεψης;

ΜΕΡΟΣ 5ο

Η πρώτη επίσκεψη της Αλεξάνδρας στο σπίτι των Σαντσεζ πάει καλά. Το ζεύγος παρατηρεί την ανησυχία της και την κάνει να νιώσει άνετα με τη ζεστασιά και την καλοσύνη τους. Ακούνε προσεχτικά και συμμετέχουν πλήρως στη συζήτηση, δίνοντας προσοχή στα αποσπάσματα. Η μόνη δύσκολη στιγμή είναι στο τέλος όταν η κυρία Σαντσεζ εκπλήσσει την Αλεξάνδρα με μία ερώτηση: «Μήπως ξεχνάω τον Χριστό μπαίνοντας στην μπαχάι κοινότητα;» Η Αλεξάνδρα ξέρει την απάντηση αλλά της παίρνει ώρα να τη διατυπώσει. Ο κύριος Σαντσεζ χαμογελάει και σπεύδει να τη βοηθήσει: «Εγώ νομίζω ότι η αγάπη μου για τον Χριστό έχει βασικά μεγαλώσει από τότε που μάθαμε για τις μπαχάι διδασκαλίες.» «Και αυτό συμβαίνει σε τόσους πολλούς σε ολόκληρο τον κόσμο,» προσθέτει η Αλεξάνδρα, η οποία έχει συγκεντρώσει τις σκέψεις της. «Η αγάπη τους για τον Μωυσή, τον Χριστό, τον Κρίσνα, τον Βούδα, τον Ζωροάστρη και τον Μωάμεθ ενισχύεται εξαιτίας των όσων διδάσκει ο Μπαχαλλά για την ενότητα του Θεού, την ενότητα της θρησκείας και την ενότητα της ανθρωπότητας.»

Θα ήταν χρήσιμο να αφιερώσετε ένα λεπτό στην ομάδα σας για να συζητήσετε μερικές από τις ιδιότητες και συμπεριφορές που πρέπει να υπήρχαν στη διάρκεια της επίσκεψης της Αλεξάνδρας που την έκαναν τόσο καρποφόρα. Η κυριότερη ανάμεσα σ' αυτές που χρειάζεται να εξετάσετε είναι η ταπεινοφροσύνη. Η βάση κάθε ταπεινοφροσύνης είναι η ταπεινοφροσύνη μπροστά στον Θεό. Από αυτήν πηγάζει και η ταπεινοφροσύνη μπροστά στα πλάσματά Του. Σε καμία περίπτωση δεν είναι η ταπεινοφροσύνη πιο σημαντική από ό,τι όταν κανείς μιλάει για τον Θεό και τις Φανερώσεις Του. Θα πρέπει να στοχαστείτε τα ακόλουθα λόγια του Μπαχαλλά και να καταβάλλετε κάθε προσπάθεια να τα αποστηθίσετε:

«Αυτοί που είναι οι αγαπημένοι του Θεού σε όποιο μέρος και αν συγκεντρώνονται και οποιονδήποτε και αν συναντούν, πρέπει να φανερώνουν στη στάση τους απέναντι στον Θεό, και στον τρόπο που Τον υμνούν και Τον δοξολογούν, τέτοια ταπεινότητα και υπομονή, ώστε κάθε άτομο σκόνης κάτω από

τα πόδια τους να επιβεβαιώνει το βάθος της αφοσίωσής τους. Η συζήτηση αυτών των άγιων ψυχών θα πρέπει να είναι εμπνευσμένη με τέτοια δύναμη, ώστε αυτά τα άτομα σκόνης να συνταράζονται από την επίδρασή της. Θα πρέπει να συμπεριφέρονται κατά τέτοιο τρόπο, ώστε να μην επιτραπεί ποτέ στη γη που πατούν να τους απευθύνει λόγια σαν κι αυτά: 'Εγώ πρέπει να προτιμηθώ περισσότερο από σας. Γιατί κοιτάζτε, πόσο υπομονετικά φέρω το βάρος που φορτώνει ο γεωργός πάνω μου. Εγώ είμαι το όργανο που συνεχώς προσφέρει σ' όλα τα όντα τις ευλογίες που μου έχει εμπιστευθεί Αυτός ο Οποίος είναι η πηγή κάθε χάριτος. Παρά την τιμή που μου έχει αποδοθεί και τις αναρίθμητες αποδείξεις του πλούτου μου - ενός πλούτου που ικανοποιεί τις ανάγκες όλης της πλάσης - κοιτάζτε το μέγεθος της ταπεινότητάς μου, μαρτυρήστε με τι απόλυτη υποταγή αφήνω να με πατούν τα πόδια των ανθρώπων...'»⁴

Όπως αναφέρθηκε παραπάνω, η ταπεινοφροσύνη μπροστά στους συνανθρώπους μας πηγάζει από την ταπεινοφροσύνη μπροστά στον Θεό. Με την ίδια αυτή ταπεινοφροσύνη παίρνουμε μια στάση προσευχής ενώ επισκεπτόμαστε το σπίτι ενός φίλου ή γείτονα για να εμβαθύνουμε μαζί την κατανόηση ορισμένων θεμάτων. Στη διάρκεια της συζήτησης, στρέφουμε τις σκέψεις μας συχνά στον Θεό, ζητώντας από Εκείνον να φωτίσει τον νου και την καρδιά τη δική μας αλλά και όλων που είναι παρόντες. Υπάρχουν πολλές φράσεις και προτάσεις από προσευχές που μπορούμε ν' αποστηθίσουμε με αυτόν τον σκοπό στον νου. Παρακάτω είναι μόνο μερικές:

«Δώσε μας μάτια διορατικά και προσεχτικά αφτιά.»⁵

«Ω Κύριε! Χάρισέ μας τις άπειρες δωρεές Σου και άφησε να λάμψει το φως της καθοδήγησής Σου.»⁶

«Άνοιξε τις πύλες της αληθινής κατανόησης και άφησε να λάμψει φωτοβόλα το φως της πίστης.»⁷

«Ω Κύριε! Φώτισε τα μάτια μας έτσι ώστε να μπορέσουμε να δούμε το φως Σου.»⁸

«Στρέφομαι ολοκληρωτικά προς Εσένα, ικετεύοντάς Σε με πάθος με όλη την καρδιά μου, τον νου μου και τη γλώσσα μου, να με προφυλάξεις από όλα που αντιβαίνουν στη θέλησή Σου, σ' αυτόν τον κύκλο της θείας Σου ενότητας...»⁹

ΜΕΡΟΣ 6ο

Η καρδιά της Αλεξάνδρας είναι γεμάτη χαρά μετά την επίσκεψή της στο σπίτι των Σαντσέζ και τη συζήτηση μαζί τους για το θέμα της αιώνιας Συνθήκης. «Η επόμενη επίσκεψη,» σκέφτεται, «θα είναι μια καλή ευκαιρία να εμβαθύνουν τις γνώσεις τους για τη ζωή του Μπαχαλλά.» Παρακάτω είναι μία παρουσίαση που θα χρησιμοποιήσει:

Ο Μπαχαλλά γεννήθηκε στις 12 Νοεμβρίου του 1897 στην Τεχεράνη, την πρωτεύουσα της Περσίας. Από την παιδική ηλικία έδειχνε ασυνήθιστες ιδιότητες και οι γονείς Του ήταν πεπεισμένοι ότι ήταν προορισμένος να μεγαλουργήσει. Ο πατέρας του Μπαχαλλά, που ήταν ένας διακεκριμένος υπουργός στην αυλή του βασιλιά, έτρεφε τεράστια αγάπη για τον Γιο του. Ένα βράδυ ονειρεύτηκε ότι ο Μπαχαλλά κολυπούσε σε έναν απέραντο ωκεανό, με το σώμα Του να λάμπει και να φωτίζει την τεράστια θάλασσα. Γύρω από το κεφάλι Του ακτινοβολούσαν τα κατάμαυρα μαλλιά Του, πλέοντας προς κάθε κατεύθυνση. Ένα πλήθος από ψάρια είχαν συγκεντρωθεί γύρω Του και το καθένα κρατιόταν από την άκρη μιας τρίχας. Ενώ ήταν μεγάλος ο αριθμός των ψαριών, ούτε μία τρίχα δεν αποκόπηκε από το κεφάλι του Μπαχαλλά. Κινούταν ελεύθερα και ανεμπόδιστα και όλα Τον ακολουθούσαν. Ο πατέρας του Μπαχαλλά ζήτησε από έναν άντρα ξακουστό για τη

σοφία του να εξηγήσει το όνειρο. Του είπε ότι ο απέραντος ωκεανός ήταν ο κόσμος της ύπαρξης. Ο Μπαχαλλά, μόνος και αβοήθητος θα επιτύχει κυριαρχία πάνω της. Το πλήθος των ψαριών συμβόλιζε την αναστάτωση που θα προκαλούσε ανάμεσα στους λαούς του κόσμου. Θα είχε την αδιάκοπη προστασία του Παντοδύναμου. Αυτή η αναστάτωση δε θα Τον έβλαπτε.

Όταν ο Μπαχαλλά ήταν δεκατριών ή δεκατεσσάρων, είχε γίνει γνωστός στην αυλή του βασιλιά για τη σοφία και τη μόρφωσή Του. Ήταν είκοσι δύο ετών όταν πέθανε ο πατέρας Του και η κυβέρνηση πρόσφερε τη θέση του στον Μπαχαλλά. Αλλά Εκείνος δεν είχε την πρόθεση να ξοδέψει τον χρόνο Του στη διαχείριση εγκόσμιων υποθέσεων. Άφησε πίσω την αυλή και τους υπουργούς της για ν' ακολουθήσει τον δρόμο που είχε ορίσει γι' Αυτόν ο Θεός. Αφιέρωσε τον χρόνο Του βοηθώντας τους καταπιεσμένους, τους αρρώστους και τους φτωχούς και σύντομα έγινε γνωστός ως ο υπερασπιστής της υπόθεσης της δικαιοσύνης.

Στην ηλικία των είκοσι επτά ετών, ο Μπαχαλλά έλαβε, μέσω ενός ειδικού απεσταλμένου, μερικές από τις Γραφές του Μπαμπ, ο οποίος διακήρυττε την αυγή μιας νέας Ημέρας, της Ημέρας όταν μια νέα Φανέρωση του Θεού θα έφερνε στον κόσμο την ειρήνη, την ενότητα και τη δικαιοσύνη που ανέμενε για πολύ καιρό η ανθρωπότητα. Ο Μπαχαλλά αποδέχτηκε αμέσως το Μήνυμα του Μπαμπ και έγινε ένας από τους πιο ενθουσιώδεις οπαδούς Του. Όμως, αλίμονο, εκείνοι που κυβερνούσαν τον λαό της Περσίας, τυφλωμένοι από τις δικές τους εγωιστικές επιθυμίες, ξεκίνησαν να διώκουν τους οπαδούς του Μπαμπ με μεγάλη αγριότητα. Ο Μπαχαλλά, παρόλο που ήταν γνωστός για την ευγενική Του καταγωγή, δε τη γλύτωσε. Λίγο παρά πάνω από οκτώ χρόνια μετά τη Δήλωση του Μπαμπ και δύο χρόνια αφότου είχε θανατωθεί μαρτυρικά ο Ίδιος ο Μπαμπ, φυλακίστηκε σ' ένα σκοτεινό μπουντρούμι ονόματι Μαύρος Λάκκος. Οι αλυσίδες γύρω από τον λαιμό Του ήταν τόσο βαριές που δεν μπορούσε να σηκώσει το κεφάλι Του. Εκεί ο Μπαχαλλά πέρασε τέσσερις φρικτούς μήνες σε σοβαρή κακουχία. Κι όμως στο ίδιο αυτό μπουντρούμι το Πνεύμα του Θεού γέμισε την ψυχή Του και αποκάλυψε σ' Αυτόν ότι ήταν ο Υποσχεμένος όλων των εποχών. Από αυτή τη σκοτεινή φυλακή, ο Ήλιος του Μπαχαλλά ανέτειλε φωτίζοντας ολόκληρη την πλάση.

Μετά από τέσσερις μήνες στον Μαύρο Λάκκο αφαιρέθηκαν από τον Μπαχαλλά τα υπάρχοντά Του και Αυτός και η οικογένειά Του εστάλησαν στην εξορία. Στο σφοδρό ψύχος του χειμώνα, ταξίδεψαν στα δυτικά όρη της Περσίας προς τη Βαγδάτη, που ήταν τότε μια πόλη στην Οθωμανική Αυτοκρατορία και σήμερα είναι πρωτεύουσα του Ιράκ. Τα λόγια δεν μπορούν να περιγράψουν τα όσα υπέφεραν καθώς βάδιζαν εκατοντάδες χιλιόμετρα σε χιονισμένο και παγωμένο έδαφος στον δρόμο τους προς τη μοιραία πόλη.

Η φήμη του Μπαχαλλά εξαπλώθηκε σύντομα σε όλη τη Βαγδάτη και σε άλλες πόλεις της περιοχής και όλο και περισσότεροι άνθρωποι έσπευσαν στην πόρτα αυτού του εξορισμένου Αιχμαλώτου για να λάβουν τις ευλογίες Του. Αλλά υπήρξαν μερικοί που άρχισαν να φθονούν τη φήμη Του. Ανάμεσά τους ήταν ο ετεροθαλής αδερφός του Μπαχαλλά ο Μιρζά Γιαχιά, ο οποίος ζούσε υπό τη στοργική Του φροντίδα. Οι μηχανορραφίες του Μιρζά Γιαχιά προκάλεσαν διχόνοια ανάμεσα στους οπαδούς του Μπαμπ και μετέδωσαν μεγάλη θλίψη στον Μπαχαλλά. Ένα βράδυ, χωρίς να το πει σε κανέναν, ο Μπαχαλλά άφησε το σπίτι Του και πήγε στα βουνά του Κουρδιστάν. Εκεί έζησε μια απομονωμένη ζωή ενασχολούμενος με την προσευχή και τον διαλογισμό. Έμενε σε μια μικρή σπηλιά και συντηρούταν με τις πιο απλές τροφές. Κανείς σ' εκείνη την περιοχή δεν ήξερε την προέλευσή Του και κανείς δε γνώριζε το όνομά Του. Αλλά, τότε, σταδιακά οι άνθρωποι της περιοχής άρχισαν να μιλούν για τον «Ανώνυμο», τον σπουδαίο Άγιο που είχε γνώσεις που

Του είχαν απονεμηθεί από τον Θεό. Όταν τα νέα για αυτή την Ιερή Προσωπικότητα έφτασαν στον πρεσβύτερο Γιο του Μπαχαλλά, τον Αμπντολ-Μπαχά, αμέσως αναγνώρισε τα σημάδια του αγαπημένου Του Πατέρα. Εστάλησαν γράμματα με έναν ειδικό αγγελιαφόρο εκλιπαρώντας τον Μπαχαλλά να γυρίσει στη Βαγδάτη. Εκείνος το δέχτηκε αυτό κι έτσι έδωσε ένα τέλος σε μία περίοδο επίπονου χωρισμού που είχε διαρκέσει δύο χρόνια.

Στη διάρκεια της απουσίας του Μπαχαλλά, οι συνθήκες της μπαμπί κοινότητας είχαν χειροτερέψει γρήγορα. Στα επτά χρόνια που έζησε στη Βαγδάτη μετά την επιστροφή Του από τα βουνά, ο Μπαχαλλά εμφύσησε στους διωκόμενους και συγκεχυμένους οπαδούς του Μπαμπ ένα νέο πνεύμα. Παρόλο που δεν είχε ακόμη ανακοινώσει τη δική Του σημαντική υπόσταση, η δύναμη και η σοφία των λόγων Του άρχισαν να κερδίζουν την αφοσίωση ενός αυξανόμενου αριθμού μπαμπί και τον θαυμασμό ανθρώπων κάθε κοινωνικού στρώματος. Αλλά ο φανατικός μουσουλμανικός κλήρος δεν άντεχε να βλέπει την τρομερή επίδραση που είχε ο Μπαχαλλά πάνω σ' έναν τόσο μεγάλο αριθμό ψυχών. Παραπονήθηκαν και ξανά παραπονήθηκαν στις αρχές μέχρι που η κυβέρνηση της Περσίας έδωσε τα χέρια σε μερικούς αξιωματούχους της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας να απομακρύνουν τον Μπαχαλλά ακόμη πιο μακριά από την πατρίδα Του, αυτή τη φορά στην πόλη της Κωνσταντινούπολης.

Ο Απρίλιος του 1863 ήταν ένας μήνας μεγάλης θλίψης για τον πληθυσμό της Βαγδάτης. Αυτός τον Οποίο είχαν τελικά αγαπήσει έφευγε από την πόλη τους, κατευθυνόμενος σ' ένα μέρος που για αυτούς ήταν ένας άγνωστος προορισμός. Μόλις πριν από την αναχώρησή Του, ο Μπαχαλλά μετακινήθηκε σ' έναν κήπο στα περίχωρα της πόλης, έστησε τη σκηνή Του και επί δώδεκα μέρες δεχόταν τον χείμαρρο των επισκεπτών που συγκεντρώνονταν για να Τον αποχαιρετήσουν. Οι οπαδοί του Μπαμπ ήρθαν σ' αυτόν τον κήπο με βαριές καρδιές. Κάποιοι επρόκειτο να συνοδεύσουν τον Μπαχαλλά στο επόμενο στάδιο της εξορίας Του, ενώ πολλοί έπρεπε να μείνουν πίσω και να στερηθούν τη στενή σχέση μαζί Του. Αλλά ο Θεός δεν είχε θελήσει αυτή η περίπτωση να είναι λυπητερή. Οι πόρτες της απεριόριστης γενναιοδωρίας Του άνοιξαν διάπλατα, και ο Μπαχαλλά διακήρυξε σε όσους ήταν γύρω Του ότι Αυτός ήταν Εκείνος που είχε προφητέψει ο Μπαμπ, Αυτός τον Οποίο θα φανέρωνε ο Θεός. Η θλίψη έδωσε τη θέση της σε απέραντη χαρά. Οι καρδιές τονώθηκαν και οι ψυχές άναψαν με τη φωτιά της αγάπης Του. Αυτή η δωδεκαήμερη περίοδος τον Απρίλιο εορτάζεται παντού ως Γιορτή του Ρεζβάν, μία επέτειος της δήλωσης από τον Μπαχαλλά της παγκόσμιας Αποστολής Του.

Η Κωνσταντινούπολη ήταν η έδρα της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας. Και εδώ πάλι, μέσα σε μόλις τέσσερις μήνες, η σπουδαία σοφία του Μπαχαλλά και η προσωπική Του γοητεία άρχισαν να ελκύουν έναν αυξανόμενο αριθμό ανθρώπων. «Δεν πρέπει να μείνει άλλο στην Κωνσταντινούπολη», μουρμούριζε ο φανατικός μουσουλμανικός κλήρος, ο οποίος έπεισε τις αρχές να Τον εξορίσουν στην πόλη της Αδριανούπολης. Στην Αδριανούπολη όπου παρέμεινε για τεσσεράμισι χρόνια, ο Μπαχαλλά έγραψε Πινακίδες στους βασιλείς και στους ηγέτες του κόσμου καλώντας τους να εγκαταλείψουν τις μεθόδους της καταπίεσης και να αφοσιωθούν στην ευημερία των λαών τους. Ύστερα οι εχθροί Του συνέλαβαν μία άκρως σκληρή τιμωρία: Αυτός και η οικογένειά Του θα εξορίζονταν στην Άκκα που εκείνη την εποχή ήταν η χειρότερη αποικία καταδίκων ολόκληρης της αυτοκρατορίας. «Σίγουρα θα σβήσει στις δριμύτατες συνθήκες εκείνης της πόλης-φυλακής,» σκέφτηκαν οι πτωχοί τω πνεύματι που φαντάστηκαν ότι μπορούσαν να σταματήσουν το σχέδιο που ο Ίδιος ο Θεός είχε θέσει σε κίνηση.

Οι κακουχίες που υπέφερε ο Μπαχαλλά είναι πάρα πολλές για να τις περιγράψει κανείς. Του έλειπε κάθε μέσο άνεσης και περιβαλλόταν από εχθρούς μέρα νύχτα. Αλλά οι συνθήκες της φυλάκισης σταδιακά άλλαξαν. Οι κάτοικοι της Άκκα και η κυβέρνησή της πείστηκαν για την αθωότητα της μικρής ομάδας των μπαχάι που είχαν εξοριστεί στην πόλη τους. Για άλλη μια φορά οι άνθρωποι προσελκύστηκαν από τη σοφία και την αγάπη αυτής της ασυνήθιστης Προσωπικότητας, παρόλο που η πλειονότητα δεν καταλάβαινε τη σπουδαία Του υπόσταση. Μετά από περίπου εννέα χρόνια, οι πύλες της φυλακής άνοιξαν στον Μπαχαλλά και στους οπαδούς Του. Ο αγαπημένος Του Γιος ο Αμπντολ-Μπαχά κατάφερε να εξασφαλίσει ένα αξιοπρεπές μέρος για τον Πατέρα Του για να ζήσει έξω από τα τείχη της πόλης και τελικά μπόρεσε ο Αμπντολ-Μπαχά να ενοικιάσει ένα σπίτι στην εξοχή όπου ο Μπαχαλλά μπόρεσε να περάσει τα υπολειπόμενα δεκατρία χρόνια της ζωής Του με σχετική ειρήνη και ηρεμία. Τώρα γνωρίζουμε αυτό το σπίτι ως Μέγαρο Μπαχτζι και εκεί απεβίωσε τον Μάιο του 1892 στο αποκορύφωμα του μεγαλείου και της δόξας Του.

Ο Μπαχαλλά ύψωσε το λάβαρο της οικουμενικής ειρήνης και αλληλεγγύης και αποκάλυψε τον Λόγο του Θεού. Παρόλο που οι εχθροί Του συνδύασαν τις δυνάμεις τους εναντίον Του, κατάφερε να τους νικήσει όπως Του είχε υποσχεθεί ο Θεός όταν ήταν υπό αλυσίδες στο σκοτεινό μπουντρούμι στην Τεχεράνη. Στη διάρκεια της ζωής Του, το Μήνυμά Του αναζωογόνησε τις καρδιές χιλιάδων ανθρώπων. Και σήμερα, οι διδασκαλίες Του συνεχίζουν να εξαπλώνονται στον κόσμο. Κανείς δεν μπορεί να Τον εμποδίσει από το να πετύχει τον απώτερο σκοπό Του, που είναι η ενοποίηση της ανθρωπότητας σε μια οικουμενική Υπόθεση, σε μια κοινή Πίστη.

Η παραπάνω περιγραφή της ζωής του Μπαχαλλά είναι σχετικά μακροσκελής. Προτού προχωρήσουμε στις παρακάτω ασκήσεις, θα πρέπει να διαβάσετε την περιγραφή παράγραφο με παράγραφο στην ομάδα σας και να κάνετε ερωτήσεις ο ένας από τον άλλον μέχρι που να μάθετε το περιεχόμενο καλά και να μπορείτε να το παρουσιάσετε με ευκολία. Ο ακόλουθος χάρτης θα σας βοηθήσει να θυμηθείτε τη διαδρομή των εξοριών του Μπαχαλλά και τα γεγονότα που συνέβησαν στην πορεία.

1. Μπορεί να το βρείτε βοηθητικό να καταγράψετε στον χώρο που σας παρέχεται, με βάση την παραπάνω περιγραφή, την ακολουθία των κύριων γεγονότων που συσχετίζονται με τη ζωή του Μπαχαλλά.

2. Στη συζήτηση γύρω από το θέμα της ζωής του Μπαχαλλά, υπάρχουν κάμποσες έννοιες που είναι ανάγκη να τονιστούν, εκτός από την αλληλουχία των γεγονότων. Ιδιαίτερης σημασίας είναι ο στοχασμός για τις δοκιμασίες που υπέμεινε εξαιτίας της αγάπης Του για την ανθρωπότητα, καθώς και για τις ασυνήθιστες νίκες που επιτεύχθηκαν από την Πίστη Του παρά την εναντίωση. Ας χαραχτούν αυτά τα λόγια στο μυαλό και στην καρδιά μας.

«Η Πανάρχαια Ωραιότητα συμφώνησε να δεθεί με αλυσίδες, ώστε η ανθρωπότητα να απελευθερωθεί από τα δεσμά της και δέχτηκε να φυλακιστεί σε αυτό το ισχυρότατο Φρούριο ώστε όλος ο κόσμος να φτάσει στην αληθινή ελευθερία. Ήπια ως την τελευταία σταγόνα το κύπελλο της θλίψης ώστε όλοι οι λαοί της γης να φτάσουν στην παντοτινή αγαλλίαση και να γεμίσουν χαρά. Αυτό οφείλεται στο έλεος του Κυρίου σας, του Φιλεύσπλαχνου, του Παντελεήμονα. Δεχτήκαμε να ταπεινωθούμε, ω πιστοί στην Ενότητα του Θεού, ώστε εσείς να εξυψωθείτε και υποφέραμε πολλαπλές δοκιμασίες ώστε εσείς να ευημερήσετε και να ακμάσετε. Εκείνος ο Οποίος έχει έρθει να οικοδομήσει εκ νέου ολόκληρο τον κόσμο, δείτε πώς αυτοί που έχουν προσάψει εταίρους στο Θεό, Τον έχουν αναγκάσει να κατοικήσει στην πιο έρημη απ' όλες τις πόλεις!»¹⁰

3. Όταν μιλάμε για τις δοκιμασίες του Μπαχαλλά, θα πρέπει να προσέχουμε να μην Τον παρουσιάζουμε σαν ένα αβοήθητο θύμα των εχθρών Του. Πρόθυμα δέχτηκε να δεθεί με αλυσίδες προκειμένου να ελευθερώσει την ανθρωπότητα. Η ιστορία της ζωής Του, παρόλο που είναι γεμάτη με μεγάλες δοκιμασίες, είναι στην ουσία γεμάτη θριάμβους. Με τη βοήθεια του επιμελητή της ομάδας σας, μπορείτε να ετοιμάσετε μία σύντομη ομιλία για τις δοκιμασίες και τις νίκες του Μπαχαλλά βασισμένη πάνω στην τωρινή γνώση για τη ζωή Του; Οι παρακάτω ερωτήσεις μπορεί να σας βοηθήσουν.

α. Γιατί δέχτηκε ο Μπαχαλλά να δεθεί με αλυσίδες;

β. Γιατί δέχτηκε ο Μπαχαλλά να φυλακιστεί;

γ. Γιατί ήπιε ο Μπαχαλλά από το κύπελλο της θλίψης;

δ. Γιατί δέχτηκε ο Μπαχαλλά να ταπεινωθεί;

ε. Γιατί υπέμεινε ο Μπαχαλλά τόσες πολλές δοκιμασίες;

στ. Ο Μπαχαλλά δέχτηκε να υποφέρει επειδή ήταν ανίσχυρος να πράξει αλλιώς;

ζ. Αν ο Μπαχαλλά δεν ήταν ανίσχυρος μπροστά στους εχθρούς Του, τότε γιατί δέχτηκε να υποφέρει;

ΜΕΡΟΣ 7ο

Η δεύτερη επίσκεψη της Αλεξάνδρας στο σπίτι των Σαντσέζ είναι τόσο ευχάριστη όσο και η πρώτη. Ο κύριος και η κυρία Σαντσέζ είναι ήδη κάπως εξοικειωμένοι με την ιστορία της ζωής του Μπαχαλλά, αλλά χαίρονται να μάθουν περισσότερα από την παρουσίαση της Αλεξάνδρας και σαφώς έχουν συγκινηθεί από την περιγραφή των δοκιμασιών Του. «Φαίνεται,» στοχάζεται η κυρία Σαντσέζ κάποια στιγμή, «ότι οι Φανερώσεις του Θεού πάντα υποφέρουν από τα χέρια εκείνων που διψούν για ηγεσία και εγκόσμια εξουσία.» Η Αλεξάνδρα αποφασίζει ότι ταιριάζει να μοιραστεί μαζί τους το απόσπασμα που έχει αποστηθεί –που κι εσείς, επίσης, γνωρίζετε από τη μελέτη σας του τελευταίου κεφαλαίου- στο οποίο ο Μπαχαλλά μιλάει για τις δοκιμασίες που υπέμεινε για χάρη της ανθρωπότητας, έτσι ώστε να απελευθερωθούμε από την καταπίεση και να φτάσουμε στη διαρκή ευτυχία. Και οι τρεις φίλοι νιώθουν εμψυχωμένοι από τη συζήτηση εκείνης της μέρας.

Σκεπτόμενη την επόμενη επίσκεψή της η Αλεξάνδρα συμπεραίνει αμέσως ότι η υπόσταση του Αμπντολ-Μπαχά θα ήταν ένα φυσικό θέμα συζήτησης. Αυτά είναι τα σημεία που θα φροντίσει να καλύψει:

Ο μεγαλύτερος Γιος του Μπαχαλλά, ο Αμπντολ-Μπαχά, είναι η πλέον μοναδική μορφή στην ανθρώπινη ιστορία, και δεν μπορούμε να βρούμε καμία προσωπικότητα σαν τη δική Του σε καμία προηγούμενη θρησκεία. Αναγνώρισε τη θεϊκή υπόσταση του Πατέρα Του ενώ ήταν ακόμη παιδί και μοιράστηκε μαζί Του τις εξορίες και τις δοκιμασίες Του. Στη δική Του φροντίδα και προστασία άφησε ο Μπαχαλλά την μπαχάι κοινότητα μετά τον θάνατό Του. Ποτέ δε θα μπορούσαμε να εκτιμήσουμε πλήρως την τεράστια ευεργεσία που απέμεινε ο Μπαχαλλά στην ανθρωπότητα προσφέροντάς μας όχι μόνο τη μεγαλειώδη Του Αποκάλυψη αλλά επίσης και τον Γιο Του, μέσα από του Οποίου τις γνώσεις και τη σοφία, είπε, ο κόσμος θα λάμβανε καθοδήγηση και φώτιση.

Όταν μελετούμε τη ζωή και τα λόγια του Αμπντολ-Μπαχά, αποκτούμε ενόραση για τη μοναδική θέση που κατέχει σ' αυτή την Αποκάλυψη. Είναι σημαντικό να έχουμε κατά νου τρεις πτυχές αυτής της υπόστασης.

Πρώτον, ο Αμπντολ-Μπαχά είναι το Κέντρο της Συνθήκης του Μπαχαλλά. Ο τελευταίος σύναψε μία συνθήκη με τους οπαδούς Του καλώντας τους να κατευθύνουν την καρδιά τους προς το κέντρο εκείνο και να είναι εντελώς αφοσιωμένοι σ' αυτό. Στη Θέληση και Διαθήκη Του, ο Αμπντολ-Μπαχά όρισε τον Σόγκι Εφέντι, τον Φύλακα της Πίστης, να είναι το κέντρο στο οποίο θα έπρεπε όλοι να στραφούν μετά τον θάνατό Του. Σήμερα, αυτό το κέντρο είναι ο Παγκόσμιος

Οίκος Δικαιοσύνης, που έχει εγκαθιδρυθεί σύμφωνα με την απερίφραστη εντολή του Μπαχαλλά και τις σαφείς οδηγίες που έχουν δοθεί από τον Αμπντολ-Μπαχά και τον Φύλακα. Η δύναμη της Συνθήκης κρατά δεμένη μαζί την μπαχάι κοινότητα και την προστατεύει από τη διαίρεση και την αποσύνθεση.

Δεύτερον, ο Αμπντολ-Μπαχά είναι ο αλάνθαστος Ερμηνευτής των λόγων του Μπαχαλλά. Είναι τόσο απέραντη η αποκάλυψη του Μπαχαλλά, τόσο βαθυστόχαστες οι έννοιες που διαφυλάσσονται στα λόγια Του, που το θεώρησε απαραίτητο ν' αφήσει πίσω Του έναν Ερμηνευτή, έναν τον Οποίο θα ενέπνεε ο Ίδιος. Συνεπώς, για τις επόμενες γενιές, η ανθρωπότητα θα μπορεί να κατανοεί τις διδασκαλίες του Μπαχαλλά μελετώντας τις ερμηνείες του Αμπντολ-Μπαχά στις αναρίθμητες Πινακίδες Του και στις επικυρωμένες μεταγραφές των ομιλιών Του. Ο φύλακας ήταν ο Ερμηνευτής των διδασκαλιών του Μπαχαλλά μετά τον Αμπντολ-Μπαχά. Μ' εκείνον ολοκληρώθηκε το έργο της ερμηνείας και κανείς δεν έχει τη δικαιοδοσία να ερμηνεύσει τα λόγια του Μπαχαλλά για τα υπόλοιπα χρόνια της Αποστολής Του.

Στο παρελθόν, κάθε θρησκεία επλήγη από διαιρέσεις που προκλήθηκαν από διαφορετικές ερμηνείες κειμένων από τις Ιερές Γραφές της. Αλλά σ' αυτή την Αποκάλυψη, όταν υπάρχει κάποια αβεβαιότητα σχετικά με την έννοια μιας δήλωσης του Μπαχαλλά, όλοι στρέφονται προς τις ερμηνείες του Αμπντολ-Μπαχά και του Φύλακα. Αν συνεχίζει να υπάρχει αβεβαιότητα, μπορεί κανείς να στραφεί προς τον Παγκόσμιο Οίκο Δικαιοσύνης για διευκρίνιση. Δεν υπάρχει χώρος, λοιπόν, για διαμάχη σχετικά με το νόημα των διδασκαλιών και η ενότητα της Πίστης προστατεύεται.

Τρίτον, ο Αμπντολ-Μπαχά είναι το τέλειο Παράδειγμα των διδασκαλιών του Πατέρα Του. Παρόλο που ποτέ δεν μπορούμε να ελπίσουμε ότι θα φτάσουμε σ' έναν τέτοιο βαθμό τελειότητας, θα πρέπει πάντα να Τον έχουμε μπροστά στα μάτια μας και να πασχίζουμε ν' ακολουθούμε το παράδειγμά Του. Όταν διαβάζουμε στις Γραφές για την αγάπη, μπορούμε να στραφούμε προς τον Αμπντολ-Μπαχά και εκεί να δούμε την ίδια την ουσία της αγάπης και της καλοσύνης. Όταν διαβάζουμε για την αγνότητα, τη δικαιοσύνη, την εντιμότητα, τη χαρά και τη γενναιοδωρία, μπορούμε να στραφούμε σ' Αυτόν και να σκεφτούμε τη ζωή Του και θα δούμε πώς φάνέρωνε αυτές τις ιδιότητες με απόλυτη τελειότητα.

Το σημάδι της ζωής του Αμπντολ-Μπαχά ήταν, φυσικά, η υποτέλειά Του. Το όνομα Αμπντολ-Μπαχά σημαίνει «ο υπηρέτης του Μπαχά», και αυτός ήταν ο τίτλος που προτιμούσε περισσότερο από όλους τους άλλους που Του αποδόθηκαν. Τα ακόλουθα λόγια του Αμπντολ-Μπαχά αποτελούν έκφραση του φλογερού πόθου Του να υπηρετεί:

«Το όνομά μου είναι Αμπντολ-Μπαχά. Η διάκρισή μου είναι Αμπντολ-Μπαχά. Η πραγματικότητά μου είναι Αμπντολ-Μπαχά. Ο έπαινός μου είναι Αμπντολ-Μπαχά. Υποτέλεια στην Ευλογημένη Τελειότητα είναι το ένδοξο και λαμπρό μου διάδημα και η υπηρεσία σε όλη την ανθρώπινη φυλή η αιώνια θρησκεία μου... Κανένα όνομα, κανέναν τίτλο, καμιά αναφορά, κανέναν έπαινο δεν έχω, ούτε θα έχω ποτέ, παρά μόνο Αμπντολ-Μπαχά. Αυτή είναι η λαχτάρα μου. Αυτός είναι ο μεγάλος μου πόθος. Αυτή είναι η αιώνια ζωή μου. Αυτή είναι η παντοτινή μου δόξα».¹¹

Σαφώς αυτό που σχεδιάζει να μοιραστεί η Αλεξάνδρα με τους Σαντσέζ στην επόμενη επίσκεψή της δεν είναι άλλο από μία παρουσίαση μιας πλέον μοναδικής μορφής. Η εκτίμηση της θέσης που κατέχει ο Αμπντολ-Μπαχά σ' αυτή την Αποκάλυψη θα συνεχίσει να μεγαλώνει στα επόμενα χρόνια. Στη ζωή σας, καθώς βαδίζετε το μονοπάτι της

υπηρεσίας, θα έχετε πολλές ευκαιρίες ν' ανακαλέσετε στον νου το παράδειγμά Του και να συλλογιστείτε τα λόγια Του. Ήδη στην προηγούμενη ενότητα, εξοικειωθήκατε με μερικά από τα λόγια Του και ενθαρρυνθήκατε να μάθετε να εκφράζετε με τον δικό Του τρόπο ιδέες που διατυπώνονται στις Πινακίδες και στις δημόσιες ομιλίες Του. Για την ώρα, για να σταθεροποιήσετε την τωρινή σας κατανόηση για την υπόστασή Του, θα πρέπει να συζητήσετε με τα άλλα μέλη της ομάδας σας τα κύρια σημεία που αναφέρονται παραπάνω και να εξασκηθείτε λέγοντάς τα καλά. Ο στοχασμός πάνω στο κείμενο που παρατίθεται θα σας εμπνεύσει στις προσπάθειές σας να προοδεύσετε στο μονοπάτι της υπηρεσίας.

ΜΕΡΟΣ 8ο

Ένα ερώτημα που υπάρχει στον νου της Αλεξάνδρας από τότε που άρχισε τις επισκέψεις της στον κύριο και στην κυρία Σαντσέζ είναι ποια θέματα συζήτησης θα τους βοηθήσουν να γίνουν πιο σταθεροί και ενεργοί πρωταγωνιστές στη διαδικασία οικοδόμησης κοινότητας στη γειτονιά. Από τη μία, υπάρχουν θέματα όπως η προσευχή, η αθανασία της ψυχής και η σταθερότητα στην αγάπη του Θεού που ελπίζει να συζητήσει μαζί τους, διότι τα θεμέλια της πνευματικής τους ζωής πρέπει να ενισχύονται συνεχώς. Από την άλλη, θα τους είναι σημαντικό ν' αποκτήσουν ένα όραμα για το είδος της κοινότητας που βαθμιαία αναπτύσσεται και να ξέρουν ότι μπορούν να κάνουν πολύτιμες συνεισφορές στην πραγματοποίησή του. Στη διάρκεια της συζήτησής της με τον κύριο και την κυρία Σαντσέζ για την υπόσταση του Αμπντολ-Μπαχά, η Αλεξάνδρα βαθμιαία φτάνει στο σημείο να αντιληφθεί ποιο θα πρέπει να είναι το θέμα της επόμενης επίσκεψής της. «Έχουν καταλάβει με μεγάλη σαφήνεια τον σκοπό της Πίστης που είναι η ενοποίηση των ανθρώπων,» σκέφτεται. «Άρα, το θέμα που θα πρέπει πιθανόν να εξερευνήσουμε τώρα είναι πώς να χτίσουμε και να διατηρήσουμε μία ενοποιημένη κοινότητα.»

Η Αλεξάνδρα ξεκινά την τέταρτη επίσκεψή της περιγράφοντας τις δραστηριότητες που γίνονται από μία σχετικά μικρή ομάδα φίλων στη γειτονιά. «Καθώς αυξάνονται οι αριθμοί μας,» εξηγεί, «η πιο απαιτητική ευθύνη που πρέπει όλοι μας να επωμιστούμε θα είναι να γίνουμε όλο και πιο ενωμένοι στα λόγια μας, στις σκέψεις μας και στις πράξεις μας. Αν συμφωνείτε, λοιπόν, σήμερα μπορούμε να εξερευνήσουμε το θέμα της ενότητας μαζί.»

«Μπορώ να καταλάβω πόσο σημαντική είναι η ενότητα για την ανάπτυξη της κοινότητάς μας,» αποκρίνεται η κυρία Σαντσέζ.

«Πάντως, το μήνυμα ενότητας του Μπαχαλλά ήταν αυτό που προσέλκυσε πρώτα τις καρδιές μας στις διδασκαλίες Του,» λέει ο κύριος Σαντσέζ.

«Έχω διαλέξει μερικές ιδέες κι έχω βρει ένα απόσπασμα για την κάθε μία,» λέει η Αλεξάνδρα.

«Αν δε σας πειράζει, μπορούμε να τις δούμε μία μία και να τις συζητήσουμε.»

Παρακάτω είναι η λίστα με τις ιδέες της Αλεξάνδρας:

- Για να είναι η κοινότητά μας πραγματικά ενωμένη, ο κάθε ένας από μας πρέπει ν' αποφεύγει τη διαμάχη και την έριδα. Ο Μπαχαλλά δηλώνει:

«Τίποτα απολύτως δεν μπορεί, την Ημέρα αυτή, να ζημιώσει αυτή την Υπόθεση περισσότερο από τη διχόνοια, τη διαμάχη, τη φιλονικία, την αποξένωση και την απάθεια ανάμεσα στους αγαπημένους του Θεού. Αποφεύγετε αυτά με τη δύναμη του Θεού και την υπέρτατη βοήθειά Του και προσπαθήστε να ενώσετε τις καρδιές των ανθρώπων στο όνομά Του, του Ενοποιού, του Παντογνώστη, του Πάνσοφου.»¹²

- Θα πρέπει να τρέφουμε αγάπη για τον καθένα στην κοινότητα, μια αγάπη που είναι αντανάκλαση της αγάπης μας για τον Θεό. Ο Αμπντολ-Μπαχά λέει:

«Να είστε σε τέλεια ενότητα. Ποτέ μη θυμώνετε ο ένας με τον άλλον Ν' αγαπάτε τα πλάσματα για χάρη του Θεού και όχι για τον εαυτό τους. Ποτέ δε θα είστε θυμωμένοι ή ανυπόμονοι αν τους αγαπάτε για χάρη του Θεού. Η ανθρωπότητα δεν είναι τέλεια. Υπάρχουν ατέλειες σε κάθε ανθρώπινο ον, και θα νιώσετε δυστυχισμένοι αν κοιτάζετε τους ίδιους τους ανθρώπους. Αλλά αν ατενίζετε τον Θεό, θα τους αγαπήσετε και θα είστε καλοί μαζί τους, διότι ο κόσμος του Θεού είναι ο κόσμος της τελειότητας και του απόλυτου ελέους.»¹³

- Αν, παρ' όλη την αγάπη που νιώθουμε ο ένας για τον άλλον, προκαλούνται εντάσεις μεταξύ μας, θα πρέπει αμέσως να θυμηθούμε αυτή τη συμβουλή του Αμπντολ-Μπαχά:

«Ζητώ από όλους σας να συγκεντρώσει ο καθένας όλες τις σκέψεις της καρδιάς του στην αγάπη και την ενότητα. Όταν έρχεται μια σκέψη πολέμου, αντικρούστε την με μια πιο δυνατή σκέψη ειρήνης. Μια σκέψη μίσους πρέπει να καταστρέφεται από μια ισχυρότερη σκέψη αγάπης. Σκέψεις πολέμου φέρνουν την καταστροφή κάθε αρμονίας, ευημερίας, ηρεμίας και ευχαρίστησης.

«Σκέψεις αγάπης οικοδομούν αδελφосύνη, ειρήνη, φιλία και χαρά.»¹⁴

- Και αν, έχοντας καταβάλει κάθε προσπάθεια να ελέγξουμε τα πάθη μας, τα βλέπουμε να μας καταβάλλουν και μπλεκόμαστε σε διαμάχη με άλλους, θα πρέπει να υπενθυμίζουμε στον εαυτό μας αυτά τα λόγια του Μπαχασολλά:

«Αν προκύψουν οποιεσδήποτε διαφορές μεταξύ σας, φέρτε Με μπροστά στα μάτια σας και ας παραβλέψει ο ένας τα σφάλματα του άλλου για χάρη του ονόματός Μου και σαν δείγμα της αγάπης σας για τη φανερή και λαμπρή Υπόθεσή Μου.»¹⁵

- Η πνευματική πειθαρχία να παραβλέπουμε τα σφάλματα των άλλων, εστιάζοντας στις αξιόπαινες ιδιότητές τους και απέχοντας ολοκληρωτικά από την κακολογία αποτελεί μία πολύ αποτελεσματική μέθοδο ενάντια στη διχόνοια. Ξεπερνούμε πιο εύκολα την τάση να κακολογούμε όταν αγαπάμε ο ένας τον άλλον. Θα πρέπει να θυμόμαστε ότι τείνουμε να μη βλέπουμε τα σφάλματα εκείνων που αγαπάμε και δε δυσκολευόμαστε καθόλου να τους κοιτάζουμε με ένα μάτι που παραβλέπει την αμαρτία. Ο Αμπντολ-Μπαχά λέει:

«Το ατελές μάτι βλέπει ατέλειες. Το μάτι που καλύπτει σφάλματα ατενίζει τον Δημιουργό των ψυχών. Αυτός τις έχει δημιουργήσει, τις εκπαιδεύει και προνοεί για αυτές, τις προικίζει με ικανότητα και ζωή, όραση και ακοή. Συνεπώς, αυτές είναι τα σημάδια του μεγαλείου Του. Πρέπει ν' αγαπάτε και να είστε καλοί με όλους, να νοιάζεστε για τους φτωχούς, να προστατεύετε τους αδύναμους, να θεραπεύετε τους αρρώστους, να διδάσκετε και να εκπαιδεύετε τους αμαθείς.»¹⁶

Ο Μπαχασολλά μας προτρέπει:

«Ω Σύντροφε του Θρόνου! Μην ακούς κανένα κακό και μη βλέπεις κανένα κακό, μην εξευτελίζεις τον εαυτό σου, ούτε να αναστενάζεις και να θρηνείς. Μη λες κακό, για να μην το ακούσεις να λέγεται σ' εσένα και μη μεγαλοποιείς τα σφάλματα των άλλων, για να μην εμφανιστούν μεγάλα τα δικά σου· μην εύχεσαι την ταπείνωση κανενός, για να μη φανερωθεί η δική σου ταπείνωση. Ζήσε λοιπόν τις ημέρες της ζωής σου, που είναι λιγότερες από μια φευγαλέα στιγμή, με τον νου σου άσπιλο, την καρδιά σου ακηλίδωτη, τις σκέψεις σου αγνές και τη φύση σου καθαγιασμένη, ούτως ώστε, ελεύθερος και ικανοποιημένος, να μπορέσεις να εγκαταλείψεις αυτή τη θνητή μορφή, να καταφύγεις στον μυστικό παράδεισο και να κατοικήσεις στο αιώνιο βασίλειο παντοτινά.»¹⁷

Και μας λέει:

«Ω Μετανάστες! Έχω προορίσει τη γλώσσα για τη μνεία Μου, μην τη μολύνετε με κακολογίες. Αν σας κυριεύσει η φλόγα του εγωισμού, θυμηθείτε τα δικά σας ελαττώματα και όχι τα ελαττώματα των πλασμάτων Μου, αφού ο καθένας από σας γνωρίζει τον ίδιο του τον εαυτό καλύτερα από ό,τι γνωρίζει τους άλλους.»¹⁸

- Η ενότητα δεν είναι απλώς η έλλειψη διαμάχης και διχόνοιας και η αγάπη δεν πρέπει να εκφράζεται μόνο με λόγια. Μπορούμε μόνο να ισχυριστούμε ότι η αληθινή ενότητα υπάρχει ανάμεσά μας αν η αγάπη του ενός για τον άλλον μεταφράζεται σε υπηρεσία προς την κοινότητα και αν οι δραστηριότητές μας διέπονται από ένα πνεύμα συνεργασίας και αλληλοβοήθειας. Ο Αμπντολ-Μπαχά μας ζητάει:

«Μην αναπαύεσαι, ούτε για μια στιγμή, και μην επιζητάς την άνεση, ούτε για ένα λεπτό. Αντιθέτως να μοχθείς με καρδιά και ψυχή ώστε να μπορέσεις να προσφέρεις αφοσιωμένη υπηρεσία έστω σ' έναν ανάμεσα στους φίλους και να δώσεις χαρά και αγαλλίαση έστω σε μία φωτισμένη καρδιά. Αυτή είναι η αληθινή ευεργεσία και μέσω αυτής φωτίζεται το μέτωπο του Αμπντολ-Μπαχά. Να είσαι ο συνεταιρός μου και ο συνεργάτης μου σ' αυτό.»¹⁹

Και δηλώνει:

«Η υπέρτατη ανάγκη της ανθρωπότητας είναι η συνεργασία και η αμοιβαιότητα. Όσο πιο ισχυροί είναι οι δεσμοί της αδελφούσης και της αλληλεγγύης ανάμεσα στους ανθρώπους, τόσο μεγαλύτερη θα είναι η δύναμη της εποικοδομητικότητας και της εκπλήρωσης σε όλους τους τομείς της ανθρωπίνης δραστηριότητας.»²⁰

- Ένα πολύ σημαντικό κλειδί στην επιτυχημένη κοινοτική δράση είναι η ειλικρινής και στοργική συζήτηση σε όλα τα ζητήματα. Μέσα από τη συζήτηση, οι ποικίλοι τρόποι με τους οποίους κοιτάζουμε ένα ζήτημα συγχωνεύονται μαζί και ανακαλύπτουμε ποια κατεύθυνση θα πρέπει ν' ακολουθήσουμε στις συλλογικές μας δράσεις. Μέσα από τη συζήτηση, επιτυγχάνουμε ενότητα στη σκέψη και με τις σκέψεις και τις απόψεις μας ενωμένες, δημιουργούμε σχέδια για την πρόοδο των κοινοτήτων μας. Ο Αμπντολ-Μπαχά λέει για εκείνους που συζητούν:

«Οι βασικές προϋποθέσεις για εκείνους που συσκέπτονται μαζί είναι αγνότητα πρόθεσης, ακτινοβολία πνεύματος, αποδέσμευση απ' όλα εκτός του Θεού, έλξη προς τις Θείες Ευωδίες Του, ταπεινότητα και ταπεινοφροσύνη μεταξύ των αγαπημένων Του, υπομονή και ανεκτικότητα στις δυσκολίες και υπηρεσία στο υψηλό Του Κατώφλι. Αν βοηθηθούν μεγαλόψυχα στο ν' αποκτήσουν αυτές τις ιδιότητες, θα τους παρασχεθεί νίκη από το αόρατο Βασίλειο του Μπαχά.»²¹

- Η ενότητα στη σκέψη δεν εκπληρώνεται αν δεν μεταφράζεται σε ενότητα στην πράξη. Ενεργώντας με ενότητα δε σημαίνει ότι όλοι κάνουμε τα ίδια πράγματα. Αντιθέτως, στην ενοποιημένη δράση τα ποικίλα ταλέντα των μελών μιας κοινότητας χρησιμοποιούνται στο έπακρο. Οι δυνάμεις μας πολλαπλασιάζονται και, ακόμη κι όταν οι αριθμοί μας είναι ακόμα μικροί, μπορούμε να πετύχουμε αυτά που μεγάλες και ισχυρές οργανώσεις στον κόσμο είναι ανίκανες να κατορθώσουν.

Ο Αμπντολ-Μπαχά λέει:

«Οποτεδήποτε άγιες ψυχές, αντλώντας από τις ουράνιες δυνάμεις, εγείρονται με τέτοιες ιδιότητες πνεύματος και πορεύονται ενωμένες, παρατεταγμένες η μία μετά την άλλη, η κάθε μία από εκείνες τις ψυχές θα είναι σαν χίλιες και τα

φουσκωμένα κύματα εκείνου του ισχυρού ωκεανού θα είναι σαν τους μαχητές του Ουράνιου Πλήθους.»²²

Αφού θα έχετε διαβάσει τα παραπάνω προσεχτικά και θα έχετε συζητήσει κάθε σημείο του περιεχομένου με τα μέλη της ομάδας σας, θα θελήσετε να βοηθήσετε ο ένας τον άλλον στο να εξασκηθείτε στην παρουσίαση του θέματος όπως κάνατε με τα προηγούμενα τρία. Θα βρείτε τις παρακάτω ασκήσεις βοηθητικές για τις προσπάθειές σας.

1. Συμπληρώστε τις ακόλουθες προτάσεις:
 - α. Τίποτα απολύτως δεν μπορεί, την Ημέρα αυτή, να ζημιώσει αυτή την Υπόθεση περισσότερο από _____ και τη διαμάχη, τη φιλονικία, την αποξένωση και την απάθεια ανάμεσα στους αγαπημένους του Θεού.
 - β. Τίποτα απολύτως δεν μπορεί, την Ημέρα αυτή, να ζημιώσει αυτή την Υπόθεση περισσότερο από τη διχόνοια και τη _____, τη φιλονικία, την αποξένωση και την απάθεια ανάμεσα στους αγαπημένους του Θεού.
 - γ. _____, την Ημέρα αυτή, να ζημιώσει αυτή την Υπόθεση περισσότερο από τη διχόνοια, τη διαμάχη, τη φιλονικία, την αποξένωση και την απάθεια ανάμεσα στους αγαπημένους του Θεού.
 - δ. Τίποτα απολύτως δεν μπορεί, την Ημέρα αυτή, να ζημιώσει αυτή την Υπόθεση περισσότερο από τη διχόνοια, τη διαμάχη, τη φιλονικία, την αποξένωση και _____ ανάμεσα στους αγαπημένους του Θεού.
 - ε. Τίποτα απολύτως δεν μπορεί, την Ημέρα αυτή, να ζημιώσει αυτή την Υπόθεση περισσότερο από τη διχόνοια και τη διαμάχη, _____, την αποξένωση και την απάθεια ανάμεσα στους αγαπημένους του Θεού.
 - στ. Τίποτα απολύτως δεν μπορεί, την Ημέρα αυτή, να ζημιώσει αυτή την Υπόθεση περισσότερο από τη διχόνοια και τη διαμάχη, τη φιλονικία, _____ και την απάθεια, ανάμεσα στους αγαπημένους του Θεού.
 - ζ. Τίποτα απολύτως δεν μπορεί, την Ημέρα αυτή, να ζημιώσει _____ περισσότερο από τη διχόνοια και τη διαμάχη, τη φιλονικία, την αποξένωση και την απάθεια, ανάμεσα στους αγαπημένους του Θεού.
2. Στο δεύτερο απόσπασμα ο Αμπντολ-Μπαχά μας λέει:
 - α. Πρέπει να ζούμε σε τέλεια _____.
 - β. Ποτέ δεν πρέπει να _____ ο ένας με _____.
 - γ. Πρέπει ν' αγαπάμε όλους τους ανθρώπους για _____ και όχι για τον εαυτό τους.
 - δ. Ποτέ δε θα είμαστε _____ ή _____ αν αγαπάμε τους ανθρώπους για _____.
 - ε. Η ανθρωπότητα δεν είναι _____.
 - στ. Πάντα θα _____ αν κοιτάζουμε _____.

- ζ. Αν ατενίζουμε _____, θα _____ τους ανθρώπους και θα είμαστε _____ μαζί τους.
3. Στο τρίτο απόσπασμα, ο Αμπντολ-Μπαχά μας λέει:
- α. Πρέπει ο καθένας μας να συγκεντρώσουμε όλες τις σκέψεις της καρδιάς μας στην _____ και στην _____.
- β. Όταν μας έρχεται μια σκέψη πολέμου, θα πρέπει να την αντικρούσουμε με _____.
- γ. Μία σκέψη μίσους μπορεί να καταστραφεί με _____.
- δ. Οι σκέψεις πολέμου φέρνουν την καταστροφή κάθε _____, _____, _____ και _____.
- ε. Οι σκέψεις αγάπης οικοδομούν _____, _____, _____ και _____.
4. Τι θα πρέπει να κάνετε όταν βλέπετε να προκύπτουν διαφορές ανάμεσα σε σας και σε άλλους στην κοινότητα;
- _____
- _____
- _____
5. Περιγράψτε την πνευματική πειθαρχία που σας βοηθάει να συνεισφέρετε στην ενότητα της κοινότητάς σας:
- _____
- _____
- _____
6. Ποιο από τα ακόλουθα συνεισφέρουν στην ενότητα;
- ___ Όταν βλέπουμε τα ελαττώματα των άλλων
- ___ Όταν παραβλέπουμε τα λάθη των άλλων
- ___ Όταν σχολιάζουμε τα ελαττώματα κάποιου σ' έναν φίλο
- ___ Όταν υπερβάλλουμε ή αλλάζουμε μια ιστορία κάνοντας κάποιον να φαίνεται κακός
- ___ Όταν σκεπτόμαστε τα λάθη των άλλων
7. Γιατί κριτικάρουμε κάποιους ανθρώπους όταν κάνουν ένα λάθος, αλλά όχι άλλους που κάνουν ακριβώς το ίδιο πράγμα;
- _____
- _____
- _____
8. Είναι δυνατόν να υπάρχει ενότητα σε μια κατάσταση όπου οι άνθρωποι κακολογούν κάποιον; Γιατί όχι;
- _____
- _____

9. Το να πει κανείς ψέματα για κάποιον είναι προφανώς λάθος. Αλλά είναι άραγε σωστό να κάνει κανείς επικριτικά σχόλια σε άλλους για κάτι που όντως έχει κάνει κάποιος;

10. Ποια είναι η διαφορά μεταξύ κακολογίας, κουτσομπολιού και κριτικής;

11. Τι επίδραση έχει το κουτσομπολιό, η κακολογία και η συνεχής κριτική πάνω στην κοινότητα;

12. Πώς μπορούμε να εξαλείψουμε αυτές τις συνήθειες από τη ζωή μας;

13. Τι θα συνέβαινε αν μιλούσαμε για τους ανθρώπους σαν να ήταν παρόντες;

14. Αν κουτσομπολεύουμε μπροστά στα παιδιά, τι επίδραση θα έχει αυτό πάνω τους;

15. Από πού προέρχεται η τάση να κουτσομπολεύουμε και να κακολογούμε;

16. Ο Μπαχαλλά μας προτρέπει: «Αν σας κυριεύσει η φωτιά του εγωισμού _____ και όχι _____, αφού ο καθένας από σας γνωρίζει _____ καλύτερα από ό,τι _____.»

τάξη παιδιών ή να βοηθήσει με την ομάδα εφήβων που σχηματίζεται στη γειτονιά. Σ' αυτήν την περίπτωση, θα μπορούσε βαθμιαία ν' αναλάβει μεγαλύτερη ευθύνη για την ομάδα καθώς θα προχωράει σε όλη την πορεία μέχρι το Βιβλίο 5, που θα την προετοιμάσει να υπηρετήσει ως εμπυχωτρία.» Η Αλεξάνδρα έχει παρακολουθήσει διάφορες συγκεντρώσεις για νέους οι οποίες, επειδή ήταν εστιασμένες σε ορισμένα θέματα συζήτησης, έχουν οδηγήσει στη συμμετοχή πολλών στη διαδικασία του ινστιτούτου. Αποφασίζει ότι θα ακολουθήσει την ίδια αλληλουχία ιδεών στη συνομιλία της με την Μπεατρίς την επόμενη μέρα. Έτσι ξεκινάει η συζήτηση:

Όλοι μας θέλουμε να βλέπουμε τον κόσμο να γίνεται ένα καλύτερο μέρος. Προσδοκούμε ένα μέλλον στο οποίο η οικουμενική ειρήνη θα έχει εγκαθιδρυθεί και η ανθρώπινη οικογένεια θα ζει με αρμονία. Ένα τέτοιο μέλλον δεν είναι ένα όνειρο και μπορεί να χτιστεί αν όλο και περισσότεροι από μας καταβάλλουμε προσπάθεια για να συνεισφέρουμε στην καλύτερευση του κόσμου. Βαθιά μέσα στην καρδιά μας ο καθένας από μας έχουμε την επιθυμία να υπηρετούμε τις κοινότητές μας. Αυτό που χρειαζόμαστε είναι ν' αναπτύξουμε την ικανότητά μας ν' αναλάβουμε ανιδιοτελείς πράξεις υπηρεσίας για το κοινό καλό.

Μπορούμε να σκεφτούμε την υπηρεσία μας προς την ανθρωπότητα φανταζόμενοι ένα μονοπάτι υπηρεσίας στο οποίο βαδίζουμε μαζί. Αυτό το μονοπάτι είναι ανοιχτό προς όλους. Ο καθένας επιλέγει να εισέλθει σ' αυτό και προχωρούμε ο καθένας με τον δικό του ρυθμό. Δε βαδίζουμε μόνοι μας σ' αυτό το μονοπάτι. Υπηρετούμε δίπλα στους φίλους μας, μαθαίνοντας μαζί και συνοδεύοντας ο ένας τον άλλον. Κάθε βήμα που παίρνουμε δημιουργεί χαρά και σιγουριά και κάθε προσπάθεια που καταβάλλουμε φέρνει θείες επιβεβαιώσεις.

Αρέσει στην Μπεατρίς αυτό που ακούει και ακολουθεί μία ζωηρή συζήτηση μετά από αυτή τη σύντομη παρουσίαση. Προτού προχωρήσουμε πιο κάτω, ας κάνουμε μία παύση εδώ και ας στοχαστούμε τη φύση της αλληλεπίδρασης μεταξύ των δύο καινούργιων φίλων. Η Αλεξάνδρα έχει αποφασίσει να ενασχοληθεί με μια συνομιλία ουσίας προκειμένου να προσκαλέσει την Μπεατρίς να συμμετάσχει στη διαδικασία του ινστιτούτου. Γιατί δε θα ήταν αρκετό να πει απλώς στην Μπεατρίς ότι προσφέρεται μία σειρά μαθημάτων από το ινστιτούτο και να την προσκαλέσει να συμμετάσχει σ' αυτά;

ΜΕΡΟΣ 10ο

Η συνομιλία ανάμεσα στην Αλεξάνδρα και την Μπεατρίς συνεχίζεται για περίπου δύο ώρες. Παρακάτω υπάρχουν μερικές επιπλέον ιδέες που μοιράζεται η Αλεξάνδρα με την καινούργια φίλη της. Καταλαβαίνουμε, φυσικά, ότι δεν κάνει μία μακροσκελή και αδιάκοπη παρουσίαση. Μεγάλο μέρος των δύο ωρών δαπανάται επεξεργαζόμενες μαζί τις ιδέες που σκιαγραφούνται σ' αυτές τις παραγράφους:

Είμαστε νέες, διαθέτουμε ενέργεια κι έχουμε μεγάλο ενθουσιασμό. Ο κόσμος νομίζει ότι είμαστε ανέμελες. Αλλά αντιθέτως, ανησυχούμε για την κακή κατάσταση της ανθρωπότητας και θα θέλαμε να δούμε να γίνεται μία αληθινή αλλαγή στην κοινωνία. Και πρέπει επίσης να σκεφτούμε και τη δική μας ζωή –εκπαίδευση, εργασία, φίλους, οικογένεια. Κάθε χρόνο, όσο μεγαλώνουμε περισσότερο, καταλήγουμε να επωμιζόμαστε περισσότερες ευθύνες. Οι γονείς μας περιμένουν

πολλά από μας. Μερικές φορές, όταν σκέφτομαι όλες μου τις ευθύνες, νιώθω συγκλονισμένη. Μετά θυμάμαι ένα απόσπασμα από τις μπαχάι γραφές που έχω αποστηθίσει: «Η ζωή του ανθρώπου έχει την άνοιξή της και είναι προικισμένη με θαυμαστή δόξα. Η περίοδος της νιότης χαρακτηρίζεται από δύναμη και σφρίγος και διακρίνεται ως η πιο εκλεκτή εποχή της ανθρώπινης ζωής.»

Αυτό που θα ήθελα να μοιραστώ μαζί σου είναι ότι πολλοί νέοι άνθρωποι σ' όλον τον κόσμο σε κοινότητες όπως τις δικές μας συνειδητοποιούν ότι οι ενέργειές τους μπορούν να κατευθύνονται από έναν διπλό σκοπό: ν' αναλαμβάνουν τη δική τους διανοητική και πνευματική ανάπτυξη και να συνεισφέρουν στη μεταμόρφωση της κοινωνίας. Αυτές οι δύο πτυχές του σκοπού μας αλληλοσυνδέονται. Αναπτύσσοντας τις δικές μας ικανότητες, γινόμαστε πιο ικανοί να υπηρετούμε άλλους και να βοηθάμε ο ένας τον άλλον, αναπτυσσόμαστε ως άτομα και ενισχύουμε τις ιδιότητες που διαθέτουμε.

Εδώ εντάσσεται η ιδέα ενός μονοπατιού υπηρεσίας που ανέφερα πριν. Το βάδισμά του δεν είναι κάτι που απλώς προσθέτουμε στη ζωή μας. Προσδίδει νόημα σε οτιδήποτε κάνουμε. Η υπηρεσία προς την κοινότητα μάς βοηθά να καταλάβουμε καλύτερα τον σκοπό της εκπαίδευσής μας, να ξεκαθαρίσουμε τις σκέψεις μας για το μέλλον, ν' αναπτύξουμε τις ιδιότητες που χρειαζόμαστε για να συνεισφέρουμε στην ευεξία των οικογενειών μας. Ενισχύει τις φιλίες μας. Μας προστατεύει από το να σπαταλούμε τις ενέργειές μας σε ασήμαντες επιδιώξεις.

Σκεπτόμενοι την πνευματική και διανοητική μας ανάπτυξη, πρέπει να έχουμε επίγνωση των πολλών δυνάμεων που μας επηρεάζουν. Μερικές από αυτές, όπως οι δυνάμεις της γνώσης, της δικαιοσύνης και της αγάπης, μας κινούν προς τη σωστή κατεύθυνση και πρέπει να μάθουμε να ευθυγραμμίζομαστε με αυτές. Άλλες, όπως οι δυνάμεις του υλισμού και του εγωκεντρισμού, κάνουν το αντίθετο και πρέπει ν' αντιστεκόμαστε σ' αυτές. Πρέπει να πασχίζουμε να επιτύχουμε την αριστεία και να έχουμε πίστη ότι οι προσπάθειές μας θα ευλογούνται από τη θεϊκή επιβεβαίωση.

Και σκεπτόμενοι τις συνεισφορές μας στη μεταμόρφωση της κοινωνίας – μεταμόρφωση ενός κόσμου βίας, φτώχειας και δυστυχίας σ' έναν κόσμο ειρήνης, ευημερίας και αρμονίας- πρέπει να έχουμε υπόψη τόσο την υλική όσο και την πνευματική πρόοδο. Η υλική πρόοδος για όλους τους ανθρώπους δεν μπορεί να επιτευχθεί αν δεν κάνουμε και πνευματική πρόοδο. Μόνο αν αυτές οι δύο προχωρούν χέρι χέρι θα επιτευχθεί η καλύτερη κατάσταση του κόσμου. Υπάρχει και ένα άλλο απόσπασμα που έχω απομνημονεύσει: «Ο υλικός πολιτισμός μοιάζει με τη λάμπα, ενώ ο πνευματικός πολιτισμός είναι το φως μέσα σ' εκείνη τη λάμπα. Αν ενωθούν ο υλικός και ο πνευματικός πολιτισμός, τότε θα έχουμε το φως και τη λάμπα μαζί και το αποτέλεσμα θα είναι τέλει.»

Καθώς βαδίζουμε στο μονοπάτι της υπηρεσίας, μαθαίνουμε να εργαζόμαστε με ομάδες ατόμων, ιδιαίτερα με παιδιά και εφήβους, βοηθώντας τους ν' αποκτούν γνώσεις, δεξιότητες και πνευματικές ιδιότητες. Μαθαίνουμε επίσης να δίνουμε προσοχή στην ενότητα των κοινοτήτων μας. Άτομα, οικογένειες και οργανώσεις που επιθυμούν να συνεισφέρουν στην πρόοδο μιας κοινότητας πρέπει να συνεργάζονται. Πρέπει να χτίσουν ένα κοινό όραμα και έναν κοινό σκοπό και ν' αφήσουν πίσω τους τις διάφορες διαμάχες.

Είναι σημαντικό, λοιπόν, ως νέοι ν' αναπτύξουμε τη συνήθεια της αρμονικής αλληλεπίδρασης με άλλους. Είναι ανάγκη να είμαστε φίλοι: συνοδεύουμε ο ένας τον άλλον στο έργο που κάνουμε, αποδεχόμαστε ο ένας τις συνεισφορές του άλλου, ενθαρρύνουμε και υποστηρίζουμε ο ένας τον άλλον, αντιλαμβανόμαστε τις δυνάμεις ο ένας του άλλου, επιζητούμε και προσφέρουμε χρήσιμες συμβουλές ο

ένας στον άλλον και χαιρόμαστε με τα επιτεύγματα των άλλων. Βαδίζοντας στο μονοπάτι της υπηρεσίας, πρέπει να πράττουμε, να αναλογιζόμαστε τις πράξεις μας, να συζητάμε και να μελετάμε μαζί.

Τις τελευταίες δεκαετίες, η μπαχάι κοινότητα έχει πετύχει να εδραιώσει ένα πολύ ιδιαίτερο είδος θεσμού μάθησης ουσιαστικά σε κάθε χώρα του κόσμου. Αυτά τα ινστιτούτα, όπως τα αποκαλούμε, προσφέρουν σειρές μαθημάτων που ενισχύουν τις ικανότητές μας να υπηρετούμε την κοινότητα. Μελετώντας αυτές τις σειρές, αποκτούμε την πνευματική ενόραση και τις πρακτικές δεξιότητες που χρειάζονται για να κινηθούμε μπροστά στο μονοπάτι της υπηρεσίας μαζί. Καθώς προχωρούμε μέσω αυτών η ικανότητά μας να εκτελούμε όλο και πιο σύνθετες πράξεις υπηρεσίας μεγαλώνει. Σε όλη την πορεία, συνοδευόμαστε από εκείνους που είναι πιο έμπειροι από ό,τι εμείς και, με τον καιρό, φτάνουμε φυσιολογικά στο σημείο να συνοδέψουμε φίλους με λιγότερη εμπειρία. Εξ' αρχής, είμαστε όλοι πρωταγωνιστές της προσωπικής και κοινωνικής μεταμόρφωσης, αναλαμβάνοντας πρόθυμα την ευθύνη της δικής μας μάθησης και της υπηρεσίας προς την κοινότητα.

Το να είμαστε «πρωταγωνιστές» σημαίνει να έχουμε τη βούληση να δρούμε με περίσκεψη, να εμμένουμε στις προσπάθειές μας και να αποκτούμε και να εφαρμόζουμε τη γνώση σε κάθε βήμα. Ένας πρωταγωνιστής δεν είναι απλώς ένας παθητικός παραλήπτης πλεονεκτημάτων αλλά ένας ενεργητικός συνεισφέρων στην πρόοδο. Το να είναι κανείς πρωταγωνιστής πρέπει να μάθει να ασκεί δημιουργική και πειθαρχημένη πρωτοβουλία. Οι σειρές του ινστιτούτου μας βοηθούν να ενισχύσουμε την ικανότητά μας να είμαστε πρωταγωνιστές στη διαδικασία οικοδόμησης κοινότητας.

Θα πρέπει να αφιερώσουμε ένα λεπτό για να στοχαστούμε τις ιδέες των παραπάνω παραγράφων. Όπως αναφέρθηκε στην αρχή του κεφαλαίου, η Αλεξάνδρα δεν παρουσίαζε απλώς τις ιδέες τη μία μετά την άλλη αλλά φρόντιζε ώστε η Μπεατρίς να έχει άφθονη ευκαιρία να τις σκεφτεί και να συνεισφέρει στη συζήτηση. Εκείνο που μπορεί να θέλετε να εξετάσετε –αφού θα είχατε την ευκαιρία να συζητήσετε κάθε παράγραφο στην ομάδα σας και θα έχετε μάθει να εκφράζετε οι ίδιοι τις ιδέες καλά- είναι αν η συζήτηση έχει αναπτυχθεί στο σημείο που η Αλεξάνδρα να ένιωθε πεπεισμένη στο να μοιράζεται μερικά λόγια για μερικά από τα μαθήματα του Ινστιτούτου Ρούχι και στο να προσκαλέσει την Μπεατρίς να συμμετάσχει στη μελέτη του Βιβλίου 1. Μπορείτε να γράψετε στον παρακάτω χώρο τι θα λέγατε αν ήσασταν στη θέση της; Πώς θα περιγράφατε τα Βιβλία 1 και 2 και τις πράξεις υπηρεσίας που αυτά καθιστούν αναγκαίες; Μια σύντομη αναφορά σε πράξεις υπηρεσίας που γίνονται σε ακόλουθα βιβλία –ειδικά στις τάξεις διδασκαλίας για την πνευματική εκπαίδευση παιδιών και την καθοδήγηση μιας ομάδας εφήβων ως εμψυχωτές της- θα βοηθούσε αναμφίβολα την Μπεατρίς ν' αποκτήσει ένα όραμα για το ποια υπηρεσία θα μπορούσε να προσφέρει στο μέλλον. Ο επιμελητής της ομάδας σας μπορεί να σας βοηθήσει να γράψετε μερικές προτάσεις για αυτές τις δύο πράξεις υπηρεσίας, παρόμοιες με εκείνες που θα μπορούσε να προσθέσει η Αλεξάνδρα προσκαλώντας την Μπεατρίς στη μελέτη του Βιβλίου 1.

ΜΕΡΟΣ 12ο

Οι επισκέψεις της Αλεξάνδρας στην οικογένεια Σαντσέζ συνεχίζονται για μερικές εβδομάδες ακόμη και έχουν την ευκαιρία να συζητήσουν διάφορα θέματα που προκύπτουν με τρόπο φυσικό από τις συζητήσεις για τη σπουδαιότητα της προσευχής –η ζωή της ψυχής, ανάπτυξη πνευματικών ιδιοτήτων, υπακοή στους νόμους και στις διατάξεις του Θεού και σταθερότητα στην αγάπη Του. Σε μία περίπτωση, επίσης συνομιλούν λίγο για τους θεσμούς της Διαχειριστικής Τάξης, ιδιαίτερα για τα Τοπικά και Εθνικά Πνευματικά Συμβούλια. Δε χρειάζεται να εξετάσουμε το περιεχόμενο που καλύφτηκε στη διάρκεια κάθε επίσκεψης που ακολούθησε. Υπάρχουν, ωστόσο, δύο ερωτήματα που προκύπτουν συχνά ανάμεσα στους συμμετέχοντες σε μια σειρά συζητήσεων όπως αυτό που φανταζόμαστε. Το πρώτο έχει να κάνει με τη φύση των συναντήσεων που γίνονται από την κοινότητα και το δεύτερο με τους οικονομικούς πόρους. Θα ασχοληθούμε με το θέμα των συναντήσεων, ιδιαίτερα της Γιορτής Δεκαεννέα Ημερών, σ' αυτό το κεφάλαιο και θα δούμε το θέμα των οικονομικών στο επόμενο.

Τα ακόλουθα σημεία, λοιπόν, θα μπορούσαν να διαμορφώσουν τη βάση για μια συζήτηση πάνω στο θέμα της Γιορτής Δεκαεννέα Ημερών:

- Στην μπαχάι κοινότητα γίνονται συγκεντρώσεις για διάφορους σκοπούς –για προσευχή, μελέτη, εορτασμό ειδικών περιστάσεων, συζήτηση για κοινωνικές υποθέσεις και υπηρεσία προς την κοινωνία, συζήτηση σχεδίων δράσης. Ο Μπαχαολλά δίνει την ακόλουθη υπόσχεση:

«Μα τη ζωή Μου και την Υπόθεσή Μου! Πέριξ οποιασδήποτε κατοικίας μπορεί να εισέρχονται οι φίλοι του Θεού και από την οποία θα υψώνονται οι παρακλήσεις τους ενώ εξυμνούν και δοξάζουν τον Κύριο, θα περιστρέφονται οι ψυχές των αληθινών πιστών και όλοι οι ευνοημένοι άγγελοι.»²³

- Το άκουσμα του Λόγου του Θεού σε συγκεντρώσεις ανάμεσα στους φίλους φέρνει χαρά στις καρδιές και ενισχύει δεσμούς ενότητας. Ο Μπαχαολλά μας προτρέπει:

«Επιβάλλεται στους φίλους σε οποιονδήποτε τόπο κι αν είναι, να συναθροίζονται σε συγκεντρώσεις και εκεί να μιλούν σοφά και με ευφράδεια, και να διαβάζουν τους στίχους του Θεού. Διότι τα Λόγια του Θεού είναι αυτά που ανάβουν τη φωτιά της αγάπης και την αναζωπυρώνουν.»²⁴

Ο Αμπντολ-Μπαχά γράφει:

«Οργανώστε συναθροίσεις και απαγγείλετε και ψάλλετε τις ουράνιες Διδασκαλίες, έτσι ώστε ίσως η χώρα εκείνη να φωτιστεί με το φως της αλήθειας και εκείνος ο τόπος να μπορέσει, μέσω των επιβεβαιώσεων του Αγίου Πνεύματος, να γίνει ένας τερπνός παράδεισος, διότι αυτή η εποχή είναι ο αιώνας του Πανένδοξου Κυρίου και η μελωδία της ενότητας του κόσμου της ανθρωπότητας φτάνει στα αφτιά σε όλη την Ανατολή και τη Δύση.»²⁵

- Από όλες τις μπαχάι συναντήσεις, η Γιορτή Δεκαεννέα Ημερών αξίζει ιδιαίτερη αναφορά. Το μπαχάι ημερολόγιο περιλαμβάνει δεκαεννέα μήνες από δεκαεννέα μέρες ο καθένας και σε κάθε περιοχή, οι μπαχάι συγκεντρώνονται μια φορά τον μήνα για αυτή τη συνάντηση όπως έχει προστάξει ο ίδιος ο Μπαχαολλά:
- **«Αληθινά, επιβάλλεται σ' εσάς να προσφέρετε μία γιορτή, μια φορά κάθε μήνα, ακόμη κι αν είναι να προσφερθεί μόνο νερό. Διότι ο Θεός έχει επιδιώξει να συνενώσει τις καρδιές, ακόμη και αν είναι με τον συνδυασμό γήινων και ουράνιων μέσων.»²⁶**

- Η Γιορτή Δεκαεννέα Ημερών αποτελείται από τρία μέρη. Το πρώτο μέρος είναι το ευλαβικό μέρος, στη διάρκεια του οποίου απαγγέλλονται προσευχές και διαβάζονται κείμενα από τις Άγιες Γραφές. Το δεύτερο είναι το διαχειριστικό μέρος, στη διάρκεια του οποίου λαμβάνει χώρα συζήτηση για τις υποθέσεις της κοινότητας. Το τρίτο μέρος είναι το κοινωνικό.
- Παίρνουμε μια γεύση από τη σπουδαιότητα του ευλαβικού μέρους της Γιορτής Δεκαεννέα Ημερών από τα ακόλουθα λόγια του Αμπντολ-Μπαχά:

«Ω σεις πιστοί υπηρέτες της Πανάρχαιας Ωραιότητας! Σε κάθε θρησκευτικό κύκλο και θεϊκή αποστολή η γιορτή έχει τιμηθεί και αγαπηθεί και το στρώσιμο του τραπέζιού για τους λάτρεις του Θεού έχει θεωρηθεί μία αξιόπαινη πράξη. Αυτό ισχύει ειδικά σήμερα, σ' αυτόν τον υπεράνω συγκρίσεων θρησκευτικό κύκλο, σ' αυτήν την πλέον γενναιόδωρη των εποχών, που έχει επικροτηθεί εξαιρετικά, διότι πραγματικά λογαριάζεται μεταξύ των συγκεντρώσεων εκείνων που τελούνται για τη λατρεία και την εξύμνηση του Θεού. Εδώ ψέλνονται οι άγιοι στίχοι, οι ουράνιες ωδές και ύμνοι και η καρδιά σκιρτά και εκστασιάζεται.»²⁷

- Στη διάρκεια του διαχειριστικού μέρους της Γιορτής, οι συγκεντρωμένοι φίλοι ακούνε αναφορές για τις δραστηριότητες των μπαχάι κοινοτήτων από κοντά και μακριά, συζητούν για τις υποθέσεις της Πίστης στη δική τους κοινότητα και για τις συνεισφορές τους στην ευεξία της κοινωνίας, εξοικειώνονται με την καθοδήγηση που λαμβάνεται από τον Παγκόσμιο Οίκο Δικαιοσύνης, στοχάζονται την πρόοδο των σχεδίων τους και προσφέρουν προτάσεις στους θεσμούς της Πίστης. Οι συζητήσεις στις Γιορτές Δεκαεννέα Ημερών είναι υπέρτατης σημασίας, διότι, μέσω αυτών, κάθε άτομο μπορεί να συμμετάσχει στις υποθέσεις της παγκόσμιας μπαχάι κοινότητας.
- Όσο για το κοινωνικό μέρος της Γιορτής, αυτή είναι η ώρα για συναδελφσύνη και φιλοξενία. Μπορεί να παιχτεί μουσική, να δοθούν ανυψωτικές ομιλίες και να γίνουν παρουσιάσεις από τα παιδιά. Σε συντομία, προσεχτικά επιλεγμένες πολιτιστικές εκδηλώσεις, συνάμα αξιοπρεπείς και χαρούμενες, μπορούν να χρησιμοποιηθούν προκειμένου να εμπλουτίσουν αυτό το μέρος.
- Η Γιορτή Δεκαεννέα Ημερών αποτελεί σημαντικό γνώρισμα της Διαχειριστικής Τάξης της Πίστης. Συνδυάζει τις ευλαβικές, διαχειριστικές και κοινωνικές πτυχές της κοινοτικής ζωής. Όλες αυτές οι πτυχές θα πρέπει να τονίζονται ισάξια, διότι η επιτυχία της Γιορτής εξαρτάται από τη σωστή ισορροπία ανάμεσα σε αυτά τα τρία στοιχεία. Σε ένα μήνυμα γραμμένο τον Αύγουστο του 1989, ο Παγκόσμιος Οίκος Δικαιοσύνης δηλώνει:

«Η Παγκόσμια Τάξη του Μπαχαολλά περικλείει όλες τις ομάδες της ανθρώπινης κοινωνίας. Ενσωματώνει τις πνευματικές, διαχειριστικές και κοινωνικές διαδικασίες της ζωής, και διοχετεύει την ικανότητα έκφρασης του ανθρώπου, με τις ποικίλες μορφές της, στην οικοδόμηση ενός καινούργιου πολιτισμού. Η Γιορτή Δεκαεννέα Ημερών αγκαλιάζει όλες αυτές τις πτυχές στην ίδια τη βάση της κοινωνίας. Είτε λειτουργεί στο χωριό, στην κωμόπολη, στην πόλη, είναι ένας θεσμός του οποίου μέλη είναι όλος ο λαός του Μπαχά. Πρόθεσή της είναι να προωθήσει την ενότητα, να εξασφαλίσει την πρόοδο και να καλλιεργήσει ένα πνεύμα χαράς.»²⁸

- Μία τόσο σημαντική εκδήλωση όπως είναι η Γιορτή Δεκαεννέα Ημερών δεν μπορεί να οργανωθεί βιαστικά. Μέσω προσευχής και περισυλλογής, κάθε άτομο πρέπει να προετοιμάζεται για τη Γιορτή και στη διάρκεια της ίδιας της εκδήλωσης, όλοι θα πρέπει να συμμετέχουν με καρδιά και νου, είτε διαβάζοντας στο ευλαβικό μέρος ή απλώς ακούγοντας τα κείμενα που απαγγέλλονται, είτε δίνοντας αναφορές,

λαμβάνοντας καθοδήγηση, ή κάνοντας προτάσεις, είτε ενεργώντας ως οικοδεσπότες ή απλώς γινόμενοι κοινωνοί της φιλοξενίας με χαρά και ακτινοβολία. Στην ίδια επιστολή για τη Γιορτή Δεκαεννέα Ημερών, ο Παγκόσμιος Οίκος Δικαιοσύνης δηλώνει:

«Σημαντικές πλευρές της προετοιμασίας της Γιορτής περιλαμβάνουν τη σωστή επιλογή αναγνωσμάτων, τον ορισμό, εκ των προτέρων, καλών αναγνωστών και μία αίσθηση ευπρέπειας τόσο στην παρουσίαση όσο και στην αποδοχή του ευλαβικού προγράμματος. Η προσοχή στο περιβάλλον στο οποίο πρόκειται να διεξαχθεί η Γιορτή, είτε είναι μέσα είτε έξω, επηρεάζει σημαντικά την όλη εμπειρία. Η καθαριότητα, η διάταξη του χώρου από πρακτική και διακοσμητική άποψη- όλα αυτά παίζουν έναν σπουδαίο ρόλο. Η συνέπεια στην ώρα αποτελεί επίσης ένα κριτήριο καλής προετοιμασίας.

«Σ' έναν μεγάλο βαθμό, η επιτυχία της Γιορτής εξαρτάται από την ποιότητα της προετοιμασίας και τη συμμετοχή του ατόμου. Ο αγαπημένος Διδάσκαλος προσφέρει την ακόλουθη συμβουλή: 'Δώστε μεγάλο βάρος στις συγκεντρώσεις Δεκαεννέα Ημερών, έτσι ώστε σ' αυτές τις περιστάσεις οι αγαπημένοι του Κυρίου και οι δούλες του Ελεήμονα να στρέψουν το πρόσωπό τους προς τη Βασιλεία, να ψάλλουν τις δεήσεις, να ικετεύσουν την αρωγή του Θεού, να γοητευθούν με χαρά ο ένας από τον άλλον και ν' αναπτυχθούν στην αγνότητα και στην αγιότητα και στον φόβο του Θεού και στην αντίσταση στο πάθος και στο εγώ. Έτσι θα διαχωρίσουν τον εαυτό τους από αυτόν τον στοιχειώδη κόσμο και θα βυθιστούν στις φλόγες του πνεύματος.'»²⁹

Όπως πάντα, θα πρέπει να διαβάσετε τις παραπάνω ιδέες κάμποσες φορές και να τις συζητήσετε στην ομάδα σας έτσι ώστε να μάθετε να τις λέτε με άνεση. Οι ακόλουθες ασκήσεις θα σας βοηθήσουν ν' αποκτήσετε περαιτέρω ενόραση για τη σπουδαιότητα της Γιορτής Δεκαεννέα Ημερών:

1. Τι μας διαβεβαιώνει ο Μπαχαλλά ότι θα χαρακτηρίζει κάθε κατοικία στην οποία συγκεντρωνόμαστε για να εξυμνήσουμε και να δοξάσουμε τον Κύριο;

2. Στο δεύτερο απόσπασμα παραπάνω, ο Μπαχαλλά μας λέει ότι, όταν μαζευόμαστε σε συγκεντρώσεις, θα πρέπει να μιλάμε _____ και με _____ και να διαβάζουμε _____. Διότι τα Λόγια του Θεού είναι εκείνα που _____ και _____.
3. Στο τρίτο απόσπασμα παραπάνω, ο Αμπντολ-Μπαχά μας συμβουλεύει να οργανώνουμε συγκεντρώσεις και ν' απαγγέλλουμε και να ψέλνουμε τις ουράνιες Διδασκαλίες, έτσι ώστε
____ η χώρα στην οποία ζούμε να _____.
____ ο τόπος όπου κατοικούμε να γίνει _____.
_____.
4. Πόσοι μήνες υπάρχουν στο μπαχάι ημερολόγιο; _____
5. Πόσες μέρες υπάρχουν σε κάθε μήνα; _____

6. Ποια ιδιαίτερη συγκέντρωση λαμβάνει χώρα μεταξύ των μπαχάι μια φορά τον μήνα;

7. Ποια είναι τα τρία μέρη της Γιορτής Δεκαεννέα Ημερών; _____

8. Τα μέρη της Γιορτής Δεκαεννέα Ημερών ακολουθούν κάποια σειρά; _____
9. Ποιος είναι ο σκοπός του ευλαβικού μέρους της Γιορτής; _____

10. Ποιος είναι ο σκοπός του διαχειριστικού μέρους της Γιορτής;

11. Ποιος είναι ο σκοπός του κοινωνικού μέρους της Γιορτής;

12. Ποια από τα ακόλουθα θέματα θα ήταν κατάλληλα για συζήτηση στη διάρκεια του διαχειριστικού μέρους της Γιορτής;
- Οι οικονομικές ανάγκες που δημιουργούν τα εγχειρήματα της κοινότητας
 - Τα σκορ της εθνικής ομάδας ποδοσφαίρου
 - Πώς να επιλυθεί μια διαφωνία μεταξύ δύο μελών της κοινότητας
 - Η πρόοδος των μαθημάτων παιδιών στην κοινότητα
 - Η έννοια ενός κειμένου από τις Γραφές που μελετούσε ένα μέλος της κοινότητας την προηγούμενη εβδομάδα
 - Ο παλμός του προγράμματος εφήβων στην κοινότητα
 - Τοπικές ευκαιρίες για εργασία που ανοίγονται για τους νέους
 - Η υποστήριξη που μπορεί να προσφέρει η κοινότητα σε ομάδες εφήβων των οποίων τα σχέδια υπηρεσίας έχουν γίνει σύνθετα
 - Επισκέψεις σε γονείς παιδιών και εφήβων που συμμετέχουν σε εκπαιδευτικά προγράμματα που προάγονται από το Ινστιτούτο
 - Η ενίσχυση του ευλαβικού χαρακτήρα της κοινότητας
 - Το πρόγραμμα των εκπομπών που μεταδίδονται στην τηλεόραση
 - Η γνώση που έχει αποκτηθεί για τη δημιουργία μιας χαρούμενης και πειθαρχημένης ατμόσφαιρας στους κύκλους μελέτης

___ Ο εορτασμός της επόμενης Αργίας

___ Πρωτοβουλίες κοινωνικής δράσης που προκύπτουν από τη διαδικασία οικοδόμησης κοινότητας

13. Συζητήστε το ακόλουθο ερώτημα με την ομάδα σας: Γιατί είναι τόσο σημαντική η ισορροπία ανάμεσα στα τρία μέρη της Γιορτής;
14. Τώρα συζητήστε τις δύο παρακάτω ερωτήσεις
 - α. Πώς θα προετοιμαζόσασταν για τη Γιορτή αν ήσασταν εσείς οικοδεσπότες;
 - β. Πώς θα προετοιμαζόσασταν για τη Γιορτή αν απλώς συμμετείχατε σ' αυτήν;

ΜΕΡΟΣ 13ο

Το δεύτερο ερώτημα που συχνά προκύπτει σε συζητήσεις για την Πίστη είναι το πώς η μπαχάι κοινότητα καλύπτει τις οικονομικές της ανάγκες. Παρακάτω είναι μερικά σημεία που μπορούν να σας βοηθήσουν ν' ανταποκριθείτε σε τέτοια ερωτήματα:

- Το εργαλείο που χρησιμοποιεί η μπαχάι κοινότητα για να φροντίσει τις υλικές της ανάγκες είναι το μπαχάι Ταμείο. Το διαχειρίζονται οι θεσμοί της Πίστης σε διαφορετικά επίπεδα: σε τοπικό, εθνικό, ηπειρωτικό και διεθνές. Οι μπαχάι πιστεύουν ότι οι ίδιοι θα πρέπει να επωμίζονται τα έξοδα των προσπαθειών για την προώθηση της Πίστης τους, και συνεπώς το Ταμείο δέχεται συνεισφορές μόνο από μέλη της κοινότητας.
- Η συνεισφορά στο Ταμείο είναι μία εθελουσία πράξη. Είναι εμπιστευτική με την έννοια ότι είναι ένα ζήτημα μεταξύ του ατόμου και των θεσμών της Πίστης. Τα ονόματα όσων συνεισφέρουν και τα ποσά που δίνονται δεν ανακοινώνονται. Δεν ασκείται καμιά πίεση πάνω στα μέλη της κοινότητας για να συνεισφέρουν. Οι θεσμοί κάνουν γενικές εκκλήσεις στην κοινότητα, της υπενθυμίζουν τη σπουδαιότητα του Ταμείου και τονίζουν τις ανάγκες του. Συχνά, η κοινότητα θέτει έναν στόχο συνεισφοράς για τον εαυτό της. Αλλά τα ποσά δεν είναι ποτέ καθορισμένα για τα άτομα και τα χρήματα δεν ζητιούνται. Επαφίεται στο κάθε άτομο να αποφασίσει, σύμφωνα με τη δική του/της κατανόηση των αρχών που εμπεριέχονται σ' αυτή την πράξη, πόσο να συνεισφέρει.
- Ο πολιτισμός που προσπαθούμε να χτίσουμε θα είναι ένας ευημερών, τόσο υλικά όσο και πνευματικά. Ο πλούτος είναι αποδεκτός μόνο αν τηρούνται ορισμένες προϋποθέσεις. Θα πρέπει να τον αποκτήσουμε μέσω τίμιας εργασίας. Θα πρέπει να τον ξοδεύουμε για το καλό της ανθρωπότητας. Και ολόκληρη η ανθρωπότητα θα πρέπει να νιώθει εξυψωμένη. Είναι απαράδεκτο λίγοι να είναι υπερβολικά πλούσιοι ενώ η πλειονότητα να στερείται τα εντελώς αναγκαία της ζωής. Ο Μπαχαλλά μας λέει:

«Οι καλύτεροι από τους ανθρώπους είναι αυτοί που κερδίζουν τα προς το ζην με την εργασία τους και ξοδεύουν για τον εαυτό τους και τους συγγενείς τους για την αγάπη του Θεού, του Κυρίου όλων των κόσμων.»³⁰

«... πρέπει να παράγετε άφθονους και θαυμάσιους καρπούς, για να ωφελείστε εσείς οι ίδιοι και οι άλλοι απ' αυτούς. Έτσι επιβάλλεται ο καθένας να ασχολείται με τέχνες και επαγγέλματα, διότι εκεί βρίσκεται το μυστικό του πλούτου, ω άνθρωποι της κατανόησης!»³¹

Και ο Αμπντολ-Μπαχά εξηγεί:

«Ο πλούτος είναι εξαιρετικά αξιόπαινος αρκεί ολόκληρος ο πληθυσμός να είναι πλούσιος. Αν, ωστόσο, λίγοι κατέχουν υπέρμετρα πλούτη ενώ οι υπόλοιποι είναι φτωχοί, και κανένας καρπός ή κανένα όφελος δεν προκύπτει από εκείνον τον πλούτο, τότε είναι μόνο ένα βάρος για τον κάτοχό του.»³²

- Για να χτίσουμε μία κοινωνία που είναι απαλλαγμένη από την αδικία και την αθλιότητα, πρέπει να είμαστε όλοι γενναιόδωροι και δοτικοί. Αν οι οικονομικοί μας πόροι είναι πενιχροί, θα πρέπει να συνεισφέρουμε κάτι στην πρόοδο της ανθρωπότητας, διότι η αληθινή ευημερία μπορεί να επιτευχθεί μόνο με την προσφορά. Η γενναιοδωρία είναι μία ιδιότητα της ανθρώπινης ψυχής. Δεν έχει καμιά σχέση με τις υλικές μας συνθήκες. Στα Απόκρυφα Λόγια, ο Μπαχαολλά λέει:

«Το να δίνει κανείς και να είναι γενναιόδωρος είναι χαρακτηριστικά δικά Μου· μακάριος αυτός που στολίζεται με τις αρετές Μου.»³³

- Θα πρέπει να θυμόμαστε ότι η αληθινή πηγή οποιουδήποτε πλούτου κατέχουμε είναι ο Θεός, ο Ευεργετικός στους πάντες. Εκείνος μας χορηγεί τα μέσα της συντήρησής μας. Εκείνος καθιστά δυνατή την πρόοδό μας. Και όταν συνεισφέρουμε στο Ταμείο, ξοδεύουμε για την Υπόθεσή Του ένα μερίδιο από αυτά που μας έχει δώσει. Για τους μπαχάι, λοιπόν, η προσφορά στο Ταμείο δεν είναι απλώς ένα ζήτημα γενναιοδωρίας. Είναι επίσης μία πνευματική γενναιοδωρία και μια σπουδαία ατομική ευθύνη. Ο Φύλακας μας συμβουλεύει:

«Πρέπει να είμαστε σαν την κρήνη ή σαν την πηγή που συνεχώς αδειάζει ό,τι έχει και συνεχώς ξαναγεμίζει από μια αόρατη πηγή. Το να δίνουμε συνεχώς για το καλό των συνανθρώπων μας ανεμπόδιστοι από τον φόβο της φτώχειας και βασιζόμενοι στην αδιάκοπη χάρη της Πηγής κάθε πλούτου και κάθε καλού –αυτό είναι το μυστικό της σωστής ζωής.»³⁴

Θα έχετε μια ευκαιρία να εξετάσετε μερικές από αυτές τις ιδέες σε μεγαλύτερο βάθος σε επόμενα μαθήματα αυτής της ακολουθίας, που πραγματεύονται το θέμα των υλικών μέσων. Προς το παρόν, σας ενθαρρύνουμε, όπως πάντα, να συζητήσετε κάθε σημείο του παραπάνω περιεχομένου και να εκτελέσετε τις ακόλουθες ασκήσεις έτσι ώστε να μάθετε να εκφράζετε τις ιδέες με φυσικό τρόπο και με άνεση:

1. Με βάση τα αποσπάσματα, συμπληρώστε τα κενά στις παρακάτω προτάσεις:

α. Ο Μπαχαολλά μας λέει ότι θα πρέπει να κερδίζουμε _____ και να _____.

β. Θα πρέπει να παράγουμε _____ και _____ καρπούς, για να _____ εμείς οι ίδιοι και οι άλλοι _____.

γ. Ο καθένας από μας θα πρέπει _____ με _____ και _____, διότι εκεί βρίσκεται _____ του _____.

δ. Ο Αμπντολ-Μπαχά εξηγεί ότι ο πλούτος είναι _____, αρκεί _____ να είναι πλούσιος.

ε. Αν, _____ κατέχουν υπέρμετρα _____ ενώ οι _____, και κανένας _____ ή _____ δεν προκύπτει από εκείνον τον _____, τότε είναι μόνο ένα _____ για τον _____.

διάστημα από τότε που αφήσαμε την ιστορία μας και ότι η Μπεατρίς μελετάει τώρα το Βιβλίο 2. Η Αλεξάνδρα ρωτάει τη φίλη της αν θα ήθελε να τη συνοδεύσει όταν επισκέπτεται τις οικογένειες μερικών εφήβων που πρόκειται να ιδρύσουν μια ομάδα με τη βοήθειά της. Εκείνη δέχεται πρόθυμα.

Η Αλεξάνδρα εξηγεί στην Μπεατρίς πώς το φαντάζεται. «Θα ξεκινήσουμε κάθε επίσκεψη,» την ενημερώνει, «συστήνοντας στους γονείς το πρόγραμμα στο οποίο έδειξαν ενδιαφέρον να συμμετάσχουν ο γιος ή η κόρη τους και αναφέροντας ότι είναι μέρος της διαδικασίας οικοδόμησης κοινότητας που εξελίσσεται στη γειτονιά. Θα εξερευνήσουμε μετά μερικές από τις έννοιες και ιδέες που είναι κεντρικές για το πρόγραμμα. Αυτή θα είναι μια σειρά από επισκέψεις και ελπίζουμε πως, καθώς εξελίσσεται η συζήτηση με τον καιρό, η οικογένεια όχι μόνο θα υποστηρίξει ενεργά την ομάδα με ποικίλους τρόπους αλλά θα προωθήσει επίσης την πνευματική ενδυνάμωση των εφήβων στην κοινότητα.»

Η Αλεξάνδρα και η Μπεατρίς προχωρούν στο να συζητήσουν μερικά σημεία που σχεδιάζουν να θίξουν σε κάθε οικογένεια. Αποφασίζουν να καταγράψουν όλες τις ιδέες που θεωρούν σημαντικές, γνωρίζοντας ότι θα καλύψουν μόνο μερικές στην πρώτη επίσκεψη και θα θίξουν τις υπόλοιπες σε ακόλουθες συζητήσεις. Παρακάτω είναι τα σημεία που αναφέρουν με τη σειρά για τις δυνατότητες των εφήβων:

- Στη ζωή του ατόμου, τα τρία χρόνια μεταξύ των 12 και 15 ετών αποτελούν κρίσιμη περίοδο – ένα στάδιο μετάβασης από την παιδική ηλικία στην ωριμότητα.
- Συχνά αναφερόμαστε σε νεαρά άτομα αυτής της ηλικιακής ομάδας ως «εφήβους». Δεν είναι πια παιδιά αλλά δεν έχουν φτάσει ακόμη την πληρότητα της νιότης.
- Δυστυχώς, υπάρχει μια λανθασμένη κι όμως ευρέως διαδεδομένη εικόνα του εφήβου ως παρορμητικού, επαναστατικού, απορροφημένου στα δικά του θέματα και επιρρεπούς σε συνεχείς κρίσεις. Τους βλέπουμε, ωστόσο, υπό ένα διαφορετικό φως. Είναι αλήθεια ότι, στη διάρκεια αυτής της σύντομης περιόδου στη ζωή, όλοι μας βιώνουμε γρήγορες αλλαγές, σωματικές, συναισθηματικές και διανοητικές. Και είναι αλήθεια επίσης ότι, σαν αποτέλεσμα, μπορεί να δείξουμε και κάποια επαναστατικότητα. Όμως, στην πραγματικότητα, αυτή είναι η εποχή μεγάλων δυνατοτήτων και σπουδαίας υπόσχεσης.
- Εμείς οι ίδιοι ήμασταν έφηβοι όχι πριν από πολύ καιρό και θυμόμαστε πώς επηρεαζόμασταν από αυτές τις αλλαγές. Ενίοτε ήμασταν θαρραλέοι και ενίοτε δειλοί. Ενίοτε ήμασταν αρκετά κοινωνικοί και ενίοτε πολύ ντροπαλοί. Συχνά εκφράζαμε την επιθυμία να μας αφήσουν ήσυχους, ενώ ελπίζαμε να λάβουμε προσοχή. Θέλαμε να καταλάβουμε σε τι ήμασταν καλοί και τι ταλέντα και ικανότητες είχαμε. Και είχε μεγάλη σημασία για μας πώς μας έβλεπαν οι άλλοι και τι σκέφτονταν για τις ιδέες μας.
- Είναι σημαντικό να συνειδητοποιήσουμε ότι αυτού του είδους η συμπεριφορά είναι μόνο προσωρινή. Στη ζωή του ανθρώπου στη διάρκεια αυτών των χρόνων είναι που αναπτύσσονται γρήγορα ορισμένες δυνάμεις του μυαλού. Αρχίζουμε ν' αναζητούμε απαντήσεις σε θεμελιώδη υπαρξιακά ζητήματα. Αναλύουμε τι συμβαίνει γύρω μας και αμφισβητούμε πολλά από αυτά που έχουμε διδαχτεί. Και δεν είμαστε τόσο πρόθυμοι όσοι ήμασταν κάποτε για να ακολουθήσουμε αυτόματα τι μας λένε οι ενήλικες να κάνουμε, ειδικά όταν διακρίνουμε αντιφάσεις μεταξύ των λόγων και των πράξεών τους.
- Αν πρέπει να βοηθηθούν οι άνθρωποι στο να χρησιμοποιήσουν παραγωγικά τις αναδυόμενες δυνάμεις τους, είναι ουσιώδες ν' αποφύγουμε να τους χειριζόμαστε σαν παιδιά. Έτσι περιγράφει αυτή την περίοδο ο Αμπντολ-Μπαχά:

«Μετά από ένα διάστημα, εισέρχεται στην περίοδο της νιότης, στην οποία οι προηγούμενες καταστάσεις και ανάγκες του αντικαθίστανται από καινούριες απαιτήσεις σχετικές με την άνοδο της βαθμίδας του. Οι ικανότητες της παρατήρησής του διευρύνονται και βαθιάινουν, οι διανοητικές δυνατότητές του γυμνάζονται και αφυπνίζονται και οι περιορισμοί και το περιβάλλον της παιδικής ηλικίας δεν περιστέλλουν πια την ενέργεια και τις επιτεύξεις του.»³⁵

- Ο Παγκόσμιος Οίκος Δικαιοσύνης, το διοικητικό σώμα της Μπαχάι Πίστης, λέει τα παρακάτω σχετικά με την προσέγγιση που έχουμε υιοθετήσει δουλεύοντας με εφήβους:

«Ενώ οι παγκόσμιες τάσεις προβάλλουν μια εικόνα αυτής της ηλικιακής ομάδας ως προβληματικής και χαμένης μέσα στη δίνη μιας ταραχώδους σωματικής και συναισθηματικής αλλαγής, απαθούς και εγωκεντρικής, η μπαχάι κοινότητα – με τη γλώσσα που χρησιμοποιεί και τις προσεγγίσεις που υιοθετεί- προχωρά αποφασιστικά προς την αντίθετη κατεύθυνση, διακρίνοντας στους εφήβους αλτρουισμό, μία οξεία αίσθηση δικαιοσύνης, προθυμία για μάθηση σχετικά με το σύμπαν και μια επιθυμία συνεισφοράς στην οικοδόμηση ενός καλύτερου κόσμου.»³⁶

Η Αλεξάνδρα και η Μπεατρίς στρέφουν μετά την προσοχή τους στο ίδιο το πρόγραμμα της πνευματικής ενδυνάμωσης και προσπαθούν να προσδιορίσουν μερικά από τα γνωρίσματά του:

- Όσοι ανήκουν στις ηλικίες 12 έως 15 ανήκουν σε μια ομάδα φίλων με τους οποίους μπορούν να μοιράζονται τις σκέψεις τους, να εργάζονται σε σχέδια, να παίζουν σπορ και ούτω καθεξής. Για αυτό τον λόγο, το πρόγραμμα είναι χτισμένο γύρω από την έννοια «μιας ομάδας εφήβων». Κάθε ομάδα καθοδηγείται από έναν «εμψυχωτή», που είναι συχνά ένας μεγαλύτερος νέος ο οποίος, σαν ένας αληθινός φίλος των μελών, τους βοηθάει ν' αναπτύξουν τις ικανότητές τους.
- Οι ομάδες συναντιούνται τακτικά. Στις συναντήσεις τους, οι έφηβοι μαθαίνουν να εξερευνούν έννοιες και να εκφράζουν ιδέες χωρίς κανένα φόβο λογοκρισίας ή γελοιοποίησης. Ενθαρρύνονται ν' ακούν, να μιλούν, να στοχάζονται, να αναλύουν, να παίρνουν αποφάσεις και να δρουν πάνω σ' αυτές.
- Ζούμε σε μία εποχή που τόσες πολλές αρνητικές δυνάμεις επηρεάζουν τον τρόπο που σκέφτονται και συμπεριφέρονται οι έφηβοι. Οι εμψυχωτές τους βοηθούν να καταπολεμήσουν αυτές τις δυνάμεις –όχι μόνο για να προστατεύσουν τον εαυτό τους από την ηθική κατάπτωση της κοινωνίας αλλά και για να εργαστούν για τη βελτίωση του κόσμου.
- Το πρόγραμμα επιζητεί να καλλιεργήσει δυνάμεις που ενυπάρχουν στην ανθρώπινη ψυχή, δυνάμεις που στη διάρκεια της εφηβείας αρχίζουν να φανερώνονται σε όλο και μεγαλύτερο βαθμό. Ιδιαίτερα σημαντικές είναι οι δυνάμεις της σκέψης και της έκφρασης. Οι νέοι πρέπει ν' αναπτύξουν τη γλώσσα που χρειάζεται τόσο για να εκφράζουν βαθυστόχαστες ιδέες σχετικά με τον κόσμο όσο και να αρθρώνουν το πώς θέλουν να τον δουν ν' αλλάζει.
- Οι έφηβοι είναι πρόθυμοι να στοχαστούν το νόημα εννοιών που είναι θεμελιώδεις για μια ζωή με σκοπό. Η ευτυχία, η ελπίδα και η αριστεία αποτελούν μερικά παραδείγματα. Δυστυχώς οι άνθρωποι τείνουν να μιλούν για αυτές τις ιδέες με επιφανειακό τρόπο. Η απόκτηση μιας βαθιάς κατανόησης τέτοιων εννοιών, η αναγνώριση του πώς αυτές εκφράζονται στην καθημερινή ζωή, μπορεί να βοηθήσει τα νεαρά μυαλά στην οικοδόμηση μιας γερής ηθικής δομής και στην αντίσταση ενάντια στις αρνητικές δυνάμεις της κοινωνίας.

- Η κατανόηση εννοιών είναι ουσιώδης για τη διανοητική ανάπτυξη. Οι έφηβοι μπορεί μερικές φορές να αντιμετωπίζουν δυσκολίες στο σχολείο επειδή οι άλλοι περιμένουν από αυτούς να μαθαίνουν πάρα πολλές πληροφορίες για διαφορετικά θέματα, χωρίς να λαμβάνουν αρκετή βοήθεια για να συλλάβουν τις υποκείμενες έννοιες. Το πρόγραμμα τούς παρακινεί να σκέφτονται βαθιά τις ιδέες –ηθικές, μαθηματικές, επιστημονικές και άλλες- κι αυτό κατά κανόνα βελτιώνει την επίδοσή τους στο σχολείο.
- Οι έφηβοι διαθέτουν μια μεγάλη επιθυμία να αντιλαμβάνονται πράγματα. Θέλουν να κατανοούν τους λόγους για αυτά που συμβαίνουν γύρω τους. Για να επιτύχουν, πρέπει να μπορούν να βλέπουν όχι μόνο με τα φυσικά τους μάτια αλλά και με το μάτι του πνεύματος. Ένας σημαντικός στόχος του προγράμματος, λοιπόν, είναι η αύξηση της πνευματικής αντίληψης: η ικανότητα ν' αναγνωρίζει κανείς πνευματικές δυνάμεις και να προσδιορίζει πνευματικές αρχές στις καταστάσεις που συναντά.
- Το πρόγραμμα επιτυγχάνει τους διάφορους στόχους –την ανάπτυξη ηθών, την πνευματική αντίληψη και τις δυνάμεις της έκφρασης- με τη βοήθεια μιας σειράς από κείμενα. Τα κείμενα συνίστανται από απλές ιστορίες για τη ζωή νέων ανθρώπων σε διαφορετικά μέρη του κόσμου. Εκτός από τη μελέτη αυτών των κειμένων μαζί, τη συζήτηση του περιεχομένου τους και τη συμπλήρωση των απαιτούμενων ασκήσεων, οι έφηβοι συμμετέχουν σε αθλήματα και μαθαίνουν για τέχνες και χειροτεχνίες.
- Με τη βοήθεια των εμπυχωτών, οι ομάδες επίσης σχεδιάζουν και εκτελούν μια σειρά από σχέδια υπηρεσίας, που αποτελούν βασικό συστατικό του προγράμματος. Μέσα από αυτά τα σχέδια, οι έφηβοι μαθαίνουν να σκέφτονται για την κοινότητα και τις ανάγκες της, να συζητούν και να συνεργάζονται μεταξύ τους και με άλλους στην κοινότητα.
- Τα θέματα που καλύπτονται από τα κείμενα είναι ποικίλα. Το καθένα εστιάζει σε ένα ζήτημα που είναι ουσιώδες για την πνευματική ενδυνάμωση των εφήβων. Το πρώτο κείμενο, για παράδειγμα, πραγματεύεται το θέμα της «επιβεβαίωσης» -ότι ο Θεός επιβεβαιώνει τις προσπάθειες που κάνουμε για να επιτύχουμε ευγενείς στόχους. Άλλο θέμα σχετίζεται με την «ελπίδα» - πώς πρέπει να βλέπουμε αισιόδοξα το μέλλον ακόμη και στη διάρκεια των δυσκολότερων καιρών. Άλλο αναλύει την έννοια της «αριστείας». Η «χαρά» είναι το θέμα μιας ιστορίας, ενώ «η δύναμη του κόσμου» είναι το θέμα περισυλλογής σε ένα άλλο. Ανάμεσα στα κείμενα που θίγουν μαθηματικές έννοιες, ένα διερευνά τις συνήθειες ενός μεθοδικού νου. Στον τομέα της επιστήμης, υπάρχει ένα κείμενο που εστιάζει στη φροντίδα της υγείας- σωματικής, διανοητικής και πνευματικής. Και υπάρχουν κάπου μια δωδεκαριά ακόμα που μελετούν οι έφηβοι στη διάρκεια τριών ετών.

Η Αλεξάνδρα και η Μπεατρίς σχεδιάζουν να πάρουν μαζί τους δυο τρία κείμενα, σε περίπτωση που επιθυμήσουν οι γονείς να τους ρίξουν μια ματιά. Αν δεν είστε εξοικειωμένοι με τα κείμενα, μπορεί να το βρείτε βοηθητικό να αφιερώσετε χρόνο να διαβάσετε όσο πιο πολλές ιστορίες μπορείτε –αυτό θα σας βοηθήσει να ακολουθήσετε καλύτερα ποικίλες συζητήσεις που εκτυλίσσονται στην κοινότητα. Στο μεταξύ, σας ενθαρρύνουμε να συζητήσετε ενδελεχώς με τους άλλους συμμετέχοντες στην ομάδα μελέτης σας τις ιδέες που παρουσιάζονται παραπάνω, οι οποίες θίγονται πιο βαθιά στο Βιβλίο 5. Αν, αφού μελετήσετε εκείνο το βιβλίο, αποφασίσετε να δράσετε ως εμπυχωτές μιας ομάδας εφήβων, θα επισκεφτείτε συστηματικά τις οικογένειες των μελών της και θα εξερευνήσετε μαζί τους αυτές και πολλές παρόμοιες ιδέες. Αλλά ακόμη και τώρα, σαν την Μπεατρίς, μπορεί να θελήσετε να συνοδεύσετε κάποιον με εμπειρία σε μερικές επισκέψεις σε οικογένειες εφήβων στην κοινότητά σας.

ΜΕΡΟΣ 15ο

Την επόμενη μέρα, η Αλεξάνδρα και η Μπεατρίς επισκέπτονται τα σπίτια τριών εφήβων που θα συμμετάσχουν στη νέα ομάδα που σχηματίζεται στη γειτονιά. Η Μπεατρίς χαιρέται που βλέπει τον ενθουσιασμό με τον οποίο οι γονείς παίρνουν μέρος σε συζήτηση για το πρόγραμμα της πνευματικής ενδυνάμωσης. Προς το τέλος του απογεύματος, είναι πεπεισμένη ότι θα ήθελε να βοηθήσει την Αλεξάνδρα με την ομάδα εφήβων και ευελπιστεί να μάθει να υπηρετεί η ίδια ως εμψυχώτρια μιας νέας ομάδας, μέσα στον χρόνο. Αντιλαμβάνεται, βεβαίως, ότι έχει να ολοκληρώσει μερικά βιβλία ινστιτούτου στο μεταξύ. Αλλά είναι αποφασισμένη να προχωρήσει στη μελέτη της με τον ίδιο σταθερό ρυθμό που την έχει οδηγήσει μέχρι εκεί.

Έτσι λοιπόν, με συνεχή βοήθεια και ενθάρρυνση από την Αλεξάνδρα, η Μπεατρίς προχωράει μπροστά στο μονοπάτι της υπηρεσίας. Ας ξαναπιάσουμε την ιστορία της πάλι, λοιπόν, μερικούς μήνες αργότερα, όταν πρόκειται να τελειώσει το Βιβλίο 3. Ο επιμελητής του κύκλου μελέτης της έχει ζητήσει από τη Μάρμπελ, μια δασκάλα τάξης παιδιών, να καλέσει την Μπεατρίς και τους άλλους συμμετέχοντες να τη συνοδεύσουν, ο καθένας με τη σειρά του, σε επισκέψεις στους γονείς των νέων μιας τάξης που πρόσφατα σχηματίστηκε για την Τάξη 1. Η Μπεατρίς νιώθει ότι έχει μάθει πολλά από τη μελέτη της του Βιβλίου 3. Και ξέρει από την Αλεξάνδρα, που το έχει αναφέρει μερικές φορές, ότι η γνώση που έχει αποκτήσει από το βιβλίο θα ενισχύσει την ικανότητά της να υπηρετεί ως εμψυχώτρια.

Όταν συναντιούνται μαζί, η Μάρμπελ λέει στην Μπεατρίς ότι θα επισκεφτούν τη μητέρα της Έμμα. «Είναι ένα γοητευτικό κοριτσάκι που αγαπάει τη μάθηση,» λέει η Μάρμπελ. «Έχω ήδη επισκεφτεί τους γονείς της μια φορά και τους έχω εξηγήσει τη φύση των μαθημάτων για παιδιά. Χάρηκαν που άφησαν την Έμμα να συμμετάσχει. Η μητέρα της εξέφρασε το ενδιαφέρον της που άκουγε πιο πολλά για τα μαθήματα και υποσχέθηκε να ξαναπάω και να μιλήσω για τις εκπαιδευτικές ιδέες που αποτελούν τη βάση του υλικού που διδάσκουμε. Έχω βασικά κρατήσει κάποιες σημειώσεις για μένα. Αν θέλεις, μπορούμε να τις δούμε μαζί και να τις συζητήσουμε.» Η Μπεατρίς συμφωνεί. Αυτές είναι οι σημειώσεις που συζητούν:

- Πρώτον θα πω στην κυρία Μαρτίνεζ πόσο χαιρόμαι που έχω την Έμμα στην τάξη και θα αναφέρω μερικές από τις υπέροχες ιδιότητές της.
- Φαίνεται πως το καλύτερο θα είναι ν' αρχίσω τη συζήτηση διαβάζοντας μαζί της αυτό το απόσπασμα από τις Γραφές του Μπαχαολλά:

«Θεωρήστε τον άνθρωπο σαν ένα ορυχείο πλούσιο σε πετράδια ανεκτίμητης αξίας. Μόνο η εκπαίδευση μπορεί να γίνει η αιτία να αποκαλυφθούν οι θησαυροί του και να κάνει ικανή την ανθρωπότητα να ωφεληθεί απ' αυτούς.»³⁷

- Μπορώ μετά να μοιραστώ μερικές σκέψεις για το πόσο με έχει επηρεάσει αυτή η δήλωση ως δασκάλα. Η καρδιά μου πλημμυρίζει από χαρά, θα πω, οποτεδήποτε κοιτάζω τα παιδιά στην τάξη και τα βλέπω σαν ορυχεία γεμάτα πετράδια ανεκτίμητης αξίας. Το καθένα από αυτά έχει τη δυνατότητα να επιδείξει ουράνιες ιδιότητες. Το καθένα από αυτά έχει ταλέντα που μπορούν ν' ανακαλυφθούν και να αναπτυχθούν. Το καθένα από αυτά μπορεί να μεγαλώσει και να γίνει ένα πολύτιμο μέλος της κοινωνίας και να συνεισφέρει στη βελτίωση του κόσμου.
- Ύστερα, θα πρέπει πιθανόν να δώσω μερικά παραδείγματα από τα πετράδια που η εκπαίδευση πρέπει να πασχίσει ν' αποκαλύψει σε κάθε παιδί. Θα μπορούσα ν' αναφέρω μερικές από τις δυνάμεις του νου, ας πούμε, ν' ανακαλύπτει τους νόμους της φύσης, να παράγει όμορφα έργα τέχνης και να εκφράζει ευγενείς σκέψεις. Τα παιδιά μπορούν ν' αρχίσουν ν' αναπτύσσουν όλες αυτές τις δυνάμεις, θα εξηγήσω, όταν λαμβάνουν σωστή εκπαίδευση. Αλλά, για να συμβεί αυτό, πρέπει ν'

αποκτήσουν ορισμένες ιδιότητες σε μικρή ηλικία. Για παράδειγμα, πρέπει να μάθουν να δίνουν προσοχή, να εργάζονται σκληρά όταν χρειάζεται και να εστιάζουν σ' αυτό που κάνουν. Θα πρέπει να γίνουν άτομα που ενδιαφέρονται για την ευεξία των άλλων και που θέλουν να υπηρετούν την κοινότητα. Για αυτό είναι σημαντικό να προσεχθεί η ανάπτυξη του χαρακτήρα τους σε νεαρή ηλικία.

- Αυτό θα είναι ένα καλό σημείο, λοιπόν, να ζητήσω από την κυρία Μαρτίνεζ να μοιραστεί μαζί μας μερικές ιδέες για το είδος του ατόμου που θα ήθελε να γίνει η κόρη της. Ποια είναι μερικά από τα γνωρίσματα του χαρακτήρα που νομίζει ότι είναι σημαντικά να έχει η Έμμα;
- Ανάμεσα στις ιδιότητες που αναφέρει, σίγουρα μερικές κατατάσσονται στην κατηγορία των πνευματικών ιδιοτήτων, που είναι το επόμενο θέμα που θα παρουσιάσω. Υπάρχουν ορισμένες ιδιότητες που θα πρέπει να κατέχει ένα άτομο, θα πω, που είναι θεμελιώδη για την ανθρώπινη ύπαρξη. Ανήκουν στην ψυχή του ανθρώπινου όντος. Τις αναπτύσσουμε καθώς γυαλίζουμε τον καθρέφτη της καρδιάς μας έτσι που να μπορεί να αντανakλά τις ιδιότητες του Θεού. Αναφερόμαστε σ' αυτές ως πνευματικές ιδιότητες και τα μαθήματα που διδάσκουμε στις τάξεις μας του Επιπέδου 1 εστιάζουν κυρίως σ' αυτές τις ιδιότητες.
- Νομίζω πως απλώς θα απαριθμήσω μερικές πνευματικές ιδιότητες που αναφέρονται στα μαθήματα της Τάξης 1 στο Βιβλίο 3, και θα μοιραστώ μαζί της τα αντίστοιχα αποσπάσματα. Θα εξηγήσω ότι η Έμμα θα αποστηθίσει αυτά τα αποσπάσματα και θα ζητήσει από την κόρη της να της τα απαγγείλει καθώς και τις προσευχές που θα μάθει.

___ Αγάπη:

«Ω Φίλε! Στον κήπο της καρδιάς σου μη φυτεύεις τίποτε άλλο εκτός από το ρόδο της αγάπης και μην αποχωρίζεσαι το αηδόνι της στοργής και της επιθυμίας. Εκτίμησε τη συντροφιά των ενάρετων και απόφυγε κάθε συναναστροφή με τους ασεβείς.»³⁸

___ Δικαιοσύνη:

«Βαδίστε στο μονοπάτι της δικαιοσύνης, διότι αυτό είναι, αληθινά, το ευθύ μονοπάτι.»³⁹

___ Φιλαλήθεια:

«Η φιλαλήθεια είναι η βάση όλων των ανθρώπινων αρετών.»⁴⁰

___ Χαρά:

«Ω Γιε του Ανθρώπου! Αγαλλίασε με την καρδιά σου, έτσι ώστε να είσαι άγιος να Με συναντήσεις και ν' αντανakλάς την ωραιότητά Μου.»⁴¹

Η Μάρμπελ και η Μπεατρίς αποφασίζουν ότι οι παραπάνω ιδέες είναι αρκετές για μια επίσκεψη. Σύντομα θα προχωρήσετε στη μελέτη του Βιβλίου 3 οι ίδιοι και θα έχετε μια ευκαιρία να στοχαστείτε μερικές αρχές που διαμορφώνουν το εξαετές πρόγραμμα του Ινστιτούτου Ρούχι για την πνευματική εκπαίδευση των παιδιών. Αν, πριν από αυτό, προκύψει η περίπτωση να επισκεφτείτε μερικούς γονείς με έναν δάσκαλο μιας τάξης παιδιών, οι ιδέες που παρουσιάζονται εδώ θα αποδειχτούν βοηθητικές και θα πρέπει να τις συζητήσετε τώρα διεξοδικά στην ομάδα μελέτη σας.

ΜΕΡΟΣ 16ο

Πρωτύτερα διαβάσαμε τα ακόλουθα λόγια του Αμπντολ-Μπαχά: «Όσο πιο ισχυροί είναι οι δεσμοί της αδελφότητας και της αλληλεγγύης ανάμεσα στους ανθρώπους, τόσο μεγαλύτερη θα είναι η δύναμη της εποικοδομητικότητας και της εκπλήρωσης σε όλους τους τομείς της ανθρώπινης δραστηριότητας.» Ο Παγκόσμιος Οίκος Δικαιοσύνης μας λέει ότι, όταν επισκεπτόμαστε σπίτια και προσκαλούμε άλλους στα δικά μας, σφυρηλατούμε δεσμούς πνευματικής συγγένειας που καλλιεργούν μια αίσθηση κοινότητας.» Δε θα πρέπει να υποτιμούμε, λοιπόν, την επίδραση αυτής της πρακτικής στην κουλτούρα της αναπτυσσόμενης κοινότητάς μας.

Στα προηγούμενα κεφάλαια είδαμε τα διάφορα ξεχωριστά είδη συζήτησης που μπορεί να λάβουν χώρα στη διάρκεια των επισκέψεων που κάνουμε ο ένας στο σπίτι του άλλου. Όλοι μας, ενώ βαδίζουμε στο μονοπάτι της υπηρεσίας, θα συμμετέχουμε σε μια εκτεταμένη συζήτηση στο χωριό μας, στην πόλη μας ή στη γειτονιά μας σχετικά με την εφαρμογή των διδασκαλιών του Μπαχαλλά στην ατομική και συλλογική μας ζωή. Μερικές φορές αυτό θα ξεδιπλωθεί σε μια σειρά από επίσημες επισκέψεις που οργανώνονται για να διευκολύνουν αυξανόμενους αριθμούς ανθρώπων να εμβαθύνουν τις γνώσεις τους αναφορικά με αυτές τις διδασκαλίες. Σε αναρίθμητες άλλες περιπτώσεις, τα εκπαιδευτικά προγράμματα του ινστιτούτου, οι στόχοι και το περιεχόμενό τους, θα είναι το θέμα της συζήτησης. Θα δίνονται προσκλήσεις για συμμετοχή στη διαδικασία οικοδόμησης κοινότητας σε όλο και περισσότερους γείτονες και φίλους. Καθώς κοιτάτε το μέλλον, λοιπόν, και το μονοπάτι της υπηρεσίας που εκτείνεται μπροστά σας, θα πρέπει να καταβάλλετε κάθε προσπάθεια για να μάθετε καλά το περιεχόμενο που παρουσιάζεται σ' αυτή την ενότητα, να αποκτήσετε εμπειρία συζητώντας κάθε θέμα, και, βεβαίως, να συνεχίσετε να εμβαθύνετε τις γνώσεις σας σχετικά με τις διδασκαλίες του Μπαχαλλά. Έτσι, δική σας θα είναι η ατέλειωτη χαρά τού να μοιράζεστε τον Λόγο του Θεού με άλλους.

ΠΑΡΑΠΟΜΠΕΣ

- ¹ Μπαχαλλά, Τα Απόκρυφα Λόγια, (εκδόσεις Αηδόνι, 1993) Αραβικά, αρ. 4.
- ² Μπαχαλλά, Μπαχάι Προσευχές (εκδόσεις Πανελλήνιος Σύνδεσμος των Μπαχάι, 2008) σ. 264.
- ³ Ανθολογία από τις Γραφές του Μπαχαλλά, (Πανελλήνιος Σύνδεσμος των Μπαχάι, 2005) IV, παρ. 1.
- ⁴ Αυτόθι, V, παρ. 2.
- ⁵ Αμπντολ-Μπαχά, στο Μπαχάι Προσευχές, σ. 256.
- ⁶ Αυτόθι, σ. 13.
- ⁷ Αυτόθι, σ. 13.
- ⁸ From a talk given on 16 August 1912, published in *The Promulgation of Universal Peace: Talks Delivered by 'Abdu'l-Bahá during His Visit to the United States and Canada in 1912* (Wilmette: Bahá'í Publishing, 2012), par. 23, p. 364.
- ⁹ Αμπντολ-Μπαχά, Μπαχάι Προσευχές, σ. 95.
- ¹⁰ Ανθολογία από τις Γραφές του Μπαχαλλά, XLV, παρ. 1.
- ¹¹ Αμπντολ-Μπαχά, παρατίθεται από τον Σόγκι Εφέντι στο Παγκόσμια Τάξη του Μπαχαλλά (εκδ. Αηδόνι, 2016) σ. 136.
- ¹² Ανθολογία από τις Γραφές του Μπαχαλλά, V, παρ. 5.
- ¹³ From a talk given by 'Abdu'l-Bahá on 5 May 1912, published in *The Promulgation of Universal Peace*, par. 4, p. 128.
- ¹⁴ From a talk given on 21 October 1911, published in *Paris Talks: Addresses Given by 'Abdu'l-Bahá in 1911* (Wilmette: Bahá'í Publishing, 2006, 2016 printing), no. 6.7–8, p. 22.
- ¹⁵ Ανθολογία από τις Γραφές του Μπαχαλλά, CXLVI, παρ. 1.
- ¹⁶ From a talk given by 'Abdu'l-Bahá on 5 May 1912, published in *The Promulgation of Universal Peace*, par. 4, p. 128.
- ¹⁷ Τα Απόκρυφα Λόγια, Περσικά αρ. 44.
- ¹⁸ Αυτόθι, Περσικά αρ. 66.
- ¹⁹ From a Tablet of 'Abdu'l-Bahá. (authorized translation)
- ²⁰ From a talk given by 'Abdu'l-Bahá on 25 September 1912, published in *The Promulgation of Universal Peace*, par. 2, pp. 478–79.
- ²¹ Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá (Wilmette: Bahá'í Publishing, 2010, 2015 printing), no. 43.1, p. 125.
- ²² Ibid., no. 207.3, p. 360.
- ²³ Bahá'u'lláh, in *Bahá'í Meetings: Extracts from the Writings of Bahá'u'lláh, 'Abdu'l-Bahá, and Shoghi Effendi*, compiled by the Research Department of the Universal House of Justice (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1976, 1980 printing), p. 3.
- ²⁴ Ibid.
- ²⁵ Tablets of Abdul-Baha Abbas (New York: Bahá'í Publishing Committee, 1916, 1930 printing), vol. 3, p. 631. (authorized translation)
- ²⁶ Bahá'u'lláh, in *The Kitáb-i-Aqdas: The Most Holy Book* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1993, 2013 printing), par. 57, p. 41.
- ²⁷ Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá, no. 48.1, p. 130.
- ²⁸ From a letter dated 27 August 1989, published in *Messages from the Universal House of Justice, 1986–2001: The Fourth Epoch of the Formative Age* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 2010), no. 69.2, pp. 132–33.
- ²⁹ Ibid., no. 69.9–10, p. 135.
- ³⁰ Απόκρυφα Λόγια, Περσικά αρ. 82.

³¹ Αυτόθι, Περσικά αρ. 80.

³² ‘Abdu’l-Bahá, *The Secret of Divine Civilization* (Wilmette: Bahá’í Publishing, 2007, 2016 printing), par. 46. Επίσης στη Συλλογή «Κοινωνική Δράση», αρ. 171.

³³ Τα Απόκρυφα Λόγια, Περσικά αρ. 49.

³⁴ Shoghi Effendi, cited in *Bahá’í News*, no. 13 (September 1926), p. 1.

³⁵ From a talk given by ‘Abdu’l-Bahá on 17 November 1912, published in *The Promulgation of Universal Peace*, par. 3, p. 617.

³⁶ From a message dated 21 April 2010, published in *Framework for Action: Selected Messages of the Universal House of Justice and Supplementary Material, 2006–2016* (West Palm Beach: Palabra Publications, 2017), no. 14.16, p. 82.

³⁷ Ανθολογία από τις Γραφές του Μπαχαλλά, CXXII, παρ. 1.

³⁸ Τα Απόκρυφα Λόγια, Περσικά, αρ. 3.

³⁹ Ανθολογία από τις Γραφές του Μπαχαλλά, CXVIII, παρ. 1.

⁴⁰ ‘Abdu’l-Bahá, cited by Shoghi Effendi, *The Advent of Divine Justice* (Wilmette: Bahá’í Publishing Trust, 2006, 2018 printing), par. 40, p. 39.

⁴¹ Τα Απόκρυφα Λόγια, Αραβικά αρ. 36.